சம்பர், 1995

ஸப்தகிரி

விலை ரூ. 2/-

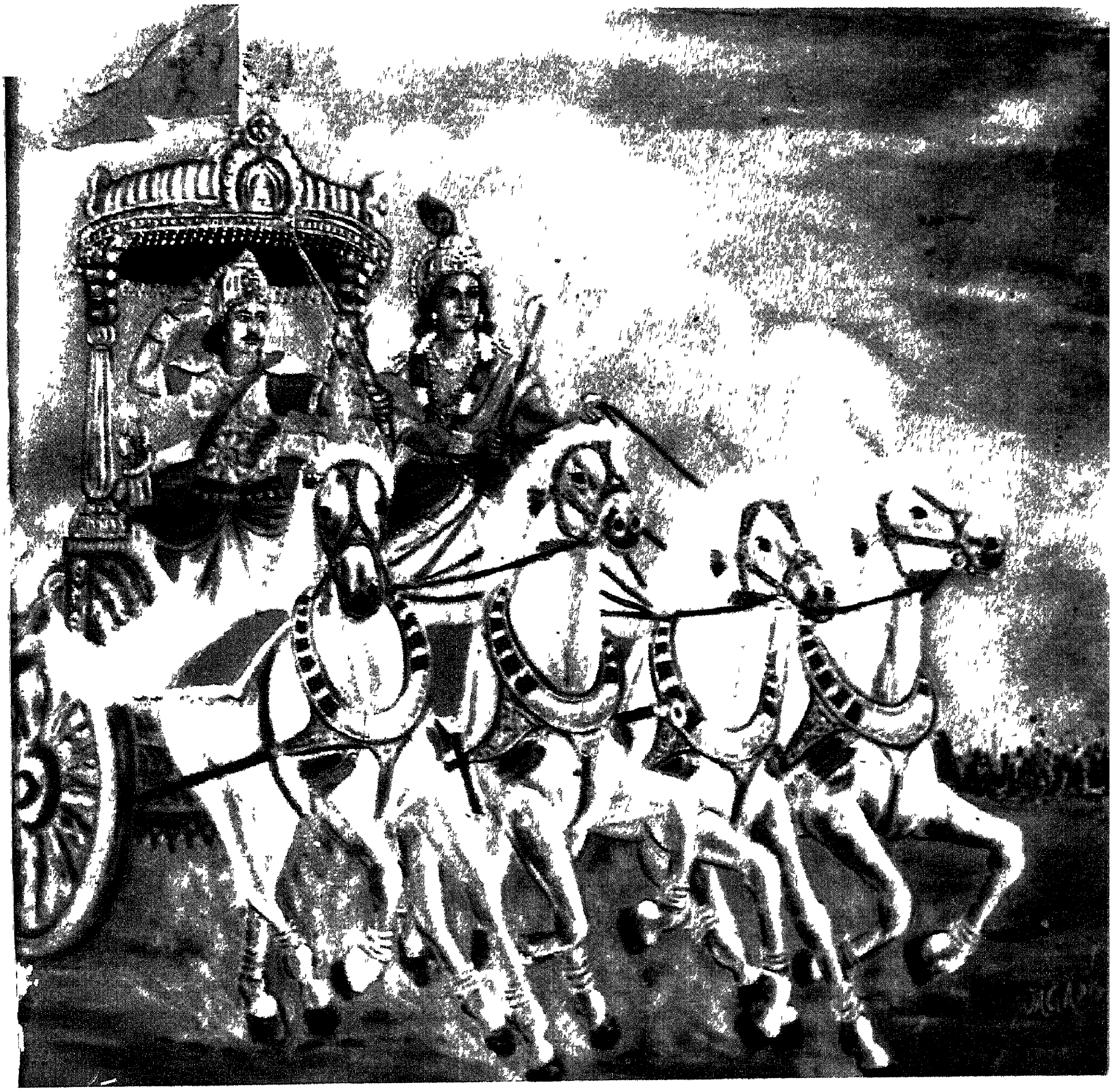

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

சதமக மணிநீலா சாரு கல்ஹார ஹஸ்தா

ஸ்தநபர நமிதாங்கீ ஸாந்த்ர வாத்ஸல்ய ஸிந்து: ।

அளகவிநிஹிதாபி: ஸ்ரக்பி ராக்ருஷ்ட நாதா

விலஸது ஹ்ருதி கோதா விஷ்ணுசித்தாத்மஜா ந: ॥

இந்திர நீலமணிபோல் நீலநிறமுடையளாய், அழகிய செஙகழுநீரப் பூவை திருக்கையில கொண்டவளாய், கொஙகைகளின் சுமையால் வளைந்த திருமேனியுடையவளாய், மிகுதியான அனபுக்கடலாய் கூந்தலில சூட்டப் பட்ட திருமாலைகளால நாயகனை வசப்படுதநியவளான பெரியாழ்வாரின் மகளான கோதைபபிராட்டி நமது உள்ளத்தில் திகழவேண்டும்.

—ஸ்ரீகோதாஸ்துதி-28

✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿

ஸப்தகிரி

டிசம்பர் 1995

தனிப்பிரதி ரூ. 2 — மலர் 26

வருடச்சந்தா ரூ. 24 — இதழ் 7

சிறப்பாசிரியர் :
திரு. என். ரமேஷ்குமார், ஐ.ஏ.எஸ்.
செயலாட்சித்தலைவர,
தி.தி.தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி.

ஆசிரியர்:
திரு. என்.எஸ். ராமமூர்த்தி, எம்.ஏ,

அச்சிடுபவர்:
திரு. பி. மோகன்ராவ்,
மேலாளர்,
தி.தி.தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி.

பிரதிகளுக்கு:
EDITOR,
"Sapthagiri"
T.T.D., Tirupati.

உள்ளுறை

	பககம்
அரிபஜனைக் கீரத்தனை ...	7
ஆழ்வாரகள திருவுளளம் ...	11
மாரகழி வழிபாடு ...	13
பரகாலனும அவர் செயத பனுவலகளும் ...	15
ஸஹஸ்ர நாமம ...	20
திருசசானூர பிரம்மோத்ஸவம் ...	22
முமுடசுபபடி ...	24
அனுமான - பெயரககாரணம ...	27
பகவத கீதை ...	30
திருபபாவை ...	33
வைணவ வழக்குச சொறகளும பொருள்களும ...	35
பொயகையாழ்வாரின புத்தமுது ...	39
சிரஞசீவியின சீதாராமர துதி ...	42

அட்டைப்பட விளக்கம்

முகப்பட்டை : கீதோபதேசம்
--சிததிரம: கே. ஜெகதீஷ்

முதல் உள்ளட்டை : திருமஙகையாழவார்

2-வது உள்ளட்டை : தொணடரடிபபொடியாழ்வார

பின்னட்டை : ஸ்ரீ ஆணடாள
--சிததிரம: கே. ஜெகதீஷ்

உள்ளே : ஸரவபூபால வாகனததில் வேஙகடவன ஸ்ரீ ஆஞசநேயர - திருப்பதி.

உங்களுடன்....

மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை வாழ்வியல் இலக்கணம் 'நம்பிக்கை' என்பதேயாகும். இன்றைய பொழுது மகிழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டால், நாளை இதைவிட மகிழ்ச்சியுடன் இருந்திடவேண்டும் வேண்டும் என்றும், இன்றைய பொழுது கவலையாகக் கழிந்தால், நாளையாவது மகிழ்ச்சி அமைய வேண்டும் என்றும் நம்பிக்கையுடன் அன்றையப் பொழுதைக் கழிக்கிறான் மனிதன். இந்த தன் நம்பிக்கைக்கு ஓர் உத்தரவாதம் கிடைப்பதற்காக ஏதோ ஒன்றினை நாடுகின்றான். அதற்கு இயற்கை அவனுக்குத் துணையாக விளங்கியது. தனக்கெட்டாத உய ரத்தில் வானத்தில் தோன்றி மறையும், உயிர் வாழ வழிவகுக்கும், அச்சூரியனை வழிபட ஆரம்பித்தான். எதனையும் சாம்பலாக்கும் ஆற்றல்மிகு நெருப்பினைக் கண்டு அஞ்சி, அதன்பிறகு அதனையும் வழிபட்டான். இவ்வாறு ஐம்பூதங் களுக்கும் முக்கியத்துவம் தந்து அவற்றைத் தொழ ஆரம்பித்தான். அதனால் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியும், நம்பிக்கையினையும், அமைதியினையும் எதிர்பார்த்து வாழ்க்கையை பயனுள்ளதாக்கிக் கொண்டான். காலப்போக்கில் இவ் இயற்கைக் குப் பின்னால் ஏதோ ஒரு சக்தி இருப்பதைத் தன் தூய மெய்ஞான உணர்வின் மேம்பாட்டால் அறிய, அதுவே சமயங்கள் தோன்ற வழிவகுத்தது. தான் பெற்ற அந்த ஆத்மானுபவ இறையுணர்வை பிறரும் பெற்று உய்ந்திட, சமய வழிபாட்டிற்கு இறை உருவங்கள் உருவாக்கினான். மன ஒருமுனைப்பாட்டிற்கும், சீரிய சிந்தனை உருவாவதற்கும் அவ்வுருவங்களையே தஞ்சமாகக் கொண்டான். அதனாற்றான் மெய்ஞான உணர்வு வளர்ந்திடவும் வழிவகுக்கப்பட்டது. தான் கண்ட உருவமைதிகளுக்குப் பல தத்துவ விளக்கங்கள் தந்திட, அதுவே பல இந்து சமயங்கள் உருவாக வழிகோலப்பட்டது. அவற்றுள் வைணவ நெறி யானது, தனக்கே உரிய 'சரணாகதி' சீர்மை, 'புருஷாகாரப் புதுமை', 'அடியார் மேன்மை' போன்ற தனிச்சிறப்புகளைக் கொண்டு குன்றின்மேல் இட்ட விளக்காகத் திகழ்கின்றது.

இத்தகு பெருமைமிகு 'வைணவ' நெறியின் எழுச்சிக்கும் அன்றும், இன்றும் இனி என்றும் ஓர் ஊன்றுகோலாக - தூண்டுகோலாக, திருமலைக்கோயிலானது ஆண்டாண்டு காலமாக விளங்கிவருவது நாடறிந்த செய்தியாகும். இன்னின்ன மாதங்களில், இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளின் போது திருமலையானது யாத்திரி கர்களின் வருகையால் நிரம்பிவழியும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் கடந்த ஒருசில ஆண்டுகளாக, திருமலையானது இதுபோன்ற எதிர்பார்ப்புகளை யும் தாண்டி, நாளும் 'பிரம்மோத்ஸவ' வைபவமாகத் திகழ்ந்து வருவதை பெருகிவரும் திருமலை யாத்திரிகர்களின் வருகையால் கண்டறியலாம். இதற் குக்காரணம் திருமலை ஒரு பொழுது போக்குத்தலமாக மக்கள் கருதவில்லை என்று உறுதியாகக்கூறலாம். ஏனெனின் திருமலையைவிட இயற்கைச்சூழலும், பொழுதுபோக்கு அம்சங்களும் நிறைந்த இடங்கள் இம்மண்ணில் நிறைய உண்டு. உண்மைக் காரணம் தனி மனித பிரச்சனைகளும், சமூகச் சூழ்நிலையுமே என்று துணிந்துகூறலாம். இன்றைய நிலையில் தனி மனித மற்றும் குடும்ப அமைதிக்காகவுமே இந்துவானவன் இறைவனை நாடுகின்றான். இவ்வமைதியை கோயில் நிகழ்ச்சிகளிலும் கொண்டாடும் பண்டிகைகளிலும் எதிர்பார்க்கின்றான். இத்தனிமனித அமைதியே உலக அமைதிக்கு வழி அமைத்திடும். இவ்வகை யில் நாடெங்கிலிருந்தும் இன, இட, மொழி கடந்து யாத்திரிகப்பொதுமக்களை

வெகுவாகக் கவரும் திருத்தலங்களில் முதன்மைப்பெற்று விளங்குவது திருமலை என்பது உலகறிந்ததே. ஆண்டுதோறும் 'பிரம்மோத்ஸவ' திருநாட்களின் போது ஆயிரக்கணக்கில் பக்தர்கள் திருமலையில் கூடுவது என்பதும் நாடறிந்ததே. ஆனால் ஆண்டின் துவக்கநாளான ஜனவரி மாதத்து முதல்நாளன்று கோயில் களுக்குச் செல்வது என்பது கட்டாயமாக நடைபெறும் ஒரு சமய நிகழ்ச்சியாக விளங்கிடும் இச்சூழ்நிலையில் 'திருமலை'யும் இந்நாளின் போது விழாக்கோலம் பூணுவது தவிர்க்கமுடியாத ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவருகிறது. 'தமிழ்ப் புத்தாண்டுநாள்', 'யுகாதி' என்று ஆண்டுத் துவக்கத்தினைப் பல்வேறு மாநிலங்கள் பல்வேறு பெயர்களில் கொண்டாடிவரும்போது, ஜனவரி முதல் நாளுக்கு இந்து சமயம் எந்தவித முக்யத்துவமும் தராவிட்டாலும், இந்துக்களிடையே இந்நாள் அவர்களையும் அறியாமல் ஒரு சிறப்பான நாளாக அமைந்துவிட்டது. ஆனால் அந்நாளே இன்றைய இந்திய வாழ்க்கைச்சூழலில், இந்துக்களை இணைத்திடும் ஓர் ஒருமைப்பாட்டு நாளாக மறைமுகமாக விளங்கி வருகிறது. அந்த வகையில் மலர்மங்கை மாதவன் அருள்பாலித்திடும் திருமலையானது தனக்கென ஒரு இடத் தையும், சிறப்பையும் பெற்று, இந்து சமய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வினை மேலும் தழைத்தோங்கிடும் வகையில் தன் பங்கினைப் பெரிதே வகித்து வருகின்றது. மேலும் இவ்வாண்டு ஜனவரி முதல்நாளன்று, 'வைகுண்ட ஏகாதசி' எனும் திருநாளும் வந்தமைவதால், திருமலைக்கு வரும் யாத்திரிகர்களின் வருகை அதிக மாகவே எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அண்மையில் வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்திட்ட திருமலை பிரம்மோத்ஸவத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏற்பாடுகளைப் போன்றே இதுபோதும் தி.தி. தேவஸ்தானம் செய்துள்ளது. ஆண்டு ஆரம்பநாளன்று ஏழுமலையானைத் தரிசித்து, இனி முதற்கொண்டு நல்ல எதிர்காலம் அமைய வேண்டும் என்றும், குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் திகழ்ந்திட வேண்டும் என்றும், இந்நாள் போன்று இனி எந்நாளும் இறையருள் கிடைத்திடவேண்டும் என்றும் பலவாறு எண்ண அலைகளை மனதிலும், சிந்தனையிலும் தேக்கிக் கொண்டு, ஏழுமலையானின் அருட்பார்வையினை ஒருசில வினாடிகள் பெற்றிட, திருமலையானின் திருமேனியினை ஒருசில வினாடிகள் கண்டு களித்திட, திரும லையில் வளைந்து வரும் வரிசைகளில் குடும்பத்துடனும், நண்பர்களுடனும் பல மணிநேரங்கள் கால் கடுக்கப் பனிமழையில் நனைந்து நின்று கோயிலுக்கு ஊர்ந்துசெல்லும் யாத்திரிகப்பொதுமக்களை மனதிற்கொண்டு, அவர்களுக்கு உத விடும் வகையில் இலவச உணவு, தேநீர், குழந்தைகளுக்குப்பால், மருத்துவம் என்று பல்வேறு வசதிகளை தி.தி. தேவஸ்தானம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது. தேவஸ்தான மேலாண்மை தன்னளவில் எல்லாவித முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும், அவற் றின் வெற்றி யாத்திரிகர்களின் ஒத்துழைப்பினைப் பொறுத்தே அமைந்துள்ளது. திருமலைக்கு இதுபோது வருகைபுரியும் பக்தர்களில் ஒருசிலர், ஏன், பலரும் தங்கு வசதிகள், தலைமுடி மழித்தல், தரிசனம், பேருந்துவசதி போன்ற விஷயங்களில் பல இன்னல்களை, ஏமாற்றங்களை எதிர்கொள்ளலாம். ஆனால் திருமலைக்கு வரும் ஒவ்வொரு யாத்திரிகரையும் மனதிற்கொண்டே தி.தி. தேவஸ்தானம் நேர்மையுடன் தன் முழு ஆற்றலை செயற்படுத்துகின்றது. ஆகவே 'இறை தரிசனமே இறுதிநோக்கம்' என்பதை மனதிற்கொண்டு, இவ் இடர்ப்பாடுகளை மன்னித்து, தேவஸ்தான மேலாண்மைக்கு முழு ஒத்துழைப்பினை வழங்கிடுமாறு, யாத்திரிகர்களுக்குத் தன் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைக் கூறிக்கொண்டு, திருமலை பக்தர்களை இருகரம் கொண்டு விண்ணப்பித்து வரவேற்கின்றது.

செய்திச்சுருக்கம்

அண்மையில் திருமலையில் கூடிய தி.தி. தேவஸ்தான பொறுப்பாணமைககுழுக கூடடத்தில தீரமானிக்கபபட சில முகய முடிவுகள் பினவருமாறு.

திருப்பதியை அடுத்துள்ள கொல்லப்பலலி எனும் கிராமததிலுள்ள ஆநதிரமாநில இந்து சமயம மறறும அறநிலையத்துறையினரின் சுமார் 66 ஏக்கர நிலததினை விலைக்கு வாஙகி, அவ் இடததினை தேவஸதான ஊழியரகளுக்கான வீட்டுமனைகளுககாகவும், தேவஸ்தானத்தாரின பாலபணணை விரிவாக்கத்திறகும பயன்படுததுவதெனறு தி.தி. தேவஸதானம முடிவு செய்துள்ளது.

* * *

திருமலையில் சுமார ரூ. 20 இலடசம் செலவில 'இசை ஊறறுக்கள்' இரணடு அமைக்கப்படும.

* * *

திருமலைககோயில் பிரஸாதமான லடடுகளின தயாரிபபனை அதிகபபடுததும வகையில கோயில அரங்கிறகுள உள்ள சமையலகூடததினை நவீனமாக்கும வகையில வழிமுறைகள பல மேறகொளளபபடடுளளன. ஒரு குறிபபிடட கால அளவுககுள செல்லுபடியாகும விததத்தில் 'கணிப்பொறி' மூலமாக லட்டு டோககன விறபனை மேறகொளளபபடும. இதனால் 'லட்டு' பிரஸாதம கறுபபு சந்தையில் விறகபபடுவது தடுக்கப்படும்.

* * *

வேதப்பயிற்சி மேற்கொள்ளும் இயக்கங்களுககு உதவிடும வகையில், செனனை அஹோபில மடத்திற்கு ரூ. 25,000/-மும், மைசூர தததபீடததிற்கு ரூ. 1 இலடசமும நனகொடையாக வழஙகபபடடுளளது.

* * *

திருமலையில் நாள் ஒன்றிற்கு சுமார் பதினைந்தாயிரம பக்தர்களுக்கு அனனதானம் வழங்கிடும வகையில் தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரால் நடததபபட்டுவரும் "ஸ்ரீவேஙகடேஸவரா அனனதானதிடடத்தினை" மேலும பயனுளளதாக செயலபடும வகையில ரூ. 60 இலடசம செலவில சமையல கூடமும, உணவருந்தும இடமும நவீனமாறறங்களுடன மேலும் விரிவாக்கபபடும்

* * *

உத்திரபிரதேசம் ரிஷிகேஷத்தில் உள்ள கோயில்கள், தங்குமிடம் தவிர, தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான இரண்டு கட்டிடத்தொகுதிகளை ஏலத்தில் விறபதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது அலிபிரியிலிருந்து காணும் வகையில் திருமலை காலிகோபுரத்திறகுமேலே உளள 'சங்கு சக்கர திருமண்' விளக்கு அமைபபு போல, ரூ. 12.5 இலடசம் செலவில சித்தூர சாலையிலிருந்து காணும் வகையில சந்திரகிரி வழியாக திருமலை செல்லும் மலை வழிசசாலையில் மற்றொரு 'சங்கு சக்ர திருமண்' விளக்கு ஒன்று அமைக்கப்படும.

* * *

திருமலையில் உயரமான அழகுமிகு மணிக்கூண்டு ஒன்று ரூ. 5.65 இலட்சம் செலவில் அமைக்கப்படும்.

* * *

அண்மையில் சென்னை தி.நகரில் உள்ள தி.தி. தேவஸ்தான தகவலறிவிப்பு மையத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸகஸ்ரநாம பாராயண நிகழ்ச்சி நடைபெற்றபோது.

திருப்பதியிலுள்ள அரசு ருயா மருததுவமனையில் காது, மூக்கு, தொணடை சிகிசசைப்பி ரிவுககுப் பயனபடும் வகையில ரூ. 1.5 இலட்சம பெறுமான நவீன கருவிகளை வாங்கிதத ருவதெனறு குழு தீரமானிததுள ளது.

* * *

தி.தி. தேவஸதான அரச கத்தில் பணிபுரியும் பணியா ளரகளின ஓய்வுககாலம் ஆந திர அரசு அச்சக விதிப்படி 58லிருந்து 60 ஆக நீட்டிபப தென்று குழு முடிவுசெயதுள ளது.

* * *

திருப்பதியை அடுததுள்ள திருச்சானூரிலுள்ள தி.தி. தேவஸதானததாரின ஸ்ரீபத் மாவதிதாயார திருக்கோயிலில பகதரகள பஙகேறகும வகையில ரூ. 500/- செலுத்தி நடக்கபப டும 'கலயாணோதஸவம்' எனும ஆரஜித சேவை ஒனறு விரை வில் நடத்தப்படும.

தி.தி. தேவஸதானத் தாரால மேறகொள்ளபபட்டு வரும "ஸ்ரீவேஙகடேஸவரா காடு மேம்பாட்டுததிட்டத திற'கென ரூ. 1000/- நன கொடை வழஙகும பகதர களுக்கு, வருடததில் ஒரு முறை 5 நபரகளுககு 'சிறப்பு நுழைவு தரிசன வசதி' செயது தரபபடும்.

திருமலையில தி. தி. தேவஸ்தானததாரால் மேற கொளளபபட்டு வரும 'ஸ்ரீவேஙகடேஸவரா நிதய லட்டுதான திட்டததி'றகு நனகொடை வழஙகிடும் பக தரகளுககு வருடததில ஒரு நாள மட்டும அவரகளைச சாரந்த மூனறு நபரகளுக்கு இலவச தங்குவசதியும், தரி சன வசதியும் செய்துதரப் படும.

★★★★★★★★★★★

திருப்பதியிலிருந்து
இரயில் கால நேர விவரங்கள்

அகல இருப்புப்பாதை

இரயில் எண்.	புறப்படும நேரம	சேரும் இடம்	இரயில பெயர்
475	23-30	காகினாடா	காகினாடா பிரயாணி வண்டி
217	22-00	மைசூர்	மைசூர பிரயாணி வண்டி
7425	18-30	செகநதிராபாத	நாராயணாதரி விரைவு வணடி
7487	19-00	விசாகபபட்டினம்	திருமலா விரைவு வண்டி
7430	15-30	ஹைதராபாத்	ராயலசீமா விரைவு வணடி
6054	10-05	சென்னை	ஸபதகிரி விரைவு வணடி
559	14-15	ஓஙகோல	ஓஙகோல் பிரயாணி வணடி
7489	13-45	வாரணாஸி	வாரணாஸி விரைவு வண்டி (செவவாயக்கிழமை)
7490	13-45	கொச்சி	கொச்சின விரைவு வணடி (ஞாயிறறுககிழமை)
7491	13-45	வாரணாசி	வாரணாஸி விரைவு வணடி (புதன/வெள்ளிக்கிழமை)
8480	9-45	பூரி	பூரி விரைவு வணடி
6058	17-30	செனனை	ஸப்தகிரி விரைவு வணடி
6208	6-30	ஹைதராபாத	கடபபா விரைவு வணடி
529	6-55	கூடூர	கூடூர் பிரயாணி வணடி
7405	5-30	ஹைதராபாத	கிருஷ்ணா விரைவு வணடி
196	4-05	அரககோணம	அரககோணம பிரயாணி வண்டி

குறுகிய இருப்புப்பாதை

இரயில் எண்.	புறப்படும நேரம	சேரும் இடம்	இரயில பெயர்
6799	15-40	மதுரை	மீனாட்சி விரைவு வண்டி
247	6-00	குணட்டக்கல்	குணடட்க்கல் பிரயாணி வணடி
157	10-30	காட்பாடி	காட்பாடி பிரயாணி வணடி
7598	14-40	மெஹபூபநகர	வெஙகடாதரி விரைவு வண்டி
187	17-30	காடபாடி	காட்பாடி பிரயாணி வணடி
191	7-00	காடபாடி	காட்பாடி பிரயாணி வண்டி
287	21-45	குண்டட்ககல	குணட்டககல பிரயாணி வண்டி
643	8-45	காட்பாடி	காடபாடி பிரயாணி வண்டி

அரிபஜனைக் கீர்த்தனை

அமைப்பும் விளக்கமும்

டாக்டர் கோவி. நரசிம்மன் - அனந்தபூர்.

சாதாரண மக்களுக்கு அறிவைபபுகட்டும் நோககில ஓசை நயததால உணரசசியைத தட்டி எழுபபித் தன் எணணததையும அதாவது பாடுவோன எணணத்தையும இசையையும கேட்போன பருகச செய்வது கீர்த்தனை ஆகும். அன்றையநாள தொட்டு இனறைய நாளவரை தோனறிய கீர்ததனை நூல்கள் அனைததும் பின்வருவனவறறுள ஏதேனும் ஒன்றைப் பாடுபொருளாககக் கொணடனவாகும்.

1. கடவுளைப பற்றியன
2. தனி மனிதனைப் பற்றியன
3. காவியஙகளாக வருவன.
4. இயற்கையைப் பறறியன.
5. நீதி புகட்ட தோன்றியன
6. தமிழின் சிறப்பைப் பாடுவன.

முதறபிரிவில் கடவுளின சிறப்பை எடுதது ரைககும் கீர்த்தனைகளும் இறைவனை இறைஞ்சி வேண்டும் கீரததனைகளும் இதில் அடஙகும். காட்டாக, முதது ததாண்டவர் கீர்ததனை, அரிபஜனை கீரத்தனை, ஸ்ரீபண்டரிநாதர் பஜனைக் கீர்த்தனை ஆகியனவற்றைக கூறலாம.

தனிசசெல்வர்களை, அரசரகளை, உயர்நத பகதனைப் புகழநது பாடும கீரத்தனைகள இரணடாம் பிரிவில அடஙகும். சானறாக, கோபால கிருஷ்ண பாரதியார இயறறிய நநதனார சரிததிரக் கீரததனையைக கூறலாம்.

பாரத இராமாயண ஆகிய புராண இதிகாச கதைகளை அடிப்படையாகக கொண்டு நாடக வடிவில தோனறிய காவியக் கீர்ததனைகள மூனறாம் பிரிவில் அடங்கும். (எ-டு) அருணசலகக் கவிராயர இயறறிய இராம நாடகக் கீரத்தனை.

கீர்த்தனைகள் தோன்றிய காலத்தில் இயற்கையைப் பெரிதும வருணித்துப்பாடும் பாடலகள மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால இருபதாம நூற்றாண்டின் துவக்கததில தோனறிய சில நூல்களுள் பூ, மழை, மேகம் முதலியவற்றை விளக்கும் இயறகை வருணனைகள் அமைந்த கீர்த்தனைகள் மிகுந்த இடம்பெற்றுள்ளன.

சமண, பௌத்த மததததாககுதலகளினாலும திருககுறள நாலடியார முதலிய நீதிநூல்க ளின் செலவாககினாலும பல நீதி சார்நத கீரததனை நூலகள வெளிவநதன. காட்டாக, மாயூரம வேதநாயகம பிளளை இயற்றிய சர்வ சமய சமரசச கீரததனையைக கூறலாம்.

தமிழின மீது கொண்டுள்ள ஆர்வததின காரணமாகவும் தமிழின சிறப்பை வெளிபப டுத்தவும் வேணடி தோனறிய கீரததனைகள ஆறும பிரிவில அடஙகும.

அததஙகி - திருவேஙகட தாததாசாரியர திருவடி சமபநதி ஸ்ரீபராஙகுசதாசர இயற றிய அரிபஜனைக கீரததனை எனும் நூல் கடவுளைப பாடுபொருளாகக கொண்ட முதற பிரிவில் அடஙகும இநநூல ஆசிரியரின பிறபபு, இறப்பு, காலம பற்றிய கருததுககளை அறிய இடமிலலை. இநநூலில இடம்பெற றுள்ள கீரததனை விவரம பினவருமாறு.

உடையவர தோத்திரம்	1
பொதுக்கீர்த்தனைகள	32
நூதனமானக் கீரததனைகள்	10
சமஸ்கிருத கீர்த்தனைகள	2
இதரக கீரததனைகள்	66
மங்களம்	1
	112

இந்நூலினை வெளியிட்டோர மொத்தம 112 கீர்ததனைகள் உளதாகக் கூறினும் உண மையில் 111 கீர்த்தனைகள மட்டுமே உள்ளன. உடையவர் தோத்திரத்தையும் சேர்ப்போமா யின் மொத்தம் 112 கீரததனைகள் ஆகும்.

கீர்ததனையை உயரத்துவது இராகமும தாளமுமாகும். அவை கருப்பொருளுககேறப வும் சுவைக்கேற்பவும் காலததிறகு ஏற்பவும் மாறி மாறி வரும்.

கருப்பொருள்

துதிப்பாடல்	:	கல்யாணி, பரசு, தர்பார், நாட்டை, மத்தியமாவதி, சாவேரி
நூல் தொடக்கம்	:	யமுனை, பிலகரி, ஆனந்த பைரவி, பந்துவராளி, கல்யாணி
மஙகலபபாடல	:	நாதநாமக்கிரியை, தன்யாசி, கேதாரம், இந்துஸ்தான், காபி பைரவி, சுருட்டி, சௌராஷ்டிரம்
இறைவனைத் துதித்தல்	:	புன்னாகவராளி, சகானா, சுருட்டி, கலயாணி, பைரவி அபூர்வம், நாதநாமக்கிரியை
முறையிடல்	:	ஆரபி, சுருட்டி
கடவுள் பெருமை	:	சங்கராபரணம்
மனத்தூது	:	சங்கராபரணம்
துன்பம்	:	முகாரி
போதனை	:	ஸ்ரீராகம்
கதைகூற	:	பூரி கல்யாணி, நாதநாமககிரியை
தன்னனுபவம்	:	யமுனை
இன்பப்பரவசம்	:	செஞ்சுருட்டி
உபதேசம்	:	காம்போதி

2. சுவை

காமம்	:	காமஸ
நகை	:	வஸநதா
சினம்	:	அடாணு, ஆரபி
துன்பம்	:	முகாரி
துயர்	:	புன்னாகவராளி
இரக்கம	:	சகானா
வீரம்	:	பேகடா, பிலகரி, தேவகாநதாரி
வியப்பு	:	சாரஙகா
அன்பு	:	நீலாம்பரி, ஆனநதபைரவி, யதுகுலகாம்போதி

3. காலம்

விடியற்காலை	:	பூபாளம், மலயமாருதம், மாயமாளவ கௌளம்
காலை	:	பிலகரி, கேதாரம், ஹம்சதவனி
முற்பகல்	:	தன்யாசி, அசாவேரி
நண்பகல்	:	மத்யமாவதி, ஸ்ரீராகம், சுருட்டி
பிற்பகல்	:	பேகடா, முகாரி, தர்பார்
மாலை (முற்பகுதி)	:	வஸந்த, நாட்டகுறிசசி, பூர்வகல்யாணி
மாலை (பிற்பகுதி)	:	கலயாணி, ஷண்முகப்பிரியா, லதாங்கி, சாரங்கம்
இரவு	:	பிகாக், அமிரதகல்யாணி, நீலாம்பரி ஆனந்த பைரவி, யதுகுல காம்போதி
எல்லாக் காலத்திற்கும் உரியது	:	பைரவி, சங்கராபரணம், ஆரபி, காம்போதி, கரகரப்பிரியா.

அரிபஜனைக கீர்ததனையில் 29 வகை இராகஙகளும், 9 வகை தாளங்களும் இடம பெற்றுள்ளன. (ஆகிரி-1, அபுருபம்- 2, அசாவேரி - 5 எதுகுல காம்போதி-1, கரகரபபிரியை-2, கலயாணி-4, காபி-1, காமசு-2, காம

போதி-3, கேதாள கௌளம்-2, சஹானா-2, சங்கராபரணம்-6, சாவேரி-7, செஞ்சுருட்டி-3, சௌராஷ்டிரம்-1, தன்யாசி-3, துவஜாவந்தி-1, நாதநாமக்கிரியை-21, நாட்டை-2, நீலாமபரி-1, புன்னாகவராளி-6, பைரவி-4, மத்யமாவதி-4, மாஞ்சி-1, முகாரி-15, (தாளங்கள்: அட-26, அடதாளசாப்பு-3, ஆதி-62, ஏக-2, சாப்பு-5, மிசுரம்-1, திரிபுடை-2, ரூபகம்-8, ஜம்பை-2,)

அரிபஜனைக் கீர்த்தனையில் மேற்குறிப்பிட்ட எவ்வடிப்படையில் இராகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என அறியவியலவில்லை. புள்ளியில் நோக்கில் நாதநாமக்கிரியை 21 இடங்களிலும், முகாரி 15 இடங்களிலும, சாவேரி 7 இடங்களிலும, புன்னாகவராளி, பியாகு, சங்கராபரணம ஆகிய இராகங்கள் ஆறு இடங்களிலும் அசாவேரி ஐநது இடங்களிலும் வந்துள்ளன. எஞ்சியன மிகசசில இடங்களில அமைந்துள்ளன. இநநூலுள் இடம்பெற்ற இராகங்களுள் ஆதிதாளம் மிக மிகுதியான இடங்களில அதாவது 62 இடங்களிலும், அடதாளம் 26 இடங்களிலும், ரூபகம எட்டு இடங்களிலும சாரபு ஐநது இடங்களிலும் இடம் பெறறுளளன. எஞ்சியன சில இடங்களில் வநதுள்ளன. நாதநாகமககிரியை இராகமும் ஆதிதாளமும மிக எளிமையாக இருநததால் இவறறைக கீர்ததனை ஆசிரியரகள் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தியுளளனர.

‘பராங்குசதாசர்’ வாழ்க்கையைப பறறி ஒரு செவிவழிக் கதை இடமபெறுகிறது. பராங்குசன் ஒரு குடியானவன். நாள்தோறும் வயலில் உழைத்து மாலைப்போதில் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திருநாமங்களை உச்சரிததுத தன் கடமையில் ஈடுபட்டு வாழுவாராயினார். அவர் ஊரின் அருகே நாராயணனைத் தன் குலத் தெய்வமாகக் கொண்டு அவ் இலக்குமி நாதனைத் தானே கண்டதாக ஊரெல்லாம் பறைசாற்றும ஒரு வைணவ பக்தர் இருந்தார். அவர மிகுந்த ஆணவத்துடன் தன்னைத் தவிர வேறொருவர் சிறந்த திருமால் பக்தராக இருக்கமுடியாது என எண்ணினாரர. ஒருபோது பரங்குசன வாழும் ஊரிற்கு வநது கொண்டிருந்த ஓர் உழவனை அழைத்துத் தன் பெருமையை விரித்துக் கூறினார். அதைக்கேட்ட உழவன், ‘ஐய, நீர் என்ன பெரிய திருமால் பக்தர்? தங்களைவிட உயர்ந்தவர் எம்மூரில உள்ளார். அவர் பெயர் பராங்குசன்’ எனக் கூறினார். வெகுண்ட அப்பக்தர் நேரே பராங்குசனின் இல்லம் சென்று அவரைக் கண்டு கடவுளைக் காட்டுமாறு கட்டளையிட்டார். பராங்குசன் தனக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்றும் அவன் திருநாமத்தைப் பாடுதல் என் பணி எனவும் கூறினார். அதைக்கேட்ட அப்பக்தர் பராங்குசனைக் கடுமையாகத் திட்டி, அவரை மரத்தில் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டுச் சூட்டுக்கோலால் பட்டைப் பட்டையாகச் சூடு வைத்தார். அச்சூட்டின் வலிபொறுக்கலாற்றாது திருமாலை எண்ணிக் கீர்த்தனைகளைப் பாடினான் பராங்குசன. அன்றுமுதல் திருமாலின் தாசரானார்.

சிறிது நேரத்தில் அவ்வைணவப் பக்தரின் ஊரிலிருந்து அவர் சீடன் ஓடிவந்து, அப்பக்தரின் மனைவியின் உடலில் திடீரென்று சூட்டுக்காயங்கள் தோன்றியதாகவும் அதைத் தாங்கவியலாது அவள் துடிதுடிப்பதாகவும் கூறினார். உடனே அப்பக்தர் பராங்குசதாசருக்குத் தான் இழைத்த கொடுமையை எம்பெருமானார் என் மனைவிக்குக் கொடுத்து விட்டார் என வருந்தி பராங்குசதாசரின் காலைப் பற்றித் தனனை மன்னிக்கும்படி வேண்டினார். அவ்வாறே மன்னிக்க அவர் மனைவியின் துன்பம் நீங்க, பின் அவரே பராங்குசனின் சீடனாக மாறினான். அவருடைய கீர்த்தனைகளில் இக்குறிப்பு காணப்படுகின்றது.

“மாயப்பிரபஞ்சத்தை மறந்துன்னைக் காண
உபாயமறிவது நானெப்போ
காயத்தைப் போக்கியென் கர்த்தனே யென்னுடன்
கலந்து கொள்வதினி யெப்போ”

“எவரென்ன வைதாலு மெதிர்த்துப் பேசாமல் நான்
மவுனமாயிருப்பது எப்போ
ரவிகுலசந்திர பராங்குசதாசனை
ரக்ஷிப்பதினி நீரெப்போ” (அ.ப.கீ.21

பராங்குசரின் கீர்த்தனைகள இனிமையும் எளிமையும் வாய்ந்தன. காட்டாக, “அரியே உனையே நான் நம்பினேன். சில பக்தர்களைப் போனறு எல்லா இறைவனையும் வணங்கும் வழக்கமில்லாதவன். அப்படிப்பட்ட என்னை இன்னும் ஆட்கொள மறுப்பதற்குக் காரணம் யாது?

என தலைவனே! இராமவதாரத்தில் வழியிற் கிடந்த கல்லைப் பெண்ணாக மாற்

றியவனே. மழையில் நனைநது வெயிலில் காய்ந்து கிடந்த கல்லை பெண்ணாக மாற்றியவனே. இத்தகைய உனக்கு, என் போன்ற வைணவ பக்தர்களுக்கு உன் கருணை கிடைக்கவில்லையே. தேவர்கள் வேண்ட கூர்மவதாரம் எடுத்து மலையைச் சுமநதவனே, நான செய்த பிழைகளைப் பொறுதது என்னை ஆட்கொள்ளககூடாதா?"

பல்லவி

உனை நம்பினேனையா ஹரியே-இனி

அநுபல்லவி

எனையாளத் தடை செய்வதே னெந்தன் துரையே (உனை)

சரணங்கள

சிலையைப் பெண்ணாக்கிய பாதா
சிதமென் மீதினிற் சற்றே இரங்காதா
மலையைச் சுமந்த ப்ரகயாதா என்னை
மன்னித் தருளும்படியார்க்கருள் போதா (உனை)

உத்தமனே கனராமா - எந்தன்
ஊழ்வினைகளைத தீருமே பரந்தாமா
குற்றமென் மேலெனணலாமா - இந்தக்
கொடுமைக்கென் செயவேன் கோவிந்தனாமா (உனை)

தீரனே னானுனககாளா - யாவ
தெப்போதரியே ஓ சீதாமணாளா
கோரிக்கைத் தாமலர்த்தாளா - பராங்
குசதாசன் வரமதைக் கொடுக்கும் தயாளா (உனை)

நாலாயிர திவ்யப்பரபந்தத்தை பதிப்பித்தவர்கள்

ஆழ்வார்கள் அருளிய திவயப்பிரபந்தம் சிறநத இலக்கிய நூலாக மதிககப்படுகின்றது. இதை முதன் முதலில் அச்சுககுக் கொணர்ந்தவர் திருப்புட்குழி கூர்மாசாரயர். எட்டுசசுவடியிலிருநது நாலாயிரத்தைப பகுதிபகுதியாக 1856-ஆம் ஆண்டு முதல் 1859-ஆம் ஆண்டு வரை பதிப்பிதது முடித்த சிறப்பு இவருக்குண்டு.

1865-இல் திவ்யப்ரபநதங்கள் அனைத்தையும் வைப்பு முறைபபடி அமைத்து ஒரே பதிப்பாக அச்சிட்டவர் அப்பாவு முதலியார். இவர் தறகால இராக தாளக குறிப்புகளையும தம் பதிப்பில சேரத்துள்ளார்.

1873-ல் திருவல்லிககேணி அரஙகாசசாரி ஐயஙகாரும், 1908-ல கா.வெ. திருககசசி நம்பிதாசரும, 1917-ல் சேட்லூர கிருஷ்ணமாசசாரி என்பவரும, சென்னை டி.சி. பார்ததசாரதி அய்யஙகார் 1939-ஆம் ஆண்டிலும, 1943-ல மயிலை மாதவதாசன என்பவரும் முழுமையாகப் பதிப்பிதது வெளியிட்ட பெருமைககுரியவர்கள.

திருவல்லிக்கேணி ஆர. கேசவ ஐயங்கார 1951-ல் முதலாயிரததை மட்டும் தனியே பதிப பித்து வெளியிட்டார். ராஜம் எனபவர் வையாபுரிப்பிள்ளையின துணையோடு முதலாயிரததை 1955-ல பதிப்பித்தார். பினனர ஏனைய பகுதிகளையும் 1956 -ல் சிறநத அறிஞரகளைக கொணடு வெளியிட்டார.

1927-இல் ப்ரதிவாதி பயஙகரம அண்ணஙகராச்சாரியர் திவயபரபநதத்தை பதிப்பித்தார. நாலாயிரததின் மூலத்தைத தெலுங்கு, இந்தி ஆகிய எழுததுககளின வரிவடிவில் பதிப்பிதத பெருமைக்குரியவர இவர். தெலுங்கிலும், இந்தியிலும் கவிதை வடிவில் நாலாயிரமும இவரால மொழிமாற்றம் செய்யபபட்டது.

1973-ல் கி. வேங்கடஸ்வாமி ரெட்டியார் திவயபரபந்ததநினைச செமமையாகப பதிப்பிததார. 'லிப்கோ' வத்ஸன் எனபவர் 1984-ல் இருபகுதிகளாக பதிப்பித்துள்ளார.

தட்டை. கிருஷ்ணமாசசாரியார, காரப்பஙகாடு கோபாலாச்சாரியார, புததூர் எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஆகியோர் சமீபத்தில் இந்நூலை பதிபபிதத சிறப்புக்குரியவர்கள.

தொகுப்பு : எஸ். சேதுராமன் - சென்னை.

உயிரின் தனமை உணர்வது. எதை உணர்வது? இனப துன்பங்களை உணர்வது; நல்லவை தீயவைகளை உணர்வது; நிலையான நிலையறறவரகளை உணர்வது. இந்த உணரவுத் தனமையைககொண்டே உயிரகள ஆறுவகைகளாகப் பிரிக்கபபட்டுளளன. புல் பூண்டு முதல மக்கள் தேவர் வரை. பகுத்தறிகினற மன உணர்வு உடைய மக்களா ஆறறிவினராகக கருதப் படுகினறனர.

ஆறறிவினரான மக்களும சிற்றறிவினர், பேரறிவினர எனறு பகுததுககூறப்படுகினறனர. தங்கள வாழ்க கையை இம்மை நுகர்சசிக்குரிய தாக நினைதது உண்டு உடுதது உடல இருக்கும் வரை 'கண்டதே காடசி - கொணடதே கொண்டு செலுத்தும் ஆறும் அழியாதவை. ஆனால் மக்கள் எப்படி உருவத்தால், நிறத்தால் உளளத்தால், மொழியால், இடத்தால் மாறுபட்டுள்ளனரோ அப்படியே அவர்களிடையே தோன்றிய ஞானியரின நெறிகளும் அவர்களுக்கு ஏற்ப மாறுபட்டுள்ளன. அவ்வளவே, நோக்கு மாறுபாடுடையன அல்ல.

எனவே உண்மை நெறியை-மெயநெறியை விளககும் சமயங்கள பலவாயின. அவைதம உளநோக்கம் - உயிர்ததன்மை இரகக உணரவும், அனபு வழியும், அழியா ஒரு பொருளிடததுக் கொள்ளும் இடையறு ஈடுபாடுமே ஆகும. இததகு சமயங்களுள் மிகப்பழமையான தாகக் கருதப்படுவது இந்து சமயம் என்று தொகுதியாகச் சுட் வனைப் போன்றே அழிவில்லாதது. உலகம் உயிர்களுக்காக இறைவனால் அருளப்படுவது. உயிரின் நோக்கம் அன்பு பூண்டு இறைவனை அடைவது. அவனுக்குத் தொண்டு - அடிமைசெய்வது, அத்தொண்டின் முதிர்ந்த நிலையே வீடு பேறு அல்லது மோட்சம என்பதாகும்.

உயிர்தோறறத்திற்குக் காரணமான ஆண் பெண் தத்துவம் கடவுளுக்குக் கற்பிக்கபபட்டுள்ளது. சிவபெருமான பொனனுருவினன். அவனிடபாகங் கொண்ட உமையாம பெண்மை கருமையானது. இதற்கு மாறுக திருமால் - நாராயணன் நிறம் கருமை. அவன் வலமார்பினில் இறையும் நீங்காது வாழ்கின்ற மங்கையாம் திருவின் நிறமோ பொன்மை. இதற்குப்

ஆழ்வார்கள் திருவுள்ளம்

வித்துவான். ரா. கண்ணன் - சென்னை

கோலம்' என்று வாழ்வோர் சிற்றறிவினர.

இந்த உடல இருக்கும் வரை வாழ்கின்ற வாழக்கை மட்டும் வாழ்வாகாது. இந்த உடல வீழ்நத பிறகும், இதனில வாழநது வநத உயிர மேறகொளள இருககிற மறு வாழவு ஒனறு உணடே அதைப் பற்றிச் சிநதிபபோர், அது எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று முயலவோர பேரறிவினர - ஞானிகள.

இந்தப் பேரறிவினர் - மெய்யறிவினரான ஞானிகள் கண்ட உணமைகள அழியாதவை. உயிர் எப்படி அழியாத தனமையதோ அதே போன்று அவ்வுயிர் அடையவேணடிய நிலையும், அங்குக் டபபடும் ஒன்றாகும். இது ஆதிமுதல் இன்றுவரை ஏற்பட்ட வளரச்சியைக காட்டுவதாகவே உள்ளது. இம்மதததின பல்வேறு கிளைகள் அததுவைதம், துவைதம், விசிட்டாததுவைதம், சைவசித்தாநதம், சிததர நெறி முதலிய பலவாம்.

இவறறுள் இந்துக்களில் பெருமபாலோரால பினபறறப்படுவன சிவனை வழிபடும் சைவ சமயமும் நாராயணனை வணங்கும் வைணவ மதமுமாம.

இவவிரு மதஙகளும வெவ்வேறாகத தோன்றினாலும், அடிப்படைக்கொள்கைகளிலும, உருவ கறபனைகளிலும், வழிபாட்டு முறைகளிலும் உறவுடையனவாகவே தோனறுகினறன. இறைவன ஒருவன். உயிர் இறை பொருநத திருமாலுக்கு உமை தங்கை எனற முறையும் கற்பிககபபட்டுள்ளது. சிவன் திருமாலுக்குத் தனதுடம்பில் இடமளித்ததாகவும், திருமால் சிவனுக்கு உடம்பிலோர் கூறுகொடுத்ததாகவும் பேசப்படுகிறது. இதனை ஆழவாரகள அருளிச் செயலகளுள் பரக்கக் காணலாம்

"பிறை தங்கு சடையானை
வலத்தே வைத்துப்
பிரமனைத் தன் உந்தியிலே
தோற்றுவித்து"

"அவர் மகட்கும் அரற்கும்
கூறுகக் கொடுத்தருளும்
திருவுடம்பன்"

"குழல் நிற வண்ண நின் கூறு
கொண்ட தழல்நிற வண்ணன்"

வானார் மதிபொதியும் சடை
மழுவாளியொடு ஒருபால்,

தானாகிய தலைவன்"

"எங்களுக்கருள் செய்கின்ற ஈசனை
வாசவார் குழலாள் மலைமங்கைதன்
பங்கனை பங்கில் வைத்துகந்தான்
றன்னை"

என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்கின்றார்.

இதனை இன்னும் தெளிவாகப்,

பொன்திகழு மேனிப புரிசடையம் புண்ணியனும்
நின்றுலகம் தாயநெடுமாலும் - என்றும்
இருவரங்கத்தால திரிவரேலும், ஒருவன்
ஒருவனங்கத் தென்றும் உளன்"

என்று பொய்கையாழ்வார் பாடுகின்றார். இதனோடு அமையாது திருமால், சிவன இருவரது பெயர் உருவம், நிறம், தொழில ஊர்தி முதலியவைகளை ஒருசேரச சேரதது மிக அழகாக,

"அரன நாரணன் நாமம் ஆனவிடை புள்ளூரதி
உரைநூல மறையுறையும கோயில்- வரைநீர்
கருமம் அழிப்பளிப்புக் கையது வேல் நேமி,
உருவம் எரி கார்மேனி யொன்று"

"ஏற்றான் புள் ஊர்ந்தான் எயில் எரித்தான் மாரவிடந்தான்
நீற்றான் நிழல்மணி வண்ணத்தான் கூற்றொருபால
மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையான, நீண்முடியான
கஙகையான் நீள் கழலான் காப்பு"

என்று இனிமையாக அருளிச செய்கின்றார்.

உயிரும் மனமும் எதனையாவது பற்றி நிற்கும் இயல்பின. அதனாற்றான் எல்லாவற்றினின்றும நீஙகவேண்டுமென்று உபதேசிக்கும் திருவள்ளுவர பெருமான் ஒன்றைமட்டும் பற்றவேண்டும என்கிறார். அது,

"பற்றுக பற்றற்றான பற்றினை, அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு"

என்பதாகும். உயிரும் மனமும் ஒருநிலையனவல்ல, அதனதன தன்மை - நிலைககு ஏறப பற்ற முயலும. அதனால்தான் திருமங்கையாழ்வார,

"பாருருவில் நீரெரிகால் விசும்புமாகிப்
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற,
ஏருருவில் மூவருமே என்ற நின்ற,
இமையவர் தந்திருவுரு வேறெண்ணும்போது,
ஓருருவம் பொனனுருவம ஒன்றுசெந்தீ
ஒன்று மாகடலுருவம் ஒத்துநின்ற
மூவுருவும கண்டபோது ஒன்றும் சோதி
முகில உருவம் எம்மடிகள உருவந்தானே"

என்ற திருப்பாசுரததில இறைவன் நிற்கின்ற நிலையெலாம உணரத்தி, வெவவேறு உயிர மனங்கள் பற்றுகின்ற உருவஙகளைப் 'பொனனுருவம் செந்தீ உருவம், மாகடல் உருவம்' என்று விளக்கியதோடு தமது யிரக்கு, மனததிற்கு, உகந்ததாகக் கொண்டது- தமக்குச சுவாமியாக அடிகளாகக் கொண்டது 'மாகடலுருவம்' என்றும், கருமை நிறமுள்ள 'முகில் உருவம் எமமடிகள் உருவம தானே' என்றும் உணரத்துகிறார். அதோடுநில்லாமல் ஓருருவத்தில் பழகி, உருகி, உணரந்து காணும போது மூவுருவம், "ஒன்றும சோதி" ஆதலையும் தெளிவு படுத்துகின்றார்.

கடவுள தன் ஞான சக்தியினாலேயே தனனுள அனைத்துலகும் நிற்குபடி இருதத தல "வியாபகத் தனமை". அந்த ஞான சகதியினாலேயே எலலாப் பொருள்களுள்ளும் நிறைந்து விளஙகுதல "அநதரயாமித தனமை" இவவாறு இறைவன் நீக்கமற நிறைகின்ற போது எநத உருவததில், எநதப் பொருளில, எநத சமயததில் அவனில்லை என்று பேச இயலும? இதனை,

"அறிகிலேன் தன்னுள் அனைத்துலகும் நிற்க,
நெறிமையால்தானும் அவற்றுள் நிற்கும் பிரான்"

என்று அழகாக அருமையாக அருளுகிறார நம்மாழ்வார, மேலும்,

"புகழுநல் லொருவனென்கோ
பொருவில சீர்ப் பூமியென்கோ,
திகழும தன்பரவை என்கோ
தீயென்கோ வாயுவென்கோ
நிகழும் ஆகாசம் என்கோ நீள்சுடர்
இரண்டும் என்கோ
இகழ்வில் இவ்வனைத்தும் என்கோ
கண்ணனைக் கூவுமாறே"

"ஒளிமணி வண்ண னெனகோ
ஒருவனென்று ஏத்தநின்ற
நளிரமதி சடையன் எனகோ
நான்முககடவுள என்கோ
அளிமகிழ்ந் துலகமெல்லாம் படைத்து
அவை ஏத்த நின்ற,
களிமலர்த் துளவன எம்மான் எம்மான
கண்ணனை மாயனையே"

என்று கண்ணனைப பற்றிச் சொலலும்முறை பூமி என் பேனோ; கடல எனபேனோ; தீ எனபேனோ; வாயு எனபேனோ; ஆகாசம எனபேனோ? நான முகக் கடவுள் எனகோ; நளிர் மதி சடையன எனபேனோ? ஒளி மணி வண்ணன் என் பேனோ? எபபடி அழைப பேன் என்று அலதருகின்றார ஆழ்வார். எபபடி அழைததாலும அது இறைவனாகிய ஒருவனையே சென்று அடையும் என்று தெளிவுபடுததுகிறார.

இதனான் எநத நெறியும் இறைவனையடைய வகுதத நெறியே; எஙகும நீக்கமற நிறைநது ஒளிர்பவனும் அவனே. எதுவும் இழிந்தது, உயரநதது என்று கருதலாகாது என்னும் ஆழ்வாரகள திருவுள்ளம் எல்லோர்ககும தெளிவிற் புலனாகும் அன்றோ? சமயச சமரசம் பொலிவுறும் அன்றோ!

மார்கழி வழிபாடு

டாக்டர். என்.எஸ். சுந்தரவதாரம்

திருமால் வழிபாடு பண்டைக்காலம் முதல் தமிழகத்தில் உள்ளது. "மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்" என்ற தொல்காப்பியர் சூத்திரம் இதனை வலியுறுத்துகிறது. சிலப்பதிகார ஆச்சியர் குரவையும், பரிபாடலும் திருமால் வழிபாட்டின் தொன்மையைக் காட்டுகின்றன. நாலாயிரதிவ்ய பிரபந்தம், அட்டப்பிரபந்தம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்களும் திருமால் பெருமையையும், வழிபாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

திருமால் முல்லை நிலத்துக்குரிய கடவுள். அங்கு வாழ்பவர்கள் ஆயர்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை, நாகரீகம் முதலியன ஆண்டாளருளிய பாவைப் பாடருந்து இறைவழிபாடாற்றுகின்றனர்.

காலத்தை அறிய அன்று காலங்காட்டும் கருவிகள் இல்லை. வைகறையானது என்பதை விண்மீன்களாலும், மலர்கள் மலர்வதாலும், புட்கள் ஒலி எழுப்புவதாலும் கோயில் வாயிலில் வெண்சங்கம் ஒலிப்பது போன்றவையாலும் உணர்ந்து அறிந்தனர் என்று ஆண்டாள் பாடலால் அறியலாம்.

"புள்ளும் சிலம்பினகாண்
புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம்
கேட்டிலையோ"

"உங்கள் புழக்கடைத் தோட்டத்து
வாவியுள்
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து
ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்"

"வெள்ளி யெழுந்து வியாழமுறங்கிற்று"

என்ற திருப்பாவைப் பாடல்களில் ஆழ்ங்கால படுங்கால் மக்கள் இயற்கை வாழ்க்கையிலேயே ஈடுபட்டு இறைவழிபாடாற்றி இன்பமெய்தினர் என்பது புலனாகிறது.

பண்டைய மக்கள் தன்னலங் கருதாது கூட்டு வழிபாடே விரும்பினர் என்பதை கோதை கருத்தாலுணரலாம்.

"வையத்து வாழ்வீர்காள்" என்று ஆண்டாள் உலக மக்களை அழைப்பது இக்கருத்தையுணர்த்துவதாகும்.

"அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு"

என்ற வள்ளுவர் வாக்கும் பண்டைக்கால மக்களின் பரந்த மனப்பான்மையை விளக்குவதாகும். நக்கீரனாரும், சேக்கிழாருங்கூட உலகத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இறைவனைப் போற்றியுள்ளது தமிழ மக்களின் வழிபாட்டின் பெருமையை விளக்குகிறது.

குளிர்காலத்தில் துறவிகள், வைகறையில் நீராடி மக்கள் நல் வாழ்வு வாழ வழிபாட்டாற்றுவர். புட்கள், மலர்கள் கூட ஒலித்தும், மலர்ந்தும் தங்கள் கடமையைச் செய்கின்றன.

"அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது". என்ற ஔவையார் வாக்கிற்கிணங்க மானிடராய பிறந்த நாமும் வைகறையில் வழிபாடாற்ற வேண்டும். மக்கள் அதிகாலையில் துயிலெழுந்து வீடு வாசல் முதலியவைகளைத் தூய்மை படுத்துவர். சுண்ணப்பொடிகளைக் கொண்டு கோலமிட்டு அலங்கரிப்பர். பின்பு நீராடித் தூய உள்ளத்துடன் தூமலர் கொண்டு வாயினால் பாடி மனத்தினால் நினைந்து வழிபடுவர் என்பது திருப்பாவை பாடலால் அறியும் உண்மையாகும்.

"தூயோமாய்வந்து நாம் தூமலர்
தூவித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால்
சிந்திக்க"

லில காணலாம். தண்மைப் பொருந்திய குளிர் காலமான மார்கழியில் மக்கள் வைகறையில் துயிலெழுந்து வழிபாடாற்றும் பண்பு அன்றுதொட்டு இன்றுவரையுள்ளது.

ஆடிமுதல மார்கழி வரையில் சூரியனுடைய தட்சிணயனம். அது தேவர்களுக்கு இரவு. நமக்கு அதிகாலை நான்கு மணியிலிருந்து ஆறு மணிவரையில் பிரம்ம முகூர்த்தம். கடவுள் வழிபாட்டிற்கு அது ஏற்றகாலம். அதேபோன்று தேவர்களுடைய நாளில் மார்கழி முழுவதும் பிரம்ம முகூர்த்தம். அதனால் மாதங்களுள் மார்கழி மிகச் சிறந்தது. மார்கழி மாதத்தில் மக்கள் அதிகாலையில் எழுந்தி

சிறப்பொடு பூசனை செய்து வழிபாடாற்றினால் மழைபொழிந்து நாடு நல்வளம் பெறும் எனபது ஆண்டாள் கருத்து. வழிபாடாற்றுவதால நாடுவளம் பெறும எனற உண்மை வள்ளுவர் கருததோடு ஒததுள்ளது உணரற்பாலது.

இறைவழிபாடடால் மாரி பொழிந்து நாடு நகரமும நல வளம பெற்று மக்கள நல் வாழ்வு பெறுவர். அன்று வழிபாடு செவ்வனேயாற்றப் பெறற தால செந்நெல சூழ்ந்த வயல்களும, வள்ளல் பெரும் பசுக்களும், வாரி வழங்கும வள்ளல்களும் நிரம்பிய நாடாகத திகழ்நதது.

பண்டையோர் போறறிய தொன்மையை நாமும போறறி அருள் பல பெறுவோமாக.

என்ற திருப்பாவை பாடல் கருத்து தூய்மையான உள்ளத்தோடு வழிபடும் பாங்கினை உணர்த்துகிறது.

முல்லைநிலக் கடவுளான திருமாலின் பெருமைகள பக்திப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. நாட்காலையில் நீராடி நெய் பால் முதலிய உண்ணுமலும், மையிடாமலும், மலர் சூடாமலும் தீயனவகளைக் கூறுமலும் இயன்றவரை அறத்தை செய்து பரமனைப் பாடி பரவுவது பண்டைக்கால முறை என்பது கோதை வாக்கால் உணரும உணமையாகும். உத்தமனான இறைவன பெயரைப் பாடி பரவுவோமானால் திங்கள் மும்மாரி பெயது வயல வளம் பெற்று, நீங்காத செலவத்தை நாடு பெறும் என்பது புலனாகிறது.

"சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வரக்குமேல்-வானோர்க்கும் ஈண்டு"

என்பது வள்ளுவர் கருத்து.

விநாயகரின் தியாகம்

விநாயகர் தும்பிகை ஆழ்வார் என அன்புடன் அழைக்கப்படுகிறார். கஜானன் என்ற நித்யசூரியே கணபதி என்ற பெயரில அம்பிகையின புத்திரராக அவதரித்தார.

அண்டமனைத்தும அவர உதரத்தில அடங்கும, காத்தல், மறைத்தல் முதலிய ஐந்து தொழிகள அவராற்றுவன. அவர கைகளில பாசம், அங்குசம, பூ, கொழுக்கட்டை முதலியன வைத்திருப்பார. கஜாசுரன் எனற அசுரனை அவர வதம செய்தார. பெருச்சாளியும் மூஞ்சூறும அவர வாகனங்கள. அவை அவரை மிகவும் எளிதே சுமக்கும வண்ணம சிறுருவை ஏற்றுக்கொள்வார.

பிரம்மபுத்திரர்களான சித்தி, புத்தி எனற இருவரையும அவர மணந்துகொண்டார். வேதவியாசர கூற இவர மஹாபாரதம எழுதினார. இடையில எழுத்தாணி உடைந்துவிடவே தன தந்தங்களில் ஒன்றை உடைத்து அதைக் கொண்டு எழுதினார. என்னே இவர தியாகம்!

திருமதி. ஆர். ராஜலெக்ஷ்மி - திருச்சி

பரகாலனும் அவர்செய்த பனுவல்களும்

திரு. எஸ். விஜயராகவன் - திருப்பதி

ஸ்ரீய. பதியான ஸ்ரீமநநாராயணனாலேயே மயர்வற மதிநலம அருளப்பட்ட ஆழ்வாரகள் பதினமர. அவர்களில கடைசியாகத திருவவதரிததவர திருமங்கையாழ்வார. காரததிகை மாதததில் காரததிகை நக்ஷததிரததில திருககுறையலூரில் இறைகைச் சுமார ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகளுககு முனபு அவதரிததார. ஆழ்வார்கள் வரிசையில் கடைசியாகத் தோனறியபடியால் இவரைக் “கடைககுட்டி” எனபர. இவருடைய பெருமை சொலலிலடஙகாது. சக்திக்கேற்ப இங்கு அநுபவிப்போம.

நான்காம வரணத்தில உயரநத வைஷ்ணவகுலததில் இவர் தோன்றினார. “என தாதை தாதை அபபாலெ மூவர பழவடிமை வநதார” எனறு தம திருக்குலபபெருமையைத தாமே பேசுகிறார. “சிறியேன பாலகனாய்ப பல தீமைகள செய்துமிடடேன” “கொன்றேன பல்லுயிரைக குறிககோள ஒனறிலலாமையினால்” எனறு நைநதுகொளளுமபடி இவருடைய இளமைப்பருவம கழிநதது. தமது பராக்ரமத்தினால சிற்றரசரானார. கேவலம ஸதரீ லோலராய்த திரிநத இவரைத திருததுவதறகாகத திருமாமாகள எனற அபஸரஸ ஸ்தரீ, திருநாஙகூரில அயோநிஜையாயப பிறநது ஒரு வைதயர திருமாளிகையில வளரநது வநதாள.

அவளது ஒபபற்ற அழகைப பறறிக கேளவிப்பட்டு அவளையே மணம்புணர விரும்பினார. அவளது நிபந்தனைககுககுக கட்டுப்பட்டார். திருநறையூர் நமபியிடததிலே, ஸமாச்ரயணம் பெறறுக்கொண்டு, பன்னிரண்டு திருநாமஙகளோடும் சிறந்தவைஷ்ணவ வேஷததோடும திருநாங்கூர் திரும்பினார. அபபெண்ணும் மிக வுகநது, ஒரு வருஷகாலம் தினநதோறும் ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத ததீயாராதநம் செய்விதது, ஸ்ரீபாத தீரததம, போனகம் செய்த சேடம ஸவீகரிக்க வேணுமெனறு நீரப்பநதிகக, இவரும இசைந்து, அப் பெண்பிள்ளையை விவாஹம செயது கொணடார். இதறகாகக் திருப்பாரததன்பளளியருகே வாழைததோட்டம போடப்படடது. இந்த இடம் “இலையமுது கூடம” என்று இன்றும வழஙகபபடுகிறது. பெருந தோடடம எனற இடத்தில் காய்கறிகள் விளைவிக்கப்பட்டன. மஙகைமடம என்ற நரஸிம் மக்ஷேத்ரததில நித்யததீயாராதநம துவஙகியது.

காலக்ரமததில கையிலிருநத தனம் முழுவதும் தீரந்து விடவே, வழிப்பறி செயதாவது ததீயாராதநததைத தொடர எண்ணினார. தமது ஒப்பறற சீடரகளுடன வழிபபறியில இழிநதார. தனககு மிகவும அநுகூலமான தருணம் இதுவே எனறு திருவுள்ளம் பற்றினான் எம்பெருமான.

பிராட்டியும தானுமாக, ஸரவாபரண பூஷிதரகளாய்த திருக் கல்யாண வேஷததிலே பங்குனிமாதம் உத்திர நக்ஷத்திரத்தன்று நள்ளிரவில் திருமங்கை மன்னனின் கண்ணுக்கிலக்கானார். “பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங் காதும சோராமே ஆள்கின்ற” “செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார் ஓர் அரசு ‘வார ணங்குமுலை மடவார் மங்கை வேந்தன்’ ஓர் அரசு. இவ் விரு அரசும் ஒரு அரசமரத்தடியிலே சந்தித்தபோது திருஅவதரிததது மந்திரங்களுக்கெல்லாம் அரசான திருஎட்டெழுதது. ‘வேதராஜபுரம்’ ‘திருமணங்கொல்லை’ என்று அழைக்கப்படும் இந்த இடத்தைத் ‘திருமந்திரம் விளைநத இடம்’ என்று பெரியோர் கொண்டாடுவர்.

பொன்னும் பொருளும் கொடுதது மநதிரம் கொள்வாருண்டு. பிற்றை நிலை முனியாது, குருவின அருள்நோக்கித் தொண்டு பூண்டு மந்திரம் பெறுவாருண்டு. மாஸோபவாஸம செய்து, சூளுரைத்து மந்திரம் வேட்டாருமுண்டு. ஆனால் இங்கே, வெட்டும் கலியன் வெருட்டி நெடுமாலை எடடெழுததும் பறிததனர். திட்டமிட்டபடி வழிப்பறி நடந்தது. ஆனால உண்மையில் பறித்தவர் யார்? பறி கொடுததவன் யார்? பறி போனது எது? என்று பார்ததால, எலலாம் எம்பெருமானுடைய ஸங்கலப ப்ரகாரமே என்று தெரியவரும். “கள்வன் கொல் யானறியேன்” என்கிறபடியே, களவு கொண்டவன் உள்ளம் கவர் கள்வனான அழகிய

மணவாளன். களவு போனது திருமங்கைமன்னனின திருவுள ளம.

மஙகைநாடடரசர திருமஙகை ஆழவாரானார. ' பெருமான இவவாறு ஆழவாரககு ஞானப் ரதாநம பணணின உடனே, ஆழவாரும் "வாடினேன வாடி வருநதினேன" எனறு தொடங கிப பாசுரம பாடினார. தமககு திவ்ய ஜ்ஞாநம் பிறநதமை பற்றியும திருவெட்டெழுததின பெருமை பறறியும பரகக உப தேசம் செயயலானார. எமபெருமானும் "இனனின்ன ஸதல விசேஷஙகளில உமககு ஸேவை ஸாதிககிறோம" எனறு திருவாயமலரந்தருளி மறைந்தான

திருமஙகைஆழவார மறறைய ஆழ்வாரகளுக்கொபபானவர்; அவரகளை விஞசி நிறபவரும கூட. இவரககுப பலவிதஙக ளில தனிசசிறப்புணடு. இவர எமபெருமானால் விஷயீகரிக கபபட்ட விதமே அஸாதார ணம. 'ஆசுகவி', 'மதுர கவி', 'சிதரகவி', 'விஸதாரகவி' என்று நான்கு வகைபபட்ட கவி களின பரகாரமும இவரொருவ ரிடததிலே காணலாம 'நாலுக விப பெருமாள்' 'சதுஷகவி ப்ர தாந:' என்றெல்லாம் போறறப படுகிறுர. இவர மஙகளாசா ஸநம செய்த திவய தேசஙக ளின் எணணிககை இவருககு இன்னொரு தனிசசிறபபைத தருகிறது. தாம மஙகளாசா ஸநம் செய்த திவயதேசஙகள ளைததிறகும் நேரில் சென்ற பெருமை இவருககே தகும. மணவாளமாமுனிகள வடிவழகு அருளிசசெய்தது ஆழ்வாரக ளில இவரொருவரககே. 'நமபி' எனற சொலலுக்குப் 'பூரணன்' 'நிறைவு பெறறவன்' எனறு பொருள. அநத நமபியிடமும ஒரு குறையை வைதது மடலெ டுததவர் இவர்.

நம்மாழவார அருளிய பிரபந் தஙகள நான்கும நான்கு வேதங களின ஸாரமானவை. அவற் றிறகு ஆறு அங்கமாயமைந தவையே திருமங்கைஆழவார அருளிய பெரிய திருமொழி, திருககுறுநதாண்டகம், திருநெ டுந்தாணடகம், திருவெழுகூறறி ருககை, சிறிய திருமடல, பெரிய திருமடல எனகிற ஆறு திவ்யப ரபந்தஙகளும். "மாறன பணிதத தமிழ் மறைககு மஙகையர கோன், ஆறஙகம கூற அவத ரிதத" எனறு மணவாளமாமுனி கள நிரவாஹம.

கணணன திருவாயபபாடி யில பிறநததுமே முதலாகச செய்த கிரீடைகளை அவ னது பெற்றேர்களும உறறூர களும ஒவவொரு பருவமாக எப்படி அநுபவிததாரகள என பதைப் 'பிளளைத தமிழ' எனகிற ரீதியில பெரியாழ் வார் பாடியருளினார. அதே ரீதியில திருமங்கை ஆழவா ரும கணணனுடைய பால லீலைகளைச் 'சந்தமலரக்குழல தாழ' (அமமம் உணண அழைத தல), 'பூஙகோதை ஆய்சசி' (சப பாணிப பருவம), 'எஙகானும ஈதொபபதோர மாயம் உணடே' (வெண்ணெயுண்டு உரலில கட டுணடு இருநதமை), 'மானமு டைத்து' (அதிமாநுஷ சேஷ்டி தஙகள்), 'காதில் கடிபபிடடு' (ஆயச்சியர ஊடல) எனகிற பதி கஙகளில் அநுபவிததிருககிறுர்.

கணணனைப் பிரிநத சில கோபியர அவனைத தேடிக கொணடு சென்று "எஙகள கண ணனை நீஙகள இங்கே வரக கணடீரோ?" எனறு சிலரை வினவ, அவரகளும் கணணன் அழகைப பரகக வர்ணிதது, "விருநதாவனததே கணடோமே" எனறு விடையளிக்கும க்ரமத தில் "பட்டி மேயந்து" என்று தொடஙகிப பததுப பாசுரங் கள பாடியருளினார ஆண் டாள. அவவாறே, சில கருஷ்ண பகதரகள கருஷணனைக குறை கூறுவது போல பாட, அதெல லாம அவனுககு உயரவைக் கொடுபபதே எனறு வேறு சிலர் மொழிவது போல அமைநதுள ளது "மானமரும மெனனோக்கி" என்கிற பதிகம.

தமமுடைய அநநயார்ஹ சேஷதவத்தையும், அநநயோபா யதவததையும் விளககும வகை யில பாசுரநதோறும ஒரு அறபு தமான உவமையைக காட்டியரு ளுகிறுர "தருதுயரம தடாயேல" எனகிற பதிகததில ஸ்ரீகுலசே கராழ்வார. அதே போல், இநத ஸமஸார வாழ்க் கையில் நிலையினமையையும், அதில தமககேறபடட வெறுப் பையும ஒவவொரு பாசுரத திலும் ஒபபறற உவமையின் வாயிலாக வெளியிடடருளுகிறுர "மாறறமுள" எனகிற பதிகததில திருமஙகை ஆழ்வார்.

திருவிலலாத தேவரும, பொல லாத தேவருமான தைவாபா ஸஙகளை விடுதது, 'ஸ்ரீமந்நா ராயணனே பரததவம' என்று நிரூபிப்பதில முனனிறபவரான திருமழிசைஆழவாருககு 'உறை யிலிடாதவர' எனற திருநாமம் ஏறபடடது. பரஸமயிகளை வாதில வென்று ஒருவேலைப பரிசாகப பெறற திருமஙகை ஆழவாரோ அவரையும் விஞசி நிறபவர. ப்ரளய காலததில எமபெருமான, தேவரகள, மநுஷ யரகள், தெயவஙகள எனகிற வேறுபாடினறி அனைவரையும தன வயிறறில வைதது ரக்ஷித தமையால, இப்போது "நானே தெய்வம்" எனறு பறை சாறறும் க்ஷுதரதெயவஙகளை "எமபெ ருமான உண்டுமிழநத எசசில் தேவர்" என்று வர்ணிக்கிறுர்.

பாஹயமதங்களைப் புலைய றமென்று நிந்தித்து ஸ்ரீமந நாராயணனைத் தெய்வமாகக கொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப ரதாயமே எலலாச்சமயங்களி லும் உயரநததெனறு நிரு பிதது அடியாரகளுககு அடி மைபபட்டிருபபதே எமபெருமா னுக்கு அடிமையாயிருபபதன எலலைநிலம எனறு தம்மு டைய "திருமாலை"யில் அரு ளியிருககிறார ஸ்ரீதொண்டரடிப பொடியாழவார. இதை அடி யொற்றியே திருமங்கை ஆழ வாரும "தருக்கினால சமண செய்து சோறு தண தயிரி னால திரளை, மிடறறிடைநெ ருக்குவார் அலக்கண", "பொங்கு போதியும பிணடியுமுடைய புததர நோனபியர", "துவரி யாடையர மடடையர சமண தொண்டரகள" எனறெலலாம வேதபாஹயரகளை கரஹிதது, "கடலமலலைத தலசயனம நச சித்தொழுவாரை நசசெனறன நனனெஞ்சே". முதலான பாசு ரங்களில பரமபாகவதரகளுக குத தாம அடிமை பூணடிருபப தைக காட்டுகிறார. "சுருமபமர சோலை சூழநத அரஙகமா கோயில் கொணட, கரும்பினைக கணடு கொணடென கண ணினை களிககுமாறே" எனகிற அடிகள திருமாலையிலும திருக குறுநதாணடகத்திலும காணப படுவதால இவர தொண்டரடிப பொடிகளின வழியே செலபவர் என்பது திணணம

பாதாதி கேசாநதமாகத திரு அரஙகனை அநுபவித்த திருப் பாணாழவாரைப போலே, இவ ரும "திரிபுரம மூனறெரிததா னும" "சிலையிலஙகு பொன னாழி" முதலான பதிகஙக ளிலும, பெரிய திருமடலி லும, திருநெடுநதாணடகததி லும எமபெருமானுடைய திரு மேனியழகை அநுபவிததுப்பா டியுள்ளார.

அயோநிஜர்களாய் ஓடித்திரி யும் யோகிகளான முதலாழ்வார் களுககுத் திருககோவலூரில் ஒரு வீட்டின இடைகழியில எம் பெருமான் ஸேவைஸாதித்தான். அவரகள அப்போது துவங் கிப்பாடிய திவ்யபரபந்தஙகளே மூன்று திருஅநதாதிகள். எம பெருமானுடைய அவதாரவைப வஙகள. திவ்ய தேச வைபவங் கள இவறறில் ஈடுபட்டமுதலாழ வாரகள எமபெருமானை அடை யும வழியைப பறறிக் கூறும் போது, "இமையாத கணணால் இருள அகல நோக்கி, அமை யாப பொறி புலனகள ஐநதும் நமையாமல, ஆகததணைப்பார் அனைவரே" எனறும, 'அறிந தைததும உளளடககி ஆய் மலர கொணடு, ஆரவம செறிநத மனததராயச செவ்வே, அறிநதவனதன் பேரோதியேத தும பெருநதவததோர காண பரே" எனறும, "அறிவென்னும தாள கொளுவி ஐமபுலனும தம மில, செறிவென்னும் திண்க தவம ' செமமி, மறையென னும நனகோதி நனகுணர்வார காணபரே" எனறும அறிவுறுத திப போநதாரகள அதே வழி யில நம கலியனும "இளைப பினை இயக்கம நீக்கி" என கிற திருககுறுந்தாணடகப பாசு ரததில் மெய்ம்மையைக காணும மாரககததைக காட்டியுள்ளார்.

ஆழவாரகளில பரதாநரான நமமாழவாரை அநுஸரிதத பர காரம அளவிறநதது. தாமான தனமையோடலலாமல, தோழி, தாயார, மகள எனகிற பாவனை களில இவவிரு ஆழ்வாரகளும பாடியுள்ளனர். திருமஙகைஆழ வார இவைதவிர, ராக்ஷஸ பாவ னையில "இரககமினறி", "ஏதது கினறோம" என்று இரு பதிகங்க ளில இராவணவதததிறகுப பின் தோறற அரக்கரகள, இராம பிரானைச் சரணடைந்து துதி பாடுவது போல அருளிசசெய் துள்ளார். புணர்வில் இன்புறு வது, பிரிவில் தளர்வது, தம்மை நோவது, அவனை ஏசுவது, தூது விடுவது, ஊடல், உப தேசம இவையெல்லாமும் நம் மாழ்வாரின் பிரபந்தங்களிற் போலவே, திருமங்கை ஆழ்வா ரின பிரபந்தங்களிலும் காண லாம. எம்பெருமான் ஸேவை ஸாதிக்காதபோது, "யாம் மட லூர்துமே" என்ற நம்மாழவா ரின் ஸங்கல்பத்தைக குறை வற அநுஷ்டித்தார் இருதிரு மடலகளிலும் திருமங்கைஆழ் வார். "முலையோ முழு முற்றும் போந்தில" என்கிற திருவிருத்தப்பாசுரம பராங்குஸ நாயகியின இளமையை வர் ணிக்கிறது. பெண்குழந்தைக குத் தாயமார் சிற்றாடையை அரையில் அணிவித்தார்க ளாம. ஆனால அந்தப பெணணோ, தன் தாயைப்போல ஆடை அணிய வேண் டுமெனறெண்ணி, அதைத தோளில் இழுத்துபபோட்டுக் கொணடாளாம. தன் அரை யில ஆடையிலலாதது குறித தும நாணம கொள்ளாத சிறு பருவம, ஆனால இசசிறு பிராயத்திலேயே "திருவேங்கடம எமபெருமான எழுநதருளியுள்ள திருபபதி" எனறு கறறுவிட் டாளே! இது பராஙகுச நாயகி யின நிலை. ஆனால் பரகால நாயகியின இளமையோ "முள் எயிறு ஏயநதில" - வாயில பல் முளைப்பதன் சுவடுகூடத்தெரிய விலலை. இந்த இளம் பருவத் தில் கணபுரம் கைதொழ ஆரம் பிததுவிட்டாள்!

"பயிலும சுடரொளி", "நெடு மாறகடிமை" எனகிற திருவாய் மொழிகளில் பாகவத சேஷத் வததை நம்மாழ்வார அநுபவித் ததுபோல, "நண்ணாத வாளவு ணர", "கண்சோர வெங்குருதி வநதிழிய" என்கிற திருமொ ழிகளில திருமங்கைஆழ்வாரும்

பரக்க அநுபவிததிருக்கிறூர். வகுதத விஷயமான ஸ்ரீமநநாராயணனை விடுதது, வேறு தெயவங்களைப பேணுதல ஈன்றோள இருகக மணை வெநநீராட்டுவது போனறதெனறூர நமமாழ்வார. இதையடியொற றியே "பெறறதாயிருகக மணை வெநநீராடடுதிரோ" எனறூர திருமஙகை ஆழவார.

நமமாழவார தமது உபதேச மாரககததாலே திருதத முறபடுவது அறிநதவர, அறியாதவர எனனும வேறு பாடிலலாமல அனைவரையுமே இநத கோஷ்டியில ஸரவஜஞனும அடக்கம "உனக்கொனறு உணரததுவன", "உனககேலும பிழை பிழையே" எனபார திருமஙகை ஆழவாரும "நினதனககும குறிபபாகில கறகலாம கவியின பொருளதானே" என்றூர.

தன் தாயைபபிரிதது தலைவனுடன சென்ற பராங குச நாயகி திணணமாகத திருககோளூரககே சென்றிருப பாள என்று தாயார பாசுரம. ஆனால தாயமனம நினறிரங கத் தனியே நெடுமால் துணையாயப போயின பரகாலநாயகி தலைவனுடன் கூடியதாலுண டான மதிமயககததால, திருவாலியில் புகுநதார்களோ அலலது லங்காதவாரம் புகுநதாரகளோ என்று தாய பதறுமபடியாயிருநதது திருமஙகைமனனனின் அநுபவம். இவவாறு இவவிரு ஆழ்வாரகளின ஒபபுமை பேசப புகில கட்டுரை பெருகும்.

திருமஙகை ஆழவாருடைய திருநாவீறறைப பறறிச சிறிது அநுபவிப்போம. திருநெடுந தாணடகம எனனும முப்பது பாசுரஙகள கொணட பிரபநதமானது வயாகரணம, தரககம போல ஒரு தனிதத சாஸ்தரம். இதை வைததுககொண்டே ஸ்ரீபராசரபட்டர் வேதாநதி என்ற பணடிதரை வென்று நஞசீயராககினார எனபது சரித்திரம. திருவெழுகூறறிருககை எனனும திவய பரபநதம "ரத பநதம" என்ற ரீதியில அமைந்தது. அதாவது ஒருதேர அடியில் சிறுததுச சிறிது சிறிதாக வடிவம மேலே பருதது போவது போல, ஒனறு, இரணடு முதலிய எணகளை வைதது விசிததிரமாகப பாடப பெறறுளளது.

எமபெருமான தனககு ஸேவை ஸாதிக்காததால தமிழ மரபையொட்டி அவன மேல மடலூரநது பாடியவையே இரு திருமடலகளும. எமபெருமாளை வரணிககபபுக் கவர மனனர திருமாரபும, வாயும, அடியிணையும பனனு கரதலமும, கணகளும எனறெல லாம பாடினார. ஆனால திருத தாயாரின திரு அவயவஙகளை இபபடி வெளிபபடையாக வரணிபபது தகாதென்று திருவுள ளமபறறி, அநதநத அவயவஙகளின உபமானஙகளை மட்டும "மினனாய, இளவேய இரணடாய, இணைசசெபபாய, முனனாய தொணடையாய, கெணடைக் குலமிரணடாய" என்று வருணிதத அழகு அநதோ!

பெரிய திருமொழி என்பது ஒரு பெரிய கடல இதில சொல லாட்சி, பொருளாழம, ஓசை நயம், கற்பனைததிறம, முதிரநத பகதியின கனம யாவும அநுபவிககத தககவை. "அரிய இனனிசை" "விழுமிய இசை" எனறெலலாம தாமே கூறுகிறூர. பல பதிகஙகள இசை நயததாலேயே நமமை ஈரககினறன. உவமையணியைக கையாளவதில இவருக்கு நிகர இவரே எனலாம எமபெருமான கடல போனறவர என்று பேசப புகுநது நானகுவிதமாகக கடலோடு ஸாமயம காட்டுகிறூர. "நீணட மலைகளும, மாமணியும, மலரமேலமஙகையும, சஙகமும தஙகுகினற அலைகடல போன்று இவர" எனகிறூர

திருஇநதளூர என்ற திவய தேசததில பணிசெயய விருமபிய ஆழவாருககு வாய்பபுககிட்டவிலலை. ஆழவார தாமான நிலைமையிலேயே பெருமானுடன ஊடல புரிகிறூர. பெரியோரகள பேசசைபபோலவே ஏசசும ரஸிக்கக்கூடியதாயமையும இழிநத சொறகளைக கூறுமல, தகுதிககு மீறின கௌரவததைத தருவது என பது நிநதையில ஒருவகை மறறைய ஆழவாரகளுடன ஊடல. கூடல இவறறில ஒரேமாதிரி

தெய்வங்களும் கொன்ற அசுரர்களும்

அமபாள	-	மகிஷாசுரன
சிவபெருமான	-	திரிபுர அசுரரகள
விநாயகர	-	கஜமுகாசுரன
சுபரமணியர	-	தாரகாசுரன
		சூரபதமன
ஐயபபன	-	மகிஷி
சரஸவதி	-	சுமப, நிசும்பர

திருமதி. ஆர். ராஜலெக்ஷ்மி - திருச்சி.

வாராந்திர சேவைகள் மற்றும் உத்ஸவங்கள்

1) சிறப்பு பூஜை	(திஙகடகிழமைகளில) ரூ. 3000/- காலை 6-00 மணிககு. 5 நபரகள அனுமதிககப்படுவர். அனபளிபபு : வஸ்தரம், 5 பெரிய லட்டுகள், 5 வடைகள.
2) அஷ்டதளபாத பத்மாராதனா சேவை :	(செவவாய்க்கிழமைகளில) ரூ. 3500/- காலை 5-30 மணிககு; 5 நபர்கள் அனுமதிககபபடுவர்.
3) ஸகஸ்ர கலஸாபிஷேகம்	(புதனகிழமைகளில்) ரூ. 5000/- காலை 5-30 மணிககு 6 நபரகள அனுமதிக் கபபடுவர. அன்பளிப்பு : வஸதரம, 7 பெரிய லட்டுகள, 7 வடைகள, 5 அப்பஙகள், 5 தோசைகள, புளியோதரை, பொஙகல, சர்ககரைபபொங்கல, பாயசம, (ஒவ்வொன்றும 1/32 சோலா அளவு)
4) திருப்பாவாடை	(வியாழககிழமைகளில்) ரூ. 5000/- காலை 5-30 மணிக்கு; 6 நபர்கள் அனுமதிககபபடுவர். அனபளிப்பு : வஸதரம, 7 பெரிய லட்டுகள, 7 வடைகள் 5 அபபங்கள, 5 தோசைகள, 5 தேன துளைகள், புளியோதரை, பாயசம, (ஒவ்வொனறும் 1/32 சோலா அளவு.)
5) அபிஷேகம்	(வெள்ளிககிழமைகளில்) காலை 3-30 மணிககு (அ) பூராபிஷேகம் : ரூ. 750/- (ஒவவொருவருககும) அன்பளிப்பு: 2 சிறிய வடைகள, 2 வடைகள. (ஆ) புனுகுப்பாத்திரம் . ரூ. 300/- (ஒவவொருவருககும) அனபளிப்பு: 1 சிறிய லடடு, 1 வடை. (இ) கஸ்தூரிக்கிண்ணம் : ரூ. 150/- (ஒவ்வொருவருக்கும) அனபளிபபு: 1 சிறிய லடடு, 1 வடை.

குறிபபு :

(1) வரிசை 1 முதல 4 வரை உளள சேவைகளுககு 90 நாடகளுக்கு முனபேயே பதிவு செயது கொள்ளலாம்.

(2) கிடைததிடும் சீடடுகளைப பொறுதது, ஒரு வருடத்திறகு முன பேயே அபிஷேகத்திறகு முன்பதிவு ஏற்றுககொள்ளப்படும.

லட்டு படி

ஆரஜிதம் பெரிய லடடு படி	ரூ. 2500/-
சிறிய லட்டு படி	ரூ. 750/-

சீட்டு வாங்கிய பக்தரைச் சாரநத மொத்தம் ஐநது நபர்களுக்கு ஏழுமலையானின் தரிசன வசதி செய்து தரபபடும் தரிசனததிற்குப் பிறகு 30 லட்டுகள் வழங்கபபடும்.

யாக எம்பெருமானை 'நீ' 'உன்' என்றே குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் திருமங்கை ஆழ்வாரின் சினமோ கொழுந்துவிட்டெரிவது. பத்துப் பாசுரங்களிலும் தம தாபம தணியும படியாக எம்பெருமானை "இந்தளூரிர்" "வாழ்ந்தேபோம் நீரே" என்று "ரேபாநதமான" அதாவது "ரகர ஈற்றுச" சொற்களாலே வைதுநிற்கும் பாங்கு ஈடுஇணையற்றது.

"கல்லாரதிரள் தோள்கலியன்" "கல்லின்மலிதோள் கலியன்" என்றெல்லாம் தோள்வலியிருப்பினும் இவர் மிகவும் மிருதுஸவபாவமுடையவர. அதாவது எம்பெருமானைப் பிரிந்தால் தரிக்கமுடியாமல துன்புறுவர். "தூவிரிய மலருழகி" "கள்வன் கொலயானறியேன" "கரையெடுதத சுரிசஙகும" "தனனை நைவிக்கிலேன" போன்றபதிகங்களும், திருநெடுநதாணடகப் பாசுரங்களும நெஞ்சை உருக்குபவை.

இவருடைய திவ்யபரபநதங்களைப் பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் கம்பீரமான வ்யாக்யானததைப் பெரியோர் விளக்கக் கற்றால்தான் பாசுரங்களின உண்மையான பொருள விளங்கும். பாசுரம் பாடியதோடு, எம்பெருமானைத் தாம அநுபவிததோடு நிலலாமல், திருவரங்கததில் திருமதில் மண்டபம் முதலியன கட்டி அரிய பெரிய கைங்கர்யங்கள் செய்தார். திருக்குறுங்குடியில் இவரை எமபெருமான் பரமபதத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டான்.

திருமஙகைஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

(தொடர் கட்டுரை)

ஸஹஸ்ர நாமம்

நம்மாழ்வார் விளக்கம்

திரு. T.S. இராஜகோபாலன் - சென்னை.

அஸங்க்யேயோ அப்ரமேயாத்மா
விசிஷ்ட: சிஷ்டக்ருச் சுசி: ।
ஸித்தார்த்த ஸித்தஸங்கல்ப:
ஸித்தித ஸித்திஸாதந: ।। 27 ।।

248. அஸங்க்யேய: இந்தச் சேதன அசேனங்கள் எண்ணற்றன உடையவன்,

எண்பெருக்கு அந்நலத்து, ஒண்பொருள்
ஈறில, வண்புகழ் நாரணன் (1-2-10)

[ஒண்பொருள்-ஆத்மவர்க்கம், ஈறு இல-நித்யன் மான. எண்பெருக்கு கணக்கில்லாத.]

249. அப்ரமேயாத்மா: - இவ்வாறு விளங்குவதால் அளவிடமுடியாத மேன்மையுடையவன்.

அந்தமில் ஆதிஅம் பகவன் (1-3-3)

(பகவன்-பெருமை குறிப்பு.)

250. விசிஷ்ட: - இவையின்றித் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவன்.

வளரொளி ஈசனை (3-10-10)

(வளர் ஒளி-யாவர்க்கும் நாதனாதலால், சிறப்பு குறிப்பு.)

251. சிஷ்டக்ருத்: - தன்னைச் சேர்ந்தோரை நற்குண நற்செய்கை வாய்ந்தோராக்கச் செய்வோன.

அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக் கண்
அன்பு செய்வித்து. (2-3-3)

252. சுசி: - இதனால் காந்திவாய்ந்தோன; தூயோன்

அழகமர் சூழ் ஒளியன (3-10-8)

அழகு-திருமேனியின் சோபை. ஒளி-சமுதாய சோபை)

253. ஸித்தார்த்த: - (கீழ்ச்சொன்னவாறு) எல்லா விருப்பங்களும் இயல்பாக நேர்ந்திருப்பவன்; இவ்வாறான ஸித்திக்குக் காரணமானவன்.

.....அவன் என்னுள் இருந்தான் அறவீற்றிருந்தான்
(3-7-3)

254. ஸித்த ஸங்கல்ப: - நினைப்பனயாவும் நினைக்கும் போதே செய்யவல்லவன்; நினைப்பனயாவும் தாமே கைகூடும் பெருமையுடையவன்

மழுங்காத ஞானமே படையாக (3-1-9)

(மழுங்காத-குறையாமல் பெருகுகின்ற, ஞானம்-சங்கல்பஞானம்.)

255. ஸித்தித: - அணிமாமுதலான ஸித்திகளை விரும்புவோர்க்கு அளிப்பவன்.

....என்றன், கருத்தையுற வீற்றிருந்தான்
கண்டு கொண்டே (8-7-1)

என்னைத் தன்பொன்னடிக் கீழ் சேர்ப்பான் என்று விரும்பினேன. கருத்தை அறவீற்றிருந்தான் - உள்ளத்தில் உறைந்தான.

256. ஸித்தஸாதந: - இவ்வாறான ஸித்திக்குக் காரணமானவன்.

....அவன் என்னுள் இருந்தான் அற
வீற்றிருந்தான் (8-7-3)

வ்ருஷாஹீ வ்ருஷபோ விஷ்ணுர்
வ்ருஷபர்வா வ்ருஷோதர: ।
வர்த்தநோ வர்த்தமாநச்ச
விவிக்த: ச்ருதிஸாகர: ।। 28 ।।

257. வ்ருஷாஹீ - தன்னை அனுபவிக்கும் நாள் எல்லா நன்மைகளுக்கும் காரணமாவதால

இது சிறநததாக விளங்குவோன.

அடியேன் அரு, வாழ் நாள் செல் நாள்
அந்நாள் (5-8-3)

(அரு-ஆத்மா. வாழநாள-உயயும் நாள். செல நாள-நிகழும் இந்த நாள; இப்போது அநநாள்-அநத நாளெல்லாம உன திருவடிகளைப் பற்ற வேணடும.)

258. வ்ருஷப: - தன்னை அடைந்தவரகளது தாபங்கள தீர அம்ருத தாரையைப் பொழிந்து இனபம் வளருமாறு செய்பவன.

அமுதம் பெறற்கு அரிய வீடுமாய (2-5-9)

259. விஷ்ணு: - இவ்வாறு அருள் பொழிநது கொணடு எஙகும் வியாபிததிருபபவன்,

எங்கும் தானாய், நங்கள் நாதனே (1-8-9)

260. வ்ருஷபர்வா: - தரமமே படியாக உளளவன், தரம நெறிககு ஆதாரமானவன.

நல்வினைககு இனனமுததினை -(திருவிரு 89)

261. வ்ருஷோதர: - தரமமே வடிவான வயிறு உடையவன; உயிரகளைத தன வயிற றுள வைததுக காபபதால.

திணணிலை மூவுலகுந-தமமுள இருததிக
காககும இயலபினரே (2-2-8)

(திண நிலை-திடமான நிலை உளளதாகுமாறு.)

262. வர்த்தந: - தன்னை ஆராதிப்பவரகளை மேன்மேலும் வளரப்பவன்.

எனக்கே ஆட் செய் எக்காலத்தும் என்று,
என் மனக்கே வந்து இடைவீடின்றி மன்னி (2-9-4)

263. வர்த்தமாந: - இவ்வாறு இவரகளை வளரத்துத் தானும் களித்து வளர்பவன.

திகழும் தன் திருவருள் செய்து...என்னுள்
திகழும் மணிக்குன்றம ஒன்றே ஒத்து நினறுன். (8-7-5)

(திகழும-தனககும் அன்பரக்கும் பெருமை வாயு மாறு-மணிக்குனறம்; புகர் களிப்பாலே.)

264. விவிக்த: - இவ்வகையால் தனக்கேயான மேனமை வாய்நதவன.

பெரிய அப்பனை (8-1-1)

(மேன்மை-உலகஙகளுக்கும் ஸ்ரீவைகுணடததிற் கும் நாதன்)

265. ச்ருதி ஸாகர: - இவவாறுன பெரு மையாலே, கடலபோல் பரந்த வேதங்களால் பாராட்டபபெறுவோன்.

விரவாரிசை வேலையில நின்றொலிப்ப (8-9-9)

(விரவு ஆர-இசை-பரநது அடந்துள்ள வேத ஒலி, வேலை-கடல)

(தொடரும்)

எம்பெருமானார் புரட்சி

வைணவ ஆகமஙகள இருவகைபபடும். அவை வைகானசம், பாஞ்சராததிரம் என்பன. இவற் றில வைகானசம எனபது ஒரு குடும்பத்திறகு / பிரிவினருககு மடடுமே உரியதாக இருந்தது. இது வேதநெறியை முறறிலும தழுவியது.

பாஞ்சராததிர ஆகமம கட்டுபபாடு இல்லாதது. இது அனைத்துப் பிரிவு மக்களுக்கும் பொதுவானது. "கடவுள முன எல்லாரும் ஓர குலம" என்கிற கொளகையை வேதவழியோடு இணைததுககாட்டுவது. எனவேதான எமபெருமானார வைகானச ஆகம வழிபாட்டிலிருந்த பல ஆலயஙகளை பாஞ்சராததிர ஆகம வழிபாட்டிற்கு மாறறிப புரட்சி செய்தார்.

தொகுப்பு : எஸ். சேதுராமன் - சென்னை

திருச்சானூர் பிரம்மோத்ஸவம்

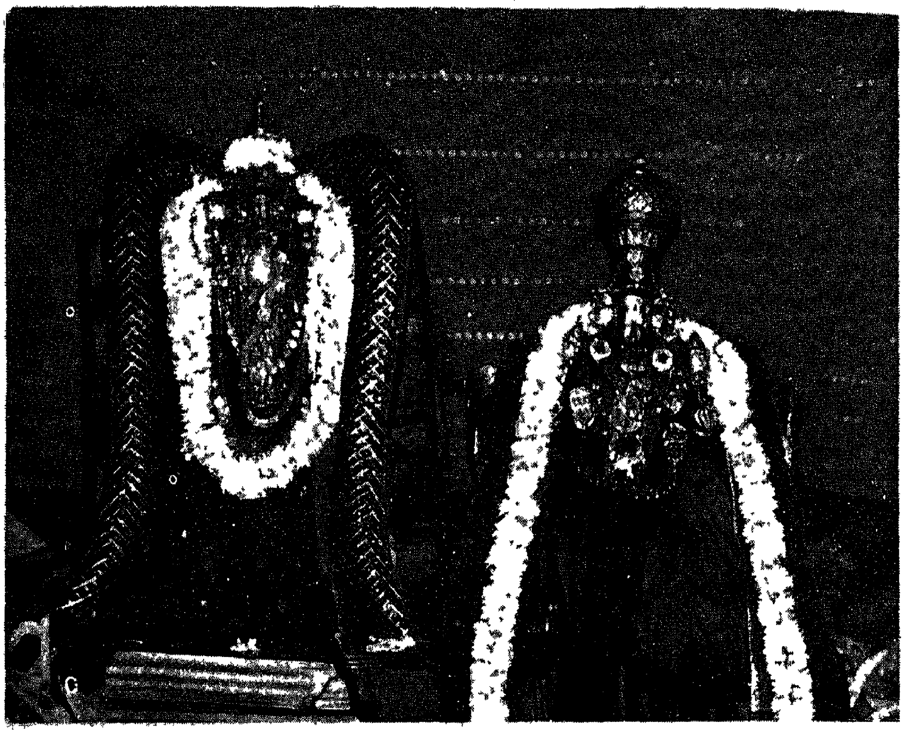

திருப்பதி பிரம்மோதஸவம் எனருல் இதுவரை திருமலைக கோயில பிரமமோதஸவமதான உடனடியாக நினைவில நிழ லாடும். ஆனால இனிமு தறகொணடு ஸ்ரீபதமாவதி தாயார உறையும திருசசானூ ரும் நினைவிறகு வரும எனும படி 18-11-95 முதல 27-11-95 வரை நடைபெறற இவ வாணடு காரததிகை பிரம மோதஸவம எனபபடும ஸ்ரீபத மாவதி தாயாரின பிரமமோத ஸவ நிகழசசி கணணுககும கருததுககும் பெரு விருநதாக அமைநதது. திருபபதியிலி ருநது சுமார ஐநது கிலோ மீடடர தொலைவில உளள திருசசானூர எனும சிறறூர் இபபிரமமோதஸவ நாடகளான பதது நாடகளின் போது வணண விளககு அலஙகாரங களாலும, வணண மலரத தோரணஙகளாலும், 'பதம நில யமாக' ஜொலிததது எனறே கூற வேணடும ஸ்ரீபதமா வதி தாயாரின பிறநத நடசத திரததின பெருமையை போற றிடும வகையில நிகழநத இப்பிரமமோதஸவம இநது சம யததிறகு ஒரு புதுபபொலிவை யும, தி.தி. தேவஸதானத்தாரின பெரும பஙகினையும படமபிடித துககாடடியது.

இபபதது நாடகளின போது அரிய, உயர ஆபரணஙகளுட னும, படடுபபீதாமபர ஆடை களாலும அலஙகரிககபபடடு, காலையிலும, இரவிலும பல வேறு தஙக வாகனஙகளில அவ அலரமேலமஙகைததாயா ரின உதஸவமூரததி எழுநத ருளி, கோயில சனனதி வீதி களில திருவீதி வலம வநத காடசியினைககாண கணகோடி தேவை. மேலும பிறவியின பய னைத தநதிடும திருககாடசியாக வாகன சேவைகள திகழநதன இதுபோது ஆநதிரம, கரநாட கம, தமிழகம ஆகிய இடங களிலிருநது வருகைபுரிநத பஜ னைககுழுவினரின சமய நிகழச சிகள சமய, இன, மொழி ஒற றுமைககு புததொளி தநதன

என்றே சொல்லவேண்டும். 18-11-95 அனறு தாயாரக்கு நடைபெறற 'கோடி குங்குமாரசசனை' யைக் காண ஆயிரக்கணக்கில் பகதரகள் குழுமியிருநதனர்.

அஹோபில மடம, பரகாலமடம, காஞசி ஸ்ரீமடம் போன்ற நாட்டின் பலவேறு சமய இயககஙகளின தலைவரகளின வருகை, இப்பிரமமோதஸவததிறகு மேலும மெருகூடடியது. தவிர, இநதிய க குடியரசுததலைவர டாகடர சஙகரதயாளசரமா, ஆநதிர மாநில தலைமைச் செயலர திரு. எம.எஸ. ராஜாஜி, மாநில அறநிலை ஆணையர திரு. சி.செ. வெஙகடபதிராஜு ஆகியோர இப்பிரம்மோத்ஸவத்தில பஙகேறறது பிரமமோதஸவததிறகு மேலும சிறபபுச சேரததது.

ஏழாவது நாளனறு நடைபெறற 'திருததேர' மறறும இறுதிநாளனறு நடைபெறற 'பஞசமி தீரத்தம' ஆகியன இப்பிரமமோதஸவததின உசசககடட நிகழசசிகளாக அமைநதேறின. 'தயாதேவி'யான ஸ்ரீபதமாவதித தாயாரின உதஸவமூரததியானது திருததேரில எழுநதருள, தேர் வடததினை ஆயிரககணககான பகதரகள இழுததிட, வண்ணததோரணஙகளும, வணண மிகு திருஉருவஙகளையும் தாஙகிய அததேர அசைந்தாட, உடன கோவிநதநாமம் எதிரொலிததிட, 'திருச்சானூர' திருமலைக்கு நிகரானது. பிரம்மோஸவ சிறப்பு நிகழ்சசியான பஞசமி தீர்த்தத்தில சுமார 75000 பக்தர்கள கலந்து கொண்டது பிரம்மோத்ஸவததின் மகுடமாகத் திகழ்ந்தது. 27-11-95 அன்று நடைபெறற பஞசமீ தீரததநாளன்று, திருமலைக் கோயிலிருந்து திருவேஙகடவனிடமிருந்து தன தேவி பிறநதநாளை ஒட்டி பட்டாடைகள், குங்குமப்பூ, மஞசள, சநதனம் அடங்கிய மங்கலப் பொருட்களும் அனுபபப்பட்டன. அன்று மதியம் திருமலையிலிருந்து பெறப்பட்ட 'பஞ்ச கலஸ' தீர்த்தம் கொண்டு பத்மாவதி தாயாரின் அபிஷேக நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. பிறகு மதியம் 12-48 மணி அளவில் 'பத்ம ஸரோவரம்' என்றழைககப்படும்

கோயில் திருக்குளத்தில் கோயிலின் சுதர்ஸன சக்கரம் முக்கி எழ, உடன் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் திருக்குளத்தில் நீராடினர். இதனால் அவர்கள் தம் பாவங்கள் அகன்று தாயாரின அருள்பெறுவது உறுதி என்று நம்பப்படுகிறது. இப்பததுநாட்களினபோது காலையிலும், மாலையிலும், தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் தாஸ ஸாகித்யதிட்டத்துறை, அன்ன மாசாரியா திட்டத்துறை, தரம பிரசார பரிஷத், ஆழ்வார் திவ்ய பிரபநதத்திட்டத்துறை ஆகியவறறின் சாரபில இசை, நாட்டியம், பஜனை போன்ற சமய நிகழ்ச்சிகள நடைபெற்றது. மேலும் கோயிலை அடுத்துள்ள தோலப்பத தோட்டத்தில தாயாரின 'ஊஞ்சல சேவை' நிகழ்ச்சி நாளும மாலை நேரங்களில வெகுச்சிறபபாக நடைபெற்றன. இதுபோது, தி.தி. தேவஸதானத்தாரால சமய நூல், ஒலி மற்றும் ஒளிப்பேழை, மறறும் ஆயுரவேத மருததுவ விற்பனை நிலையஙகள செயற்பட்டன. டாக்டர் காமிசெட்டி ஸ்ரீநிவாசலு அவர்கள் எழுதிய தெலுங்கு, ஆஙகில 'திருச்சானூர் பிரம்மோத்ஸவ' கையேடுகள் விறபனைக்கு வைக்கபபட்டன.

இபபத்துநாட்களினபோது ஆந்திர மாநில போக்குவரத்துத துறையினரால் பேருநதுகள பதது நிமிடங்களுக்கு ஒருமுறை செயற்படுத்தப்பட்டன. மொத்ததில் திருச்சானூர சமய வரலாற்றில், தி.தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித்தலைவர திரு. என். ரமேஷ்குமார் அவரகளின் பெருமுயறசியுடனும், தேவஸ்தான ஊழியர்களின் பேராதரவாலும், நடைபெறற இப்பத்து நாள் பிரம்மோத்ஸவம், ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த செய்தியாக அமைந்துவிட்டதுஎன்றேகூறவேண்டும்.

முமுட்சுப்படி

திரு. மாருதிதாஸன் - காஞ்சிபுரம்.

மூலம் : 272

"ஒரு பலத்துக்கு அரிய வழியையும், எளிய வழியையும் உபதேசிக்கையாலே, இவை இரணடும் ஒழிய பகவத் ப்ரஸாதமே உபாயமாகக் கடவது."

1. **சேதனனுக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பதுதான் எது?**

பெருமானாகிற பலததை அடைதற்கு இரு வழிகள உள்ளன. அன்று பகதிநெறி. இது மிகவும் அரியது. பல பிறவிகளில் செய்யும் கன்ம ஞானங்களால் மனததூய்மை பெற்றவனுக்கே இநதப பக்தி கைகூடும. எனவே, இது அரிய வழியாகும.

மறறொனறு பிரபத்தி நெறி. இது எளியநெறி. எல்லாத தருமங்களையும அறவே விடடு விட்டு, பகவான திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றுகிற இபபிரபத்தி நெறி இப்பிறவியிலேயே கைகூடும. எனவே, இது எளிய வழியாகும்.

இவவிரண்டு நெறிகளும் மேற போக்காகக் கொண்டு, பயனைத தரும பெருமானுடைய அருளையே முக்கியமாகக் கொள்ள வேணடும.

இவ்விரணடு நெறிகளிலும் நீங்க பகவானுடைய அருளே சேதனனுக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பதாகும்.

மூலம் : 273

"பேறறுக்கு வேணடுவது விலககாமையும் இரபபும்"

1. **சேதனன் பேற்றுக்கு வேண்டுவது யாது?**

பெருமான சேதனனைப் பாதுகாக்க வருமபொழுது, தன முயற்சியினால பெருமானைத தடுககாதிருததல வேணடும. முத்தியாகிய பேறு தனககுக் கிடைததற் பொருட்டு பெருமானிடம் இரததல வேணடும்.

இவ்விரணடுமே சேதனன பேற்றுக்கு வேண்டுவனவாம.

மூலம் : 274

"சககரவரததித திருமகன பாபததோடே வரிலும் அமையுமெனறுன; இவன புணயததைப பொகடடு வரவேணுமெனறுன."

1. **பெருமான் நமமைப் பாதுகாப்பதற்கு நம்மிடமும் சில குணங்கள் வேண்டுமா? விளக்குக.**

வேறொரு உதவிய்யையும சேதனனிடம் விருமபாத பெருமானுககுச சேதனனிடம ஏற்படும நறகருமங்களாலும் பயனில்லை.

"சேதனன் செய்த பெருமபாவத்துடன் வரினும ஏற்றுக் கொள்கிறேன" என்று இராமபிரான் கூறுகிறுன. எனவே, பேற்றை இழப்பதற்குப் பாவம் காரணமாகாது என்பதை அறியலாம்.

கணணபிரானோ, "புணணியஙகள யாவற்றையும் விடடே என்னைப் பற்ற வேண்டும்" எனறு கூறுகிறுன். இதனால, நறகருமங்களாலும் பயனில்லை என்பதை அறிகிறோம்.

மூலம் : 275

" 'ஆஸதிகனாய இவ்வரததத்தில் ருசி விசவாஸஙகளுடையனாய உஜ்ஜீவித்தல், நாஸதிகனாய் நசித்தல ஒழிய நடுவில் நிலையில்லை' எனறு பட்டருக்கு எம்பார அருளிசெய்த வார்த்தை."

1. **சேதனர் நுழைந்து நிறகும் இருவழிகள் யாவை?**

ஆததிகனாய உயவடைதல் ஒருவழி நாத்திகனாய் நசிததல மற்றொருவழி. ஆக இவ்விரணடும் சேதனர் நுழைநது நிறகும் வழிகளாம்.

2. **ஆத்திகனாய உயவடையும் வழியாது?**

"பெருமானுடைய வனமையினால எககாரியம்தான முடியாது? எலலாம கைகூடும்" எனறு உறுதி கொண்டு இப பிரபததி விஷயத்தில ருசியும், இது தவருது எனனும் நம்பிக்கையும பெறறு ஆததிகனாய உயவடைதல ஒருவழி. இதுவே ஆததிகன உயவடையும் வழியாம.

3. **நாததிகனாய் நசித்தல எனபது மற்றொருவழி என்பதை விளககுக.**

"மறறைய சாத்திரங்கள் எலலாம கரும ஞான பகதிகளை விரிவாகப் பேசுகிறது. ஆனால, இச்சரம சுலோகம் மடடும் அவற்றை அறவே விட்டு விட்டு எமபெருமானைப் பற்று

A HEALING TOUCH

T. T. DEVASTHANAMS INTRODUCES SRI BALAJI AROGYAVARAPRASADINI SCHEME

For ages, Tirumala, the abode of Lord Venkateswara, has been a great centre of pilgrimage Thousands of devotees visit the sacred hills every day and offer their solemn prayers to the Lord for their spiritual and physical well-being

Alleviating human suffering has been a part of dedicated efforts of TTD to the mankind TTD already manages a Leprosorium, centre for physically handicapped, a poor home and also a central hospital To provide the most advanced medical technology to the needy, the TTD has launched another monument, a blessing from the Lord by opening Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences – a sophisticated super speciality centre on the lines of AIIMS of New Delhi & JIMPER of Pondicherry and PGI of Chandigarh Total well being of man is the aim of Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, which apart from offering service, training and education in medical sciences, also encourages Research and development

The doors to such a state of the art technology should be open to our poor and disabled brethren

With a view to achieving this, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences has introduced a New scheme Balaji Arogyavaraprasadini Scheme To accomplish the goal of proving the sophisticated medical technology to every individual at an affordable rate, we invite the generous co-operation of philanthropists and the general public

The Scheme in essence:

A donor can make an endowment of Rs 1000/- or multiples thereof / Rs 1 lakh / Rs 5 lakhs / Rs 10 lakhs to T T Devasthanams which will in turn contribute matching grant The entire amount will be deposited in fixed deposit in a nationalised Bank and the interest accrued on it will be utilised for providing free medical services to the poor and the needy

A Chair in Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences will be named after the donor who contributes Rs 10 lakhs or above These endowment chairs are purely research oriented

- Donations can be made by any individual / family / company / firms etc
- The name of the donor who endows Rs 5 lakhs or more will be displayed prominently in the Reception hall of the hospital
- The discharge ticket of the benefited patient will carry the name of the donor

Additional Benefit and facilities :

- Donations to Sri balaji Arogyavaraprasadini Scheme are exempted from Income Tax under 80 (G)
- Paid rooms / Air conditioned rooms will be allotted to family members of the donor in the hospital
- Paid rooms can be named after donors who contribute a sum of Rs 5 lakhs or above
- By paying Rs 5 lakhs and above, a donor may sponsor one operation per year
- Donors can sponsor feeding of the In-patients and out-patients They may also sponsor a travel fellowship for the faculty per year

All donations, by D Ds drawn in favour of The Executive Officer, T T Devasthanams, Tirupati-517 501 (Andhra Pradesh) should reach the Director, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati along with the following particulars

- Name and address along with the latest passport-size photographs of the family members of the donor who contributes Rs 1 lakh or more
- Name and address of the person to whom Income Tax Exemption Certificate is to be issued

The donors are also welcome to offer equipment, vehicles etc to SVIMS or even sponsor health camps in rural areas, if they so desire Further details can be had from

The Executive Officer
T.T. Devasthanams, Tirupati
or
The Director
Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati

EXECUTIVE OFFICER

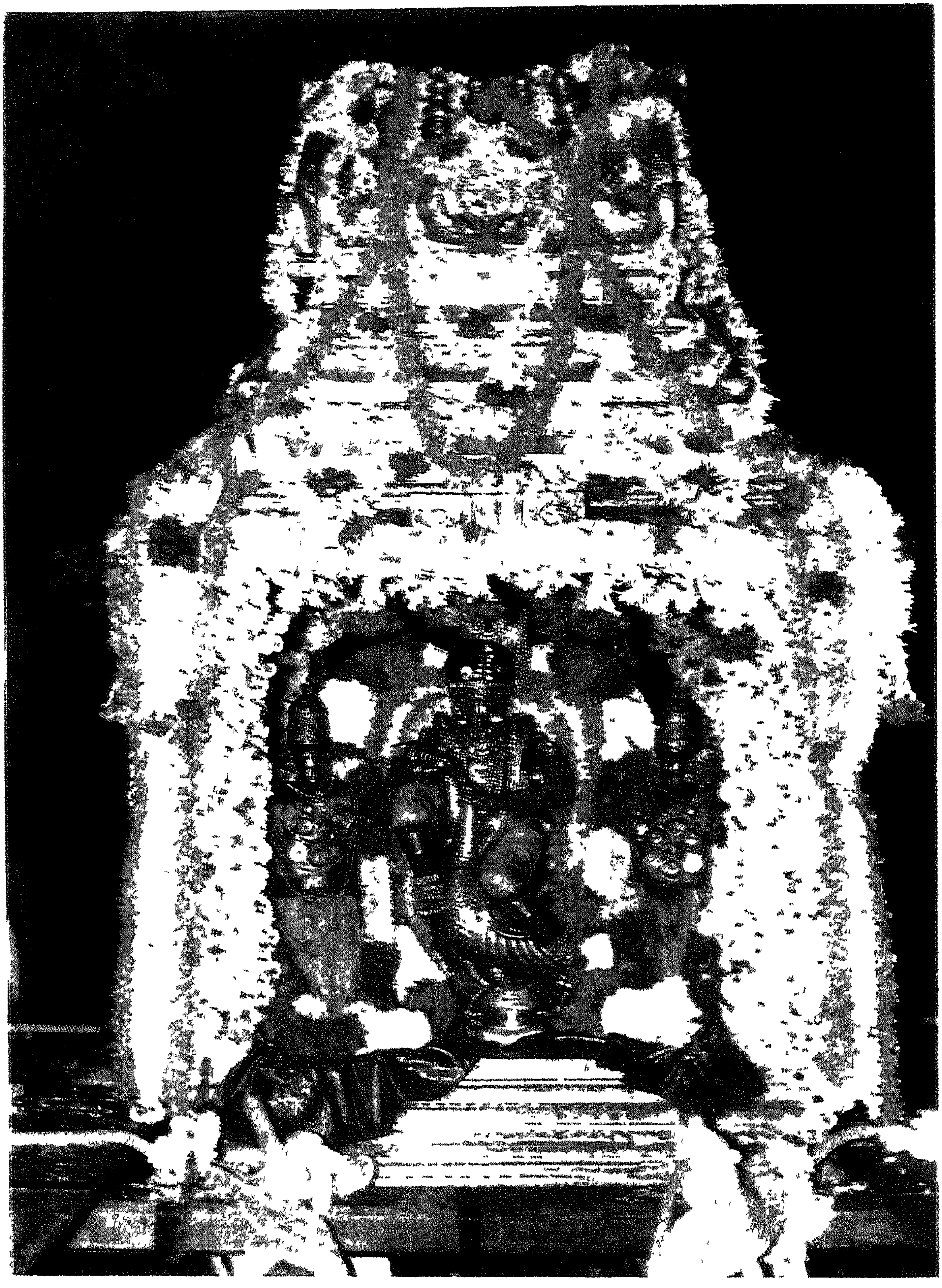

'Bakasura Vadha' Alankaram in Sarva Bhupala Vahanam at Tirumala

Sri Abhayanjaneya Swami, Tirupati.

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

Sri Venkateswara Vanabhivriddhi Scheme

An Appeal . . .

He that planteth a tree is the servant of God
And Provideth a kindness for many generation
And faces that he, hath not seen shall bless him

Sacred Forests of Tirumala are the precious gift of Lord Venkateswara to mankind. With a view to safeguarding its unique yet delicate ecological condition, Tirumala Tirupati Devasthanams have introduced a series of exciting schemes called **Sri Venkateswara Vanabhivriddhi Schemes.** The Schemes seek to provide a rare opportunity to the public for participation in a massive plantation project implemented by the Forest Department of T T Devasthanams

The salient features of Sri Venkateswara Vanabhivriddhi Schemes are

VRIKSHA SAMVARDHANAM : Under this Scheme, about one acre of land will be brought under plantation

Benefits :

* Plantation will be named after the donor or person of his choice
* Every year free accommodation on 2 ordinary days at Tirumala for 10 years
* One paid special darshan every year for 5 persons for 10 years

Donation : Rs 15,000

VRIKSHA PRASADAM : The Scheme is proposed for raising 100 fruit and flowering seedling every year

Benefits :

* Distribution of one hundred seedlings, both fruit bearing and flowering in the donor's name every year
* Two days free stay at Tirumala every year on any ordinary days for 10 years
* One paid special darshan every year for five persons for 10 years.

Donation : Rs 10,000

SMARAKA VANALU : Under this scheme 10 saplings of selected species will be planted in a grove and maintained for five years.

Benefits :

* The grove will be named after the donor.
* Every year paid special darshan for five persons for five years

Donation : Rs 2,000.

VANA SAMRAKSHANA BHAGA SWAMYAM : is proposed to protect and improve the natural forest cover on Tirumala hills

Benefits :

* Diplay of the donor's name.
* Paid special darshan for five persons for one year

Donation : Rs 1,000

ADHYAYANA VANALU : Plantation and maintenance of a variety of species will be taken up under this scheme in the proposed botonical garden at Tirumala

Benefits :

* Display of donor's name near the plant

Donation : Rs. 500

VRIKSHA DATTATA : is a bold scheme featuring adoption and plantation of avenue trees on the ghat road and at Tirumala

Benefits :

* Display of donor's name

Donation : Rs 250.

We appeal to all devotees to donate liberally and help us to preserve the priceless forest wealth of Tirmala - The Abode of LORD VENKATESWARA

Please send your donations by Demand draft to the **The Executive Officer, T. T. Devasthanams, TIRUPATI - 517 507.**

EXECUTIVE OFFICER

என்று கூறுவதால, இது சாத்திரங்களில நிச்சயிக்கப்பட்டதென நம்புவது எவவாறு?" எனறு ஐயங்கொண்டு நாததிகனாய், இதைக் கைவிட்டு நசிததல் எனபது மறறொரு வழியாம்.

1. பட்டருக்கு எம்பார அருளிசசெய்தது யாது?

"மேற்கூறிய இவவிருவழிகளுள ஏதாவது ஒரு வழியில சேதனர நிற்பர. இவ்வாறு சேதனர இவவிரு வழிகளுள் ஒன்றில் மட்டும நிற்பர. இவ்வாறு நிறபதைத் தவிரச் சேதனர் ஐசுவரிய கைவலலியங்களில் புகுவது எனபது முடியாது" என்று படடருக்கு எமபார அருளிசசெய்கிறார்.

மூலம் : 276

"வயவஸாயம இலலாதவனுககு இதில அநவயம, ஆமததில போஜநம போலே"

1. நமபிககை அற்றவனுக்குச் சரணுகதியின் தொடர்பு நாசத்திற குறுப்பாகும் என்பதை விளக்குக.

உணட உணவு சீரணம ஆகாத போது, மேலும மேலும உணட உணவு நஞ்சாகி மரணத்தையே உண்டாககும.

அதுபோலவே இச் சரம சுலோகததில குறிப்பிடும எலலாத் தருமங்களையும விடட பிறகே பெருமானைப் பற்றுதலாகிற சரணுகதியிடம் ஊனறிய நமபிக்கை அறறவனுக்கு அழிவே உண்டாகும.

மூலம் : 277

" 'விட்டு சிததர கேட்டிருப்பர' எனகிறபடியே அதிகாரிகள நியதர."

1. "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்று அருளிய பெருமானின் வார்த்தையைக் கேட்டு நடக்கும் அதிகாரிகள்தாம் யாவர்?

"விட்டு சித்தர் கேடடிருப்பர்" என்னும் ஆண்டாள் பாசுரத்தின் படியே, சரணுகதியில நம்பிக்கை வைதது ஒழுகும் அதிகாரிகள சிலரேயாவர்.

கண்ணபிரான் தேரத்தட்டிலே நின்று அருளிசசெய்ததும், உணமையானதும், சீரியதும, எளிமையானதுமான "மாமேகம சரணம வ்ரஜ" என்னும் வார்த்தையைக் கேட்டு அதன்படியே ஒழுகியவர பெரியாழ்வார. இவரைப்போன்று நடக்கும நியதி உள்ளவர் மிகச் சிலரே!

"செமமை யுடைய திருவரங்கர
தாம் பணித்த
மெய்ம்மைப் பெரு வார்த்தை
விட்டுசிததர் கேட்டிருப்பர்
தம்மை யுகப்பாரைத் தாம் உகப்பர்
என்னும் சொல்
தம்மிடையே பொய்யானால்
சாதிப்பார் ஆர்இனியே!"

எனனும் ஆணடாள் பாசுரத்தின்படிச் சரணுகதியில் நம்பிக்கையுடையோர மிகச சிலரே யாவர.

மூலம் : 278

" 'வாரத்தை யறிபவர்' என்கிற பாட்டும் 'அத்தனாகி' என்கிற பாடடும் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயம்."

1. சரணுகதிக்குப் பொருளாக நினைக்கத்தக்க நம்மாழ்வார் பாசுரத்தை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.

"வார்த்தை அறிபவர் மாயவற்
காளன்றி யாவரோ
போர்த்த பிறப்பொடு நோயொடு
மூப்பொடு இறப்பிவை
பேர்த்து பெருந்துன்பம் வேரற
நீக்கித்தன் தாளின்கீழ்ச்
சேர்த்து அவன் செய்யும் சேமத்தை
எண்ணித் தெளிவுற்றே!"

என்பது நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி.

"மக்கள் வாழ்க்கையை ஊன்றி ஆராய்நதால், பல பிறவிகள் ஆன்மாவைச் சூழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம. பிறவி எடுத்ததும் நோயும், முதுமையும், மரணமும் ஒன்றன்பின் ஒன்ருகத் தொடர்கின்றன. இவற்றிடையே மனிதன் சிக்கிச் சஞ்சலப்படுவதை இறைவன் கண்டு இரக்கங் கொள்கிறான். இரக்கம் கொண்ட இறைவன் மனிதன் படும் தொல்லைகள் பலவற்றையும் ஒருநொடியில் இல்லாமல செயது விடுகிறான். பெருந துக்கத்தையும் வேரோடு ஒழித்துத் தன் திருவடிகளில் இவன் சேருமாறு செய்து மீண்டும் பிறத்தலை ஒழித்துக் காப்பாற்றுகிறான்.

இஙஙனம் பெருமான் தனக்குச் செய்யும் நனமைகளை நனருக உணரநதவரகள், இத்தகைய நனமைகளை நமக்குச் செய்யும் பெருமானுக்குக்கல்லாமல் மற்றவருக்கு அடிமைப்படுவரோ?" என்பது நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழிக் கருத்து.

இப்பாசுரக் கருத்தை நன்கு ஆராயந்து பார்ததால், தஞ்சம் என்று அடையத்தக்கவனாக சரணுகதிக்கு உரியவனாகப் பெருமான ஒருவனே உள்ளான் என்பது தெளிவாக விளங்கும்.

சரணுகதியின் பொருட சிறப்பை இப்பாசுரம் இனிது விளக்குவதைக் காணலாம்.

2. 'அத்தனாகி' என்னும் பாசுரக் கருத்தை விளக்குக.

"அத்த னாகி அன்னை யாகி ஆளும் எம்பி ரானுமாய்
ஒத்தொவ் வாத பல்பி றப்பொ ழித்து நம்மை ஆட்கொள்வான்
முத்த னார்மு குந்த னார்பு குந்து நம்முள் மேவினார்
எத்தி னால்இ டர்க்க டல்கி டத்தி ஏழை நெஞ்சமே!"

என்பது திருமழிசைப் பிரான அருளிய திருச்சந்த விருத்தம்.

"அப்பனாகவும், அம்மையாகவும், ஆட்கொள்ளும தலைவனாகவும் உள்ளவன் பெருமான்! நம்முடைய தாழ்வையும், தன்னுடைய பெருமையையும் நோக்காமல் எல்லாப் பாரங்களையும் தானே ஏற்றுக்கொள்கிறான். பலவகைப் பிறவிகளையும் எடுக்க ஒட்டாமல் போக்குகிறான். அற்பத்தன்மை வாய்ந்த நம் நெஞ்சத்துள்ளும் புகுந்து பொருந்தியுள்ளான். பெருமான இவ்வாறு நம்முடன ஒன்றியிருக்கும் போது அறிவிலியாகிய நெஞ்சமே! நீ எதன் பொருட்டுத் துன்பக் கடலில் அழுந்திக் கிடக்கின்றாய்!" என்பது பாசுரக் கருத்து.

தன் மேன்மையையும் பாராது, தானே எளியனாய வந்து, நமக்கு உதவி புரிவதற்கு எமபெருமான் எப்பொழுதும் சித்தமுடன் இருப்பதால் சரண் என்று சென்று அடையத்தக்க சரணாகதிப் பொருளாகப் பெருமான் ஒருவனே உள்ளான் என்று விளக்குவதன் மூலம் சரணாகதிப் பொருள் பெருமானே என்பதைத தெளிவாக விளக்குகிறார்.

3. மூலம் 263 முதல் 278 வரை கூறப்பட்ட கருத்துக்களைச் சுருக்கி வரைக.

"உயயக்கொணடாருககு உடையவர் அருளிசசெயத வார்த்தை.

இந்தச் சுலோகம் சுதந்தரத தன்மையில் நோக்குடையது. இது அநுவாத சுலோகம். அருச்சுனன் அறிந்ததையே கண்ணன் கூறுகிறான். சரணாகதியை முதலிலேயே அருச்சுனனுக்கு உபதேசம் செய்யாமைக்குக் காரணம். உணமையான சொரூப ஞானம் பிறப்பதற்காகவே கன்மஞான பக்திகளை உபதேசித்தது. உபாயாந்தரங்களை அறவே விடடுவிடுதல் குற்றமாகாது. பகவத் கைங்கர்யத்தை அனபுடனும ஆர்வமுடனும் செயதல் வேணடும். சேதனனுககுப் பயனைக் கொடுப்பது பகவானுடைய அருளே! பேற்றுக்கு வேணடுவது விலககாமையும், இரததலுமே! நம்மிடம சில குணஙகளைப பெருமான விருமபுவதில்லை. நம்பிககை அற்றவனுககுச சரணாகதியின் தொடர்பு நாசததிற குறுப்பாகும. சரணாகதிக்கு உரியவர் சிலரே!" முதலான செய்திகள 263 முதல் 278 வரை உள்ள மூலங்களில கூறபபடடுள்ளன.

பிளளையுலகாசிரியர் திருவடிகளே சரணம்

பஞ்சபாண்டவர்களின் குமாரர்கள்

மஹாபாரததததில் குந்தியின் கடடளைப்படி திரௌபதியை தர்மர் முதலிய பஞசபாணடவரகளும் மணநது கொண்டனர். தர்மருக்கு அவளிடம் பிரிதவிநதியன எனற மகனும், பீமனுக்கு சுதசோமனும, அர்ஜுனனுககு சருதவரமாவும், நகுலனுக்கு சுதாநீகனும, சகாதேவனுககு சிருதசேனனும பிறநதனர. துரியோதனன மரணத்தறுவாயிலிருநதபோது துரோணாசசாரியாரின் மகனாகிய அசுவததாமா இந்த ஐநது சிறுவர்களையும் உறங்கிக்கொண்டிருந்த போது வாளால கொன்றார். ஆனால துரியோதனன் இதனால் மகிழ்சசி அடையவில்லை.

திருமதி. ஆர். ராஜலெக்ஷ்மி - திருச்சி.

சிவபெருமானின் தாண்டவதலங்கள்

1. தில்லை- பொன்னமபலம - ஆனநததாண்டவம்.
2. மதுரை - வெள்ளியம்பலம் - கௌரிதாண்டவம்
3. திருக்குற்றாலம் - சித்திரசபை - திரிபுரதாணடவம்.
4. திருவாலஙகாடு - இரததினசபை - காளி தாணடவம
5. திருநெலவேலி - தாமிரசபை - முனி தாண்டவம்.

தொகுப்பு வி. சக்திவேல் - தென்புத்தூர்.

அனுமான் - பெயர்க்காரணம்

திருமதி. டாக்டர் ஜி. கௌஸல்யா விஜயன் - வேலூர்

ஆணடவனினபடைபபு அறபுதமானது. அவன முத லில பஞசபூதங்களைப படைத தான. அதனபின ஒருசெல உயி ரினம முதல பகுததறிவு பெறற மனிதன வரைப படிபபடி யாக ஒவவொனறுக உருவாக கினான. அபபடி உருவாககி யவறறுள மனிதனுககு முன உருவாக்கி இருபபது குரஙகு கள ஆகும. அவறறிலும பல வேறு வகைகள உணடு. இன றும மனிதனைபபோல இரணடு காலகளால நடககககூடிய குரங குகளை மனிதக் குரஙகுகள எனறு அழைககினறோம.

அனுமன கமபராமாயணத தில இடமபெறும ஓர ஒபபறற பாததிரம். சாதாரணக குரங குகளைப போனறு இல்லாமல பேசும ஆறறல பெறறவனாக விளஙகுகினறான. அதன கார ணமாகச 'சொலலின செலவன' எனற பட்டமும பெறறவனாக இருககிறான. 'அனுமன' எனற பெயர இயறகையிலேயே இடப பட்டதா? அலலது காரணப பெயராக அமைநதுவிடடதா? எனபதைக காணபோம

அனுமனின தாய 'அஞசனா தேவி' ஆவாள. இவள முற பிறவியில தேவலோகப பெண ணாக இருநதாள அபபோது அவள 'ரிஷி' ஒருவரின சாபத திற்கு ஆளானாள. அதன கார ணமாக 'கலியுகச சொர்க்கம' எனறு அழைககபபடும திரும லையில அஞசனாதேவி எனற பெயருடன உலவிககொணடிருந தாள. ஒருநாள அவவழி யாக வநத வாயுதேவன அஞ சனாதேவியின அழகில மயங கினான. அதன காரணமாக அவளை விருமபித தழுவினான். இதனை அஞசனா தேவியும உணரநதாள. அதன விளை வாகத தோனறியவனே அனு மான. அஞசனாதேவியும அனு மனும இருந்த இடங்கள் அஞ் சனாதரி எனறு அழைக்கப்படு கின்றது.

அஞ்சனாதேவி தன் மகனை மிகக அனபுடன் வளரத்து வந் தாள். காய, கனிகளைத தேடிக் கொணடுவநது அனுமன் உண் பதறகாகக் கொடுததாள். அனு

மனும சற்றே வளர்நதான. ஒரு நாள அவன தன தாயிடம் 'இனி நான எனககு வேணடிய உணவுகளை நானே தேடிக் கொளகிறேன. அதறகான அனுமதியைக கொடுஙகள' எனறு வேணடினான். அதறகு அஞசனாதேவி 'எனனுடன ஓரிரு நாடகளுககு வநது எவை உணணக கூடியவை எனறு தெரிநது கொள. அதறகுபபின தனியாகச சென்று உணவு தேடுவாய' எனறு சொனனாள. அனுமனும தன தாயுடன சென்று உணவு தேடிவரலானான.

ஒருநாள காலையில உணவு தேடச சென்றுன அப்போது ஒரு மலைச சிகரத்தில பனிபடரநத மரஙகளின ஊடே சிவநத கதிர்களுடன பெரிய பநது வடிவததுடன பொலிவாகக கதிரவன வெளிபபடடான. இககாடசியைக கணடான அனுமன், தனககுரிய பெரிய கனி எனறு 'கதிரவனைப' பாரததுத தவறுக எண்ணினான அனுமன். அச் சிவந்தகனி தனனருகில கைக் கெட்டும தூரததில இருககினறது எனறு நினைததுத தாவினான். அவன கைகளுக்குக கிடைக்காமல் போகவே மரஙகளிடையே தாவினான அனுமான். தன தநதையான காறறின் ஆற்றலைப பெற்று வான வெளியில் பறநது சென்றுவது சிவநத 'கனி' வடிவில உளள சூரியனைப் பிடிதது உணண வேண்டும் எனறு முடிவுசெய்தான.

சூரியனைப பிடிக்கும நோக்கததுடன் வேகமாக அனுமன பறநதான. உயரே செலலச செலல கதிரவன வெபபம அனுமனை மிகவும வாட்டியது. அனுமன் சூரியனை நோககிச செல்வதை கணடான் 'இராகு' எனனும பாமபு. (இநத ராகு நவககிரகஙகளில ஒனறுகவும விளஙகுகினறுன) சூரியனைப பிடிககும உரிமை தனககு மடடுமே உணடு எனபதை அறிநதவன வேறு ஒருவன சூரியனை விழுஙகச செலகிறுனே எனறு நினைததான. அனுமனைச சூரியன அருகில செலலவிடாது தடுக்கவேணடும எனற நோககததுடன அனுமன அருகில இராகு சென்றுன.

இதறகுள அனுமனும தனனை நோக்கி வேறு ஒருவன கோபததுடன வருவதைப பாரததான. அனுமன வேகமாக இராகுவின மீது பாயந்தான. அனுமனது ஆறறலுககு முன நிறக முடியாத 'இராகு' இநதிரனிடம சென்று முறையிடடான இநதிரனும இராகுவுககு உதவ முனவநதான. அவன தன சாரபாக வெளளை யானையை அனுமனுடன போருக்கு அனுபபினான். பிளளைப பருவததில உளள அனுமன வெளளையானையையும ஒரு 'கனியாகவே' எண்ணினான். வெளளையானையின மீது பாயநது செலல முறபடடான. இதனைக கணட இநதிரன 'வசசுராயுததததை' அனுமனை நோககிச செலுததினான. வசசுராயுதத்தால தாககுணட அனுமன கீழே விழுநது மூரசசை அடைநதான.

தன் மகன வச்சுராயுதத்தால தாககுணடு மூரசசையடைநது கிடபபதைக் கணட 'வாயுபகவான' துடிததான. தன் மகனை வாயுதேவன் தனி மலைக் குகைககு எடுததுச சென்றுன. தன மகனையே பார்த்துககொணடு இருந்தான். உலகுககே காறறைத தரவேணடிய வாயு இலலாததால உலகதது உயிரினஙகள மூசசுவிட முடியாமல திணறினாரகள. தேவரும துனபுறறனர

உலகைப படைககும தொழிலை மேறகொணட பிரமன இதனைக கணடான. அவன வாயு பகவானிடம வநதான வாயு பகவானைத் தேறறினான. ஆறுதல் மொழிகளைக கூறினான மூரசசையுறறிருநத அனுமானைத தன மலரககரஙகளால தடவினான. பிரமன் 'கைபபடடவுடன' அனுமனும மூரசசைத தெளிநது எழுநதான. அதனபின வாயுதேவனும உலக மககளுககு உயிரூடடக குகையைவிடடு வெளியே வநதான. உலக மககள மகிழநதனர. தேவரகள பலரும மாருதி மைநதனனை - அனுமனைக காண வநதனர. இமன, குபேரன, உருததிரன, வருணன போனறேர அனுமனை வாழததினர. தஙகள படைககலஙகளால அனுமனுககு எககாலததிலும ஆபதது ஏற்படாது எனறு உறுதி கூறினாரகள. மேலும பல வரஙகளையும கொடுததனர.

சூரியன அனுமனது மன உறுதியையும முயறசியையும பெரிதும பாராடடினான. இளம வயதில பெருமுயறசியுடன தனனை நோககி வநதது தனககுப் பெருமகிழ்சசியளித்தது என்றுன. "அதனால் நான அனுமனைத துனபுறுததாது இருநதேன" எனறும சொனனான. 'இளம வயதில உனனிடம உளள வீரம மேலும் மேலும் பெருகும அதனால உனனை யாராலும வெலலவும முடியாது கொலலவும முடியாது' எனறு வரஙகளை அளிததான. அதுமடடுமலலாது தனக்குளள ஒளியில நூறில ஒரு

பஙகைச் சூரியன அனுமனுககு அளிதது வாழத்தி விடைபெற ருன.

இறுதியில இநதிரன வந்தான. வசசுராயுதம் தாககியதால அனுமன கனனஙகள தீணடிருபபதைப பாரதது வருநதினான. பல வரஙகளை அனுமன மனம மகிழும வண்ணம அளிததான. இனி உனக்கு 'அனுமன' எனற பெயர உலகுளளவரை நிலைத்து நிறகும எனறு வாழததினான "அனுமான" எனற சொல வறறிய நீணட கனனஙகள எனறு பொருளபடும. அனுமானுககு அவனது தாய வைதத பெயர 'ஆஞ்சநேயன' எனபது. அஞ்சனை பெறற பிளளை எனபதால 'அஞ்சனா புததிரன' எனற பெயரும், வாயு தநதை எனபதால 'மாருதி மைநதன' எனற பெயரும், வாயுவின மகன எனபதால 'வாயுபுததிரன' எனற பெயரகளும உணடு. இருநதாலும அனுமான எனற பெயரே பெருவழககாகக காணபபடுகிறது. இராமபிரானிடம பேரனபு பூணடு அவருடன இருநததால 'ஸ்ரீஇராம பகத அனுமான' எனற சிறபபுப பெயரும ஏறபட்டது.

அனுமனை வழிபடுவோர தஙகள துனபம நீஙகபபெறுவர எனபதையும அதறகேறற வரஙகளை அனுமன இனறும வழஙகிவருகிறுன எனபதையும அவனருள பெறறேர அறிவர. மேலும வெணணை வைதது வழிபடுவர. வெறறிலை, முறுககு இவைகளால் ஆன மாலை அணிவித்து வழிபடுவர. அவனது அடியவர்களுககுச சமய சஞ்சீவியாக இருநது அனுமன உதவுவதால ஆஞ்சநேயருக்குப் பெரும பாலும எல்லா ஊரகளிலும கோவிலகள காணபபடுகினறன.

தினசரி உத்ஸவங்கள்

1) கல்யாணோத்ஸவம்	ரூ. 2500/- காலை 10 மணிககு. 5 நபர்கள அனுமதிககப்படுவர. அன்பளிப்பு : இரவிக்கைத்துண்டு, உத்தரீயம, பெரியலட்டு 5, வடை 5, அபபம் 5, தோசை 5, சர்க்கரைப பொங்கல், பொஙகல, புளியோதரை, ததயோதனம், (ஒவவொன்றும 1/16 சோலா அளவு.)
2) சிறப்பு கல்யாணோத்ஸவம்	ரூ.750/- காலை 10 மணிககு. 2 நபரகள் அனுமதிககபபடுவர். அன்பளிப்பு : உததரீயம ஒன்று, இரவிககைததுணடு ஒனறு, பெரியலட்டு 1, வடை 1
3) ஆர்ஜித பிரமோத்ஸவம்	ரூ.500/- (நாள ஒன்றிறகு) மதியம் 1 மணிக்கு. 5 நபர்கள அனுமதிககபபடுவர. தரப்படும் வாகனங்கள் : (1) பெரிய சேஷ வாகனம, (2) வெள்ளி கருட வாகனம (3) வெள்ளி அனுமந்த வாகனம்.
4) தோலோத்ஸவம் அல்லது ஊஞ்சல் சேவை	ரூ 750/- மதியம 1-30 மணிக்கு. 6 நபரகள அனுமதிககப்படுவர. கோயிலுககுள் உளள கண்ணடி அறையில் இசசேவை நடைபெறும். அனபளிப்பு சேஷவஸத்ரம்.
5) வசந்தோத்ஸவம்	ரூ.3000/- (நாள ஒனறிறகு) மதியம் 2 மணிககு. 10 நபர்கள் அனுமதிக்கபபடுவர. அனபளிபபு வஸ்த்ரம, 6 வடைகள், 20 தோசைகள, ததயோதனம, புளியோதரை, பொங்கல், சரக்கரைப்பொங்கல்
6) ஸகஸ்ர தீபாலங்கார சேவை	ரூ. 500/- மாலை 5-30 மணிககு. கோயில் வளாகத்திற்கு வெளியே நடைபெறும சேவைககுபபிறகு, வைகுணடம் 'கயூ' கட்டிடம வழியாக 5 நபரகள தரிசனத்திறகு அனுமதிக்கப்படுவர. அனபளிப்பு : வஸ்தரம்.

மேறகுறிபபிடட சேவைகளுககு 90 நாட்களுககு முனபேயே முனபதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்

1-12-95 அன்று திருமலையில் கூடிய தி.தி. தேவஸ்தானப் பொறுப்பாணமைக்குழு கூட்டத்தில் 'ஸபதகிரி'யின் வருடாந்திர சநதாதொகை ரூ. 24/-லிருந்து ரூ. 48/- ஆக உயர்த்துவ தெனறு தீர்மானிக்கப்பட்டது. இப்புதிய சந்தாவிகிதம் 1-4-95 முதறகொண்டு செயலாககபபடும். ஆகவே வாசகர்கள் இப்புதிய சநதா உயரவை மனதிற்கொண்டு தங்கள் சந்தாவைப் புதிப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுககொள்ளப்படுகிறுர்கள். சந்தாதாரர்கள தொடரந்து தங்கள முழு ஒத்துழைப்பினை நல்கிடுமாறு கேட்டுககொள்ளப்படுகிறுர்கள்.

(தொடர் கட்டுரை)

பகவத் கீதை

பத்தாம் அத்தியாயம்

விபூதி யோகம்

உமைப்ரியன்

பகவானன் சொன்னது

ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவயா
ஹயாதம விபூதய ।
பராதான்யத: குருச்ரேஷ்ட
நாஸதயநதோ
விஸதரஸய மே. ।। (19)

"அப்படியே கேடபாயாக! குருகக ளில சிறநதவனே! எனனுடைய மேலான சிறபபுக்களில் முகய மானவற்றை இபபோது நான கூறுகினறேன. ஏனெனறால எனனுடைய ஆறறலகளுககு ஓர எலலை இல்லை."

[உலக உயிரகளும இயறகை யும் இறைவனின படைபபா கும. அபபடைபபே அவ இறைவனின் ஆறறலகளைப் படமபிடிததுக காட்டுவனவா கும. இவ் ஆறறலகளின தன மையும், பெருமையை சொல விமாளாது. இருநதாலும இறைவன் இஙகுத தனனுடைய சில ஆற்றலகளைப பகதனுக குக் கூறி, அதனாறறுன தனனு டைய மற்றைய ஆறறலகளை புரியவைககினறுன.]

அஹமாத்மா குடாகேச ஸர்வ பூதா
சயஸ்தித: ।
அஹமாதிஸ்ச மதயம ச
பூதானாமந்த ஏவ ச: ।। (20)

"உறகககததை வென்றவனே! (அரசசுனன) என உடமபாக உளள எலலா உயிரினங களுளளும நான ஆதமாவாக விளஙகுகினறேன அவவுயிர களின தோறறததிறகும, வாழ வுககும, மறைவிறகும நானே காரணமாக உளளேன"

[உறகககததை வெனறவன என றும எததனையும எளிதில புரிநது கொளவான ஆம விழிபபுடன இருபபவனுககே - ஆதம போதததில விழிபபு பெற றவனுக்கே, பரமாதமாவான இறைவனின பெருமை குழுப்ப மினறி அறியமுடியும பரமாத மாவான இறைவன ஜீவாத மாககளுள வசிபபதாலதான தோறறமும வளரசசியும மறை வும ஏறபடுகினறது.]

ஆதிதயானாமஹம் விஷணுரஜயோதி-
ஷாம ரவிரம்சுமான: ।
மரீசிரமருதாமஸ்மி நக்ஷதராணு-
மஹம் சசீ ।। (21)

"ஆதிதயரகளுள நான விஷணு வாக இருககினறேன. ஒளி யைத தருபவறறுள நான சூரி யன; காறறுககளில நான வாயு; விண்மீனகளில (நடசததிரஙக ளில) நான சந்திரன."

[மாமபழஙகள எலலாமே பொதுவாக இனிமை கொண டவைதாம. இருநதாலும 'மல கோவா' எனுமபோது மாஙகனி களில அது முதலிடம பெறுகி றது. இமமுறையில ஒவவொரு இனததிலும, வகையிலும மிகச சிறபபு பெறறு விளஙகும தனித தனமை - பாகுபாடு அமைநதுள ளது. அநத வகையில, 'சூரியன' கள (ஆதிதயரகள) ஒவவொரு மாததததிறகும் ஒனறு எனற விகி தததில 12 சூரியனகள பனனி ரணடு பெயரகள பெறறு இருந தாலும், தைமாத சூரியனான விஷணுவுக்கு ஒரு தனிசசிறபபு உணடு. உததராயண புண் ணிய காலத தொடககததை இநத தை மாதம கொணடு விளஙகுகிறது. இநதப புண ணிய காலததிறகாகவே காத திருநது உயிரத துறநதவர பீஷ மாசாரியார. மேலும பனியின கொடுமையைத தடுததுு இத மான வெபபததைத தருவது. புதிய தானய அறுவடை நடை பெறுவது இநதத தைமாதத திலதான. ஆகவே இநதத தைமாத சூரியக கடவுளான விஷணுவாக தான இருபபதா கக கணணன கூறுகினறுன ஆகவே இயறகையாவும அகக டவுளின ஆறறலகளாக விளங கிடினும, அவ இயறகையிலும இறைவனின தனிபபெரும ஆற றலைக காணுமபடியான ஒரு பகுதியில இறைவன் தனனை வெளிபபடுதத நினைககின றுன. எலலோருும பகதரகள தாம, இருநதாலும அவ்இறை உணமையை உணரநத ஞானி யரகள் உயரவாகக் கருதபப டுகினறனர அதனாலதான அவர்களை சமயத தலைவர களாக சமய வழிகாட்டிகளாக நாம ஏறறுக கொளகிறேம. அத தகு ஞானியர இடததில கட

வுள தனனை வெளிபபடுததிக் கொளகின்ருன்.]

தேவானாம் ஸாமவேதோ அஸ்மி
தேவானாமஸ்மி வாஸவ: ।
இந்தரியாணும் மனஸ்சாஸ்மி
பூதானா மஸ்மி சேதனா: ।। (22)

“வேதஙகளுள நான சாமவேதம; தேவரகளுள தான் இநதிரன் இநதிரியஙகளுள நான மன மாக இருககினறேன்; உயிரக ளில நான உணரசசியாக விளங் குகினறேன.”

[ரிக், யஜுர, சாம, அதர வண ஆகிய நானகு வேதங்க ளில இறைவன தனனை சாம வேதமாக இருபபதாகக கூறு கிருர. ஏனெனில, மறறைய வேதஙகளைக காடடிலும், சாம வேதம் இசையுடன ஓதககூடி யது. பொருள தெரியாவிட டாலும அதன உசசரிபபு மன தையும, கருததையும கவரவல் லது இராவணன ‘சாம வேத’ கீதம பாடியே இறைவன அருள் பெற்றதாக இநது சம யம கூறும. விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமஙகளில ‘ஸாமக’ எனபது இறைவனின ஒரு பெயராகும. தேவரகள எலலாருககும இநதி ரன தலைவனாக இருபபதால, தான அவனாக இருபபதாகக கூறுகிருர. மனம போனபடி தான - அதன சொல்படிதான - நம புலனகள செயலபடு கினறன. நல்லதும, கெடட தும அநத மனதின சொலப டிதான நடககினறன. ஆகவே அநத மனமாக இறைவன திகழ கினருனாம உயிரகளின ஆற றல அவறறின உணர்சசிகளில தான உளளது. உணரசசி இலலையெனருல உயிர் இருந தும பயனிலலை. அது ஒரு ‘நடை பிணம்’ நிலைதான. அறிவு வளர, அறிவு பயன பட உணரசசி இனறியமை யாதது. உணர்ச்சியின் உந் துதலால், அறிவின் மேம்பாட் டால் நாம அநத இறைவனின் ஆற்றலைப் பெருமானை அறிய முடிகிறது. ஆகவே இறைவன் அநத உணர்வாக அமைகின் ருன்.]

ருத்ராணும் சங்கரஸ்சாஸ்மி
வித்தே சோ யக்ஷரக்ஷஸாம் ।
வஹுனாம் பாவகஸ்சாஸ்மி மேரு
சிகரிணு மஹம்: ।। (23)

“உருததிரர்களில நான (கண ணன) சங்கரனாகவும், யக்ஷ ரக்ஷகரகளில குபேரனாகவும, வசுக்களில நான அக்னியாக வும, மலைகளில் நான் மேருவா கவும விளங்குகிறேன”

[உருததிரரகள பதினொரு பேர் ஆவாரகள. ஓவாதச ருத ரரகள எனறு அழைக்கபபெ றுவர. இவரகள சிவனின அம சஙகளாகக கருதப்படுகினறனர. உருத்ரன் எனருல் அழவைப் பவன என்பதாகும். இஙகு சஙகரனாகிய ருதரன் என்ப வன மக்களுக்குத் துன பம் கொடுதது அவரகளைப பணபடுததுகிருன. கமசனும அனறு மககளை அழவைதத வனதான. அதாவது அவரக ளுககுத தீங்கு விளைவிதது அழ வைததவனாக விளஙகினான. ஆனால் இஙகு சஙகரனான வன ஒரு மருததுவன் நிலையில இருநது உடலை அறுத்தும, கசபபான மருந்து கொடுததும நோயாளிகளைக் காக்கும விதத தில், மககளுககுப் பல பிரச் சனைகளைத தந்து, அவரகள் அவறறைச சமாளிககும விதத தில அவர்கள்தம மனதைப் பணபடுததி அவரகளை மேம படுததுகிருன. ஆகவே நன்மை பயககும் சஙகரனாக கண் ணன திகழ்கினருன. யக்ஷ சன எனருல பொருளைத் தேடிக் கொண்டு வருபவன். அதா வது சம்பாதிப்பவன். ரக்ஷ சன் என்ருல் அப்பொருளைக் காப்பாற்றுபவன். இவ்விருவர் களும் குபேரனது படைகளா கினறனர். ஆகவே பொருளை ஈட்டுபவனும், காப்பாற்றுபவனு மாகிய நபரகளுள் குபேரனாக கணணன விளஙகுகிறுன். அதாவது உழைப்பும் சேமிப் பும் கொண்டவனான அக்குபே ரனாக அக்கணணன திகழ கின்ருன. நிலம், நீர, காறறு நெருப்பு, ஆகாயம், சூரியன், சந் திரன், நடசத்திரம் ஆகிய எட் டும வசுக்கள எனபர. (அஷ்டவ சுககள்) இவற்றுள அக்னியாவ னவன் பல்வேறு விதஙகளில் உருவங்களில் உலக இயக்கத் திறகுப் பயன்படுவதால் அவ் அகனியாக பகவான திகழகின் ருன். அதேபோன்று தேவர்கள் வாழும இடமான மேருமலை மலைகளுள் சிறநததாகக கரு தப்படுகிறது ஆகவே அம்மேரு மலையாக பகவான் விளங்கு கின்ருன.]

புரோதஸாம் ச முக்யம் மாம் வித்தி
பார்த்த ப்ருஹஸ்பதிம் ।
ஸேனானீனாமஹம் ஸ்கந்த:
ஸரஸாமஸ்மி ஸாகர: ।। (24)

“பாரதா! மறை ஓதுபவரக ளில் நான பிரகஸபதி என் பதை அறிந்து கொள்வாயாக! படைததலைவர்களுள் கந்தனாக வும், நீர்நிலைகளுள் கடலாகவும் நான் விளங்குகிறேன்.”

[தேவர்களுககுத் தலைவனாக இருப்பவன் இந்திரன். அவ் இநதிரனுக்கு குருவாக இருப்ப வர பிரகஸபதி எனும் மாமு னிவர. அத்தகு பெருமை மிகு அறிஞரான பிரகஸ்பதியி டம் இறைக்குணங்களை எளி தாக காணமுடிந்தது. ஆகவே இறை அம்சமான பிரகஸ்பதி

யாக தான இருபபதாகக கண்ணன் கூறுகினறுன. பாரவதி பிளளைகளுள் ஆற்றலும் அறிவும கொண்டவனாக முருகன விளங்குகினறுன். மேலும் அழகின் இருப்பிடமாகவும் திகழகினறுன். ஆகவே ஆற்றலும் அழகும், அறிவும இருக்குமிடமே இறைவன வாழும இடமாகும். ஆகவே அமமுருகனாக (கந்தனாக) பகவான் விளங்குகினறுன். எதனையும தூயமைபபடுத்தும பணபினைக கொண்டது நீர். அந்நீரே கடலாக அமையுமபோது அதன ஆற்றல், பெருமை உயருகிறது. மேலும் விலை மதிககமுடியாத இயறகை வளங்களை, அதிசயங்களைக கொணடது கடல. ஆகவே அககடலாக இறைவன் இருக்கின்றுன.]

மஹரஷீணும் ப்ருகுரஹம
கிராமஸ்மயேகமக்ஷரம ।
யக்ஞானாம் ஜபயக்ஞோ அஸமி
ஸ்தாவராணும் ஹிமாலய. ।। (25)

"மாமுனிவர்களுள நான பிருகு. சொறகளில நான பிரணவ எழுததாவேன. வேளவிகளில் நான ஜப வேளவியாகத திகழ்கினறேன. இயஙகாமல நிலைத்த பொருளகளில நான இமயமாக விளஙகுகிறேன."

[பிரம்மாவினால் இனம் பெருக பிறப்பிககபபட்ட மானச பிளளைகளில ஒருவர பிருகு மாமுனிவர். அவர தவததின் பிறப்பிடமாகவும் இறை ஆறறல் மிகுநதவராகவும கருதபபடுகிறுர். ஆகவே மாமுனிவரகளில பிருகுவாக பகவான் திகழ்கினறுர. எழுததுக்கள பல சேரநதாலும அவறறிறகுபபொருள (அரததம்) இல்லாவிட்டால அவ்வெழுததுக்களால பயனில்லை. இவ்வாறிருகக ஓரெழுததுக்குப் பொருள் இருக்குமா? ஆம் 'ஓம்' ஏனும் பிரணவ எழுததானது அந்தப் பரம்பொருளையே குறிபபதாகும். ஆகவே எழுததுககளில அத்தகு பெருமைமிகு, ஆறறலமிகு, புனிதமிகு ஓரெழுததாக கணணன விளஙகுகின்றுன. ஜீவாதமா தனனை அப பரமபொருளுடன இணைததுக கொளளககூடிய வினை முயறசி எதுவோ அது ஒரு புனித வேளவியாகக கருதபபடுகிறது. இததகு பலவகை முயறசிகளின் வெளிப்பாடாக விளஙகிடும வேளவிகளில சிறநதது - எளிமையானது ஆறறலமிககது - இறை நாமத்தைச சொலலும செயலாகும இதுவே 'ஜப யகஞம்' எனறு அழைககபபெறுகிறது. ஆம இறைவனோடு மனிதனது எண்ணம ஒனறுகக கலநது விடுவதால இவ நாம உசசரிபபு - நாம ஸமரணை ஓர ஆறறலுளள வேளவியாக விளஙகுகிறது. ஆகவே அநத 'ஜபயகஞ'மாக இறைவன திகழகின்றுன. உயிர இருநதும அசையாது இருககும பொருளுககு 'ஸதாவரம்' எனறு பெயர. அத்தகு ஸதாவரஙகளுள உயிருடன இருப்பதாகக கருதப்படும (மலை வளருவதாக அறிஞர கருத்து) மலைகளுள வானததைத தொடும உயரததையும, தொடரந்து நீணடு இருககும பெருமையும கொணட இமயமாக பகவான விளஙகுகிறுர.)

அசவதத: ஸரவவருக்ஷாணும்
தேவர்ஷீணும் ச நாரத: ।
கந்தரவாணும சிரரத: ஸிததானாம்
கபிலோ முனி: ।। (26)

"மரங்கள யாவறறுளளும நான அரச மரம்; தேவலோகததுமுனிவரகளுள நான் நாரதர; கநதரவர்களுள நான சிததிரதன்; சிததரகளில் நான கபிலமுனியாவேன்."

[மரங்களில் தலையானதாக விளங்குவதால அது அரச மரமாக விளிககபபடுகிறது. அம்மரத்தின இலை, காய, பூ எதுவும மனிதனின அன்றுட வாழக்கையில பயனபெறு. இருநதும அது ஆனமீகததின ஒரு சினனமாக விளஙகுகிறது. இறை உணரவைத தூணடுவதாக அமைநதுளளது. ஆகவே மரங்களுள அவ அரசமரமாகத்தான இருப்பதாக பகவான கூறுகிறுன. மனிதரகளைவிட மேலானவரகளாகக கருதபபடும தேவரகள யாவருமே முனிவரகளாகக கருதபபடமாட்டார் தததுவ தரிசனம அடையபபெறறவரகளே தேவ ரிஷிகள எனபபடுவர. அவரகளுள சிறநதபகதிமானும், இறை உணரவைத தூணடும இசைபபுலமையும, சமுதாய மேமபாட்டு உணரவும கொணடவராக நாரத மாமுனி இருபபதால அவராக தான இருபபதாக இறைவன கூறிப பெருமைப்படுகினறுர. தேவரகளில் ஒரு பிரிவினர கநதரவரகள ஆவர. மருததுவம, இசை, வேதம ஆகியவறறில தலைசிறநதவரகள இவரகளுள தலைசிறநதவன சிதரரதன எனபோன. ஆகவே கநதரவர்களில் அசசிதரரதனாகத தான இருபபதாக பகவான தெளிவுறுததுகினறுர. சிததரகள என போர பிறவியிலேயே அறம, பேரறிவு, மன உறுதி போனற உயரப பணபுகளை உடையவராவர. அவர்களுள சிறநதவரான கபில மாமுனிவர வேதாநததின அடிபபடையான சாஙகிய தர்சனததை விளககிய பெருமைககுரியவர. மேலும மகாவிஷணுவின கூறுகவும அவர போறறப்படுகிறுர. ஆகவே சிததர்கள பிரிவில தனனைக கபிலராக இறைவன வெளிபபடுததுகிறுர.]

(தொடரும)

திருப்பாவை

திரு. ஆ. சுப்பிரமணியன் புத்தூர்

திருபபாவை எனற பெயரிலுளள பாவை எனபதறகு நோனபு எனபது பொருள "திரு" எனபது அதன சிறபபைக் குறிக்கும இது ஒரு பழமையான நோனபு இந நோனபுககு நூலகளில ஆதாரமிலலை. எனவேதான "மேலையார செயவனகள வேணடுவன கேட்டியேல்" எனறு ஆணடாளம்மையார குறிபபிட்டுளளார. கனனிபபெணகள மாரகழி மாததகில ஒருவருககொருவர கைகோரததுக்கொணடு கண்ணனுடைய லீலா வினோதஙகளைப பாடிககொணடு செலவதாக பாவையில பாரககிறோம. கனனியரகள நாடு செழிககவேணடும எனற பொதுக கருததையும, கணணனைக கணவனாக அடைய வேணடும எனற சிறபபுக கருததையும வலியுறுததுகிறாரகள. மாரகழி மாததகில ஸநானம, தானம, பூஜை தியானம முதலியன செயதால இறைவன உகநது அருள பாலிபபான எனறு ஸகாநதமாரக சீரஷமகாதமியம குறிபபிடுகிறது. கனனியர முறைபபடி பூசை செயது நைவேதயததை எமபெருமானுககுச சமரபபிதது மிருசிய உணவைத தாஙகள உணடு வநதாரகள. இதனால கணணன மகிழநது தனனையே அவரகளுககு அரபபணிததுதாக பாவை பேசுகிறது. 'மாரகழித திஙகள மதி நிறைநத நனனாளால நாடகாலே, நீராடி, ஐயமும, பிசசையும ஆநதனையும கைகாட்டி' எனற தொடரகள வலியுறுததுகினறன.

திருபபாவையை இயற்றும் போதே அமமையார உளளததில தனனைக கோபகனனியாகவும, ஸ்ரீவில்லிபுததூரை ஆயபபாடியாகவும், உடனுறை தோழிகளை திருஆயப்பாடியில வைகும கோப கன்னிகளாகவும, அஙகு எழுநதருளியுள்ள எமபெருமானைக் கணணபிரானாகவும பாவனை செயது பாசுரங்களைபபாடியதாக ஆனறோர கூறுவர. திருபபாவையில பாடியுளள பாசுரங்கள முபபது ஸ்ரீதேசிக சுவாமிகள "திருபபாவைப பாடடாறைநது" எனறு திருபபாவையை வகுததுக கூறியுளளார்கள. அவர்கள கூறறுபபடி முதல் ஐநது பாசுரஙகள நோனபின விபரங்களையும, இரணடாவது ஐந்து பாசுரங்கள கணணனமாட்டுப் பேரனபு கொணட இளங்கன்னியரகளை எழுப்புவதும், மூனறாவது ஐந்து பாசுரங்கள கண்ணனபால் முதிர்ந்த அன்பு கொணட பெருங்கன்னியரை அழைப்பதும், நான்காவது ஐந்து பாசுரங்கள் கண்ணன் திருமாளிகையில் உள்ள கோயில்காபபான் முதல் நப்பினனைப் பிராட்டியார் முடிய அனைவரையும் எழுப்புவதும், ஐந்தாவது ஐந்து பாசுரங்கள் கண்ணனைத் துயில எழுப்பித் தங்கள் வேண்டுகோளைக் கேட்கும் நிலையில் நிறுததிவைப்பதும், ஆறுவது ஐநது பாசுரங்கள தாஙகள வேண்டுகோள் எனனெனன எனபதும் கூறபபட்டுள்ளன. ஜீயர சுவாமிகளும "கோதைத்தமிழ் ஐயைந்தும ஐந்தும்" எனறு குறிப்பிட்டிருபபது நோககத்தக்கது.

கனனியரகள கண்ணன் திரு

மாளிகைககுச செலகிருர்கள். வாயில காபபோன் கோயில காப்போன் எலலோரையும எழுப்பிப பினனர் நந்த கோபன, நபபினனைமூலம் கணணனிடம் நோனபு நோறபதறகாகப் பறை பெற வந்துளளோம் என்று வேண்டுகிருரகள. ஆனால உளளககிடககை அதுவனறு. பறைபெற வேணடுமெனபதை வியாஜயமாக வைததுக கொணடு கணணனை அனுபவிகக வேணடுமெனபதே அவர்கள குறிககோள. "யாம வந்த காரியம் ஆராயநதருள" எனறு குறிபபாலுணரததினாரகள. மனதில் ஒன்றை வைததுககொணடு வேறொனறை அறிவுறுததுகிருரகள். கோவலர்கள கணணனைக் காணககூடாது எனறு தங்கள கன்னியர்களைத தடை போட்டுவநதாரகள. ஆனால அத்தடையை நீட்டிகக முடியவிலலை. காரணம் நாடு மழையின்றி வறட்சி ஏறபடடது. அநத வறடசியை ஏறபடுததியதும கணணனே கனனியரகளுக்கு அருள பாலிகக வேணடும என்ற அருள உள்ளமே காரணம. எனவே கோவலரகள உள்ளத்தில கணணன சகாயமினறி நாடு வளம பெருது என்ற எணணம் உருவானது. எனவே, நோனபு நோறபதறகுப் பறை பெறவேண்டும். நோனபு நோறறுல மழை பெயயும. நாடு செழிககும. கனனியரகள விரக வேடகையும தணியும் எனபவை எலலாம பாவையில சொலலபபடுகிறது. "உனனை அருததிதது வந்தோம. பறை தருதியாகில திருத்தக்க செலவமும, சேவகமும யாம பாடி மகிழ்வோம" எனறு சொனனவரகள "இற்றைப பறை கொளவானனறு காண கோவிந்தா! எறறைககும ஏழேழ பிறவிககும உன தனனோடு உறறோமேயாவோம. உனக்கேயாம ஆடசெயவோம" எனறு பேசுகிருரகள

"இற்றைப் பறை கொள்வானன்று" எனறு சொனனாலும கணணன கனனியரகளுக்கு நோன்புககுரிய பறை முதலியன கொடுததிருபபான எனபதை

"சாலப்பெரும பறையே
பலலாணடிசைபபாரே
கோலவிளககே! கொடியே! விதானமே!

எனறு படடியல போட்டுக் கேடபதிலிருநது தெரிகிறது. நோனபு நிறைவு பெறறது முடிவாக,

'சூடகமே தோளவளையே தோடே
செவிப்பூவே
பாடகமேயெனறனைப்பல்கலனும
யாமணிவோம்
ஆடையுடுபபோம அதனபினனே
பாற்சோறு
மூடநெய பெய்து முழங்கை வழிவார'

கூட இருநது குளிரந்திருநதார் கணணபிரான. இவவாறு கூட இருநது குளிரநதிருநத கனனியரகளுககு சிறறினப எணணததை மாறறித தனனை முழுமையாக அனுபவிகக ஆன்மீக எணணததைக கொடுததார. இது எதைபபோல எனறல கணணன அருச்சுனுககு செளலபபியநிலையில விசுவரூபததைக் காடடி பரதததுவ நிலையையும அறிவுறுததுவது போல இருநதது.

திருபபாவையின முதல பாசுரம "மாரகழித திஙகள" எனத் தொடஙகுகிறது. சநதிரனுககுத் திஙகள எனறு பெயர. சுகல படசம, கிருஷண படசம பதினைநது பதினைநது நாடகள சேரநது ஒரு மாதமாகிறது. நமககு இரவு பகல சேரநது ஒரு நாள ஆவதுபோல தேவதைகளுககு ஆறு மாத உததராயணம. ஆறுமாத தடசிணுயணம சேரநது இரவு பகலாகிறது. தட்சிணுயனம் எனற இரவின முடிவில வரும மார்கழி மாதம பிரமம முகூர்ததம எனபபடும பனனிரணடு மாதங்களுக்கும பனனிரணடு அபிமான மூரததிகள உணடு அதில முதல மூரததியான கணணன மார்கழி மாதததிற்கு உரியவர. 'மாதஙகளில நான மாரகழி' எனறு கீதையில கூறியுளளார "மாஸாநாம மாரக சீரஷோஸமி" என்று வேதம கூறுகிறது. இநத மாதம பிதுரககளுக்கும தேவதைகளுககும உரியது கறவைகள மிகுதியாகப பால கறககும காலம இராபபதது பகல பதது உறசவம நடககும காலம கனனியரகள வீடடு வாசலை அழகுபடுததி மலரகளை மலரவிககும காலம. தனுர்மாஸ பூசை எலலோரும நடததும காலம. பரதர பிரஜைகளுடன சரயூ நதியில ஸநானம செயத காலம. இததுணைசசிறப்புகள பெறறுளளதால "மாரகழிததிஙகள மதி நிறைந்த நனனாள" என்று பாவையைத் தொடஙகியுள்ளாரகள்

ஆணடாளமமையார எல்லாப பாசுரஙகளிலும "ஏலோர எம பாவாய" எனறு குறிப்பிட்டு உளளாரகள. இதன பொருள ஏல-நான சொலவதை ஏறறுக கொள எனறும், ஓர் - எணணிபபார் எனறும கொளளலாம. கணணன அருசசுனன மூலமாக கீதையை நமககுச சொனனது போல-பாவையைச சொலலிவிடடு இறுதிப் பாசுரததில "எமபாவாய" எனறு இருபபது தோழிகளை நோககிச சொனனதாகவும கொளளலாம எனபர பெரியோர.

அனபரகளே! எதிரவரும மாரகழித திஙகளில தூயோமாயிருநது, தூமலரததூவித தொழுது நாராயணனை வாயினாலபாடி மனதினால சிநதிதது வழிபட்டால் பாரோர புகழ நமககு அருள் எனும பறை தருவான எனறு உறுதி கொளவோமாக!

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

வைணவ வழக்குச்சொற்களும் பொருள்களும்

டாக்டர். மா. வரதராஜன் - திருப்பதி.

சா

சாக்கியர - பௌததர

சாகம் - வெள்ளாடு; தேக்கு; தேனீ

சாகரம் - கடல்; விழிததிருததல; பதினாயிரங்கோடி

சாகாடு - வண்டி

சாடுகை - உதைக்கை; கொலலுகை;

சாடு - பேச்சுவார்த்தை; பேச்சுசாதுர்யம; வணடு

சாடின - உயரததூககின

சாண சநதை - சிறுவாககியம

சாணகச்சாறு - பஞ்ச கவ்யம், அதாவது பசுவினுடைய சாணி, பால், தயிர், நெய், பசுவின மூத்திரம - இவவைநதையும மந்திரம சொலலிச சேரததுக் கொடுததல்.

சாண ம - இடுப்பில கட்டும பட்டை; அரைககசசை

சாணுச்சீரை - சாணுததுணி; அதாவது பயனபடாத துணி

சாததன் - அருகன்; புததன்; சூரியன்; அரிஹரபுத்திரன

சாத்தா - அய்யனார்; சாஸ்ததா

சாததாக - திரளாக

சாததினாற போல - உடுத்தினாறபோல

சாதது - பகைமை; திருநாள முடிவு; சாததுமுறை; வணிகரதிரள்

சாததுப்படி - சநதனம; ஸ்ரீரங்கததில் திருமஞசன சமயததில சநதனம எடுததுக்கைநீட்டுகைக்கு சாத்துபபடி எனறே கூபபிடுவர. பெருமாளுககு அலங்காரம செயவதறகும சாததுப்படி எனறு சொலலுவர.

சாததுகை - கதவடைககை; அணிகை;

சாதாரி - ஒருராகம

சாதிககலுறறு - சாதிப்பதாக, செய்வதாக ஏறிட்டுகொணடு

சாதிககினறது - காரியம சாதிப்பது

சாதித்து - தந்து; பண்ணித்தந்து; கோவிலில் தீர்த்தம் சடகோபம் சாதியுங்கோள் என்று சொல்லுவது வழக்கம்.

சாதிநாலு - பிராம்மணன், க்ஷத்ரியன், வைச்யன, சூத்ரன் என்ற நான்கு ஜாதிகள்

சாதித்தல் - முடித்தல்

சாதிப்பவளம் - செயறகையாக உண்டாக்கினது அல்லாமல் பிறவியிலேயே பவளமாயுள்ளவை.

சாதிமாணிக்கம் - போலியல்லாத நல்ல மாணிக்கம்

சாதியநதணர கள - பிறவியினால் பிராம்மணர்கள்; பிராம்மணர்களாகப் பிறந்தவர்கள்

சாதிலிஙகப பொடி - சிநதுரப்பொடி

சாது - நன்ருக; நலலவன், தயிர்

சாதுகோட்டியுள - ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திரள்.

சாதுவாய - நன்ருய்

சாதுர்ததிகம - நான்கு நாளைக்கு ஒருமுறை வரும முறை சுரம்/ஜ்வரம்

சாந்தம் சாநது - சந்தனம்

சாந்தாற்றி - விசிறி; சிறிய ஆலவட்டம

சாமபு - பொன; பறை; படுக்கை

சாமபுதல் - கூமபுதல்; சாயதல்

சாமம - ஸாமவேதம

சாமாநாயிநதே - 'சாமான இதோ வந்துவிட்டது' என்று கோவிலில் பேசசுவழககு

சாமத்துநிறம் - கருமை நிறம்

சாமாறும் கெடு-மாறும - உயிர்போகையும பொருள் அழிகையும்

சாமியபபன - ஸாம வேதத்தில் தெரிவிக்கிற காரணபூதன் அப்பன்-காரணன்.

சாய - நிறம; ஒளி; அழகு

சாயககும் - தள்ளிவிடும்

சாய்கரகம், சாய்கரம் - தண்ணீர்ப்பந்தலிலே உயர வைதது சாயக்கிற கரகம்.

அதாவது தணணீர்பபநத லில் வெளியே நீட்டி வைத திருக்கும் குழாய. ஸ்ரீரஙகத தில் நமபெருமாளுககு திருமஞ சன சமயததில தீரததபாத திரமான கிணடியை, எடுத துககொடுகக 'திருககரககைக யேல' எனறு அருளபாடு. கர கம் - சரித்து எடுககவேண டிய பாததிரம், மூக்குளளது, கிண்டி.

சாயவிலலாத குறுநதலை - சாய்வு-ஒடுக்கம்; குறுந் தலை-தணமையில தலைமை; சாய்விலாமை-கெட்டதொழில அதாவது தணமையில தலை நிறபவர்; தாயககு அடஙகாத தறுதலை.

சாயல் - நிறம்; அழகு; ஒருவனைப போல மற்றொருவன இருததல்

சார்கின்ற நல்நெஞ்சு - பறறுடைய நலல மனது

சார்கொடான - கிட்டவிடமாட்டான்

சாரஙகநாண - சாரங்கவிலலில பூட்டிய நாண - கயிறு

சாரந்தொழிந தார - கிட்டிவிடடார

சார்வம் - ஆதாரம

சார்வு - ஒப்பு; சேரததி; புகலிடம; நிச சயம்

சாரஙகம - மான; வணடு; வில்

சாரசம் - ஸாரஸபபறவை; பெருநாரை; குருகு; தாமரை

சாரணர - தேவஜாதியில உலாவித திரிந்து கொணடு இருக்கும் சிலர

சாரல் - மலைசசரிவு

சாரிகை - வடடமாய் நடைபோடுகை; வையாளி

சாரிகை வந்த சடக்கு - சாரியாக வநத வேகம்; யுத்த பூமியில் சுழன்றுவநத வேகம

சால் - பூமி; உழுத பள்ளம

சால - மிகவும்

சால்கம் - ஜனனல (பலகணி) பூமொட்டு; பறவைக்கூடு.

சாலப்பலநாள - அநேகநாள

சாலப்பனனிரை - மிகவும பலமான பசுநிரை

சாலப்பணியு - மிகவும் முயற்சி செய்யவேண்டைததாயிருக கும் டியாயிருககும

சாலினி - களவாணிசசி

சாவகன - சனி

சாவணம் - நாணல

சாவிப்போதல் - அவிநது போதல்; நெல சாவிப போயிற்று; பயிர சாவிபபோயிறறு எனறு சொல்லுவர.

சாழல - பாடும போது முனனிரண்டு அடிகளில கேளவியும் பினனி ரணடு அடிகளில அதறகு விடையும நடுவில சாழல என்ற சொலலை அமைத் துபபாடுவதாகும. பெண்க ளின விளையாட்டு; சாழல எனபதற்கு அருமபதவுரையில தோழியைச சொலலுகிறது.

சாளககிராமத தடிகள - வடநாட்டில கெணடகி நதிக் கரையில உளள சாளக்கிராம திவயதேசததில எழுந்தருளியி ருக்கும எமபெருமான

சாளி அலஙகாரம - ஸ்ரீரஙகத்தில தீபாவளியன றும் யுகாதிபபணடிகையன றும் பெருமாளுக்கு வெள்ளித தட்டில பணபபை வைதது மேளதாளததோடு கொண்டு வருவர. (சாளிகை-பை)

சாறறுதல - பறை சாறறுதல; பிரசிததமாக குதல்

சாறறுமினே - அறிவித்து வாருஙகள

சாறறுவெளளம் - சொலலமுதம

சாறு - சாரம்; ரஸம; உதஸவம்; பூஜை மரததின் குலை.

சானகி - திருமகள்; சீதை

சானு - முழநதாள

சானறு - சாக்ஷி; ஆதாரம

சி

சிககம - உறி; தூக்கணுங்குருவி

சிககன - கெட்டியான; ஊககத்தோடே; சததியமாக

சிக்குததலை - பல சடைகளையுடைய தலை

சிகல் - கேடு; குறைவு

சிகை - நிலுவை; பாககி; குடுமி, வடடி
சிங்கவிளககு எரிக்கை - தலையில சாணியைவைத்து விளக்கு ஏறறுகை; வாலில் பந்தம கடடி எரிக்கை; சிங்க வடிவில பொம்மை செய்து அதைத தலையில் வைத்து எரிகைக
சிங்கவேள குன்றம - ஆந்திர மாநிலத்தில் கர்நூல் ஜில்லாவில் உளள அஹோபி லம எனற திவய தேசம. நரசிம்ம மூர்த்தி எழுந்தருளி யிருக்கும மலை.
சிஙகாசனம - சிங்கங்களைக காலாக உடைய ஆசனம்
சிங்காமை - சுருங்காமை
சிட்டன் - திருமால்; திருமகளுக்கு (ஸ்ரீககு) இஷடமானவன சிஷ டன்-சிட்டனாயிறறு.
சிணுஙகி - சீராட்டி
சிததமனையாள - மனதுககு உவநது நடககும் யசோதை
சிததிரகுததன - யமனுககுக் கணககு எழுதுகி றவன
சிததிரம குதது மோ - சித்திரம தீஙகு செயயுமோ
சிததிரபானு - சூரியன்; தீ
சிததிரன் - தசசன; ஓவியன
சிதகு - குறறம
சிதைத்தல - சணடைபோடுதல்
சிநதபபுடைத்தல - கொனறு பொகடுதல்; சிதற அடிததல
சிநதாமணி - சிநதிப்பதறகு ஏறப பலன் களைக கொடுககும் இரத்தி னம. திருவேஙகடமுடை யானைச சிநதாமணி என்று அழைபபர திருமங்கையாழ் வார. சிநதுதல் சிதறுதலாய அழிவிலலாத மணி.
சிநது - பாட்டு; கடல்; நதி
சிநதுக்காடுகை - பாட்டுக்குத தக்கபடி ஆடுகை
சிநதுக்கோன் - சிநதுதேசதது அரசனான ஜயத்ரதன
சிந்தையாளி - சிநதையை ஆளுகிறவன
சிமயம்,
சிமையம் - மலையுசசி
சிராயததல - உராயந்து காயபபடுதல்
சிரைத்தல் - தலையை க்ஷவரம செய்தல்
சில்லு - துண்டு
சில்லெனல் - குளிர்ச்சிக்குறிபபு; இன்பக் குறிப்பு; இடைஞ்சல் குறிப்பு; ஒலிக்குறிப்பு
சிலதர - தூது செல்பவர்; தோழர
சிலம் - உதிரநெல்
சிலவர - வேடர்
சிலிங்காரம் - அலங்காரம்
சிலையர் - வில்லாளிகள்
சிலைக்குரல் - கோபத்துடன கூடிய முழக் கம்
சிலுகு - சண்டை; கூச்சல்; இடைஞ்சல்
சிலுசிலுககை - மயிரக்கூச்செறிகை
சிவப்படடார - சைவர்கள்
சிவணுகை - அணுகுகை; ஒத்திருக்கை
சிவளிகைககசசு - உடைமேல் கட்டும் கச்சு; பொன்எழுதினகச்சு; இடுப் பில் கட்டும் பட்டை. பொன் எழுதினது என்பது ஜரிகைப் பட்டையாகும. சிவளிதான் ஜவுளியாய மருவியிருக்கக்கூ டும எனபர்.
சிவிடகு - கோபம், வெப்பம், சுளுக்கு
சிவிகை - பலலக்கு
சிவியார - பலலக்கு சுமபபவர்கள்
சிவிடெனறு - சீக்கிரமாக
சிவீலெனகை - பொறுக்கமுடியாமை; காதில் குசசி பாயநது சிவீல் என்று மாபோலே; சுரீர்என்று பாயு மாபோலே
சிழுகிசசிழுகி - விக்கி விக்கி
சிளையாத - இளையாத; சலியாத; சளை யாத, சளைக்காத எனறும் சொலலுவர
சிறறவை - சிறுதாயார்
சிறறுடகொணடான் - ஒரு ஆசாரியர்
சிறறஞசிறுகாலே - பிராம்ம முகூர்த்தத்திலே. ஜாதிப்பேசசு, வெட்டி விடி யாலே என்பதுபோல.
சிறறவேணடா - சிரமப்படவேண்டா
சிறுறு - திருச்சிற்றாறு-ஒருதிவ்யதேசம்
சிறறிதழ் - உள் இதழ்
சிறறில - ஒரு கொட்டகம். சிறிய வீடு சிறுகூடு.
சிற்றின்பம் - கைவல்ய அநுபவம் ஆத்

மாநுபவ சுகம்; முளளிபபூவில் தேனபோலுள்ள அல்பஸாரம

சிற்றெயிற்று - சிறிய கணுககள

சிறப்பு - மேளதாளததுடன அரிசி பருப்பு சாமான சீரவரிசை வருவது; பெட்டி சம்பத்து; நன்றி. கோயிலகளில சீரவரிசை, மடததுச சிறபபு எனறு சொல்லுவர.

சிறுங்கிருததல் - அல்பமாக நினைததிருத்தல் சிறுநகாய் அரிசி என்பர. கையளவு; கொஞசம.

சிறுமபிததநுபவிததல் - முகநது கொள்ளல்

சிறுய் - மரக்கட்டை; ஓடம

சிறுக்கன - சிறுபிளளை

சிறக்காம்பன் சேலை - சிறிய கீறறுககளையுடைய உடை

சிறுகக் கோலமாட்டார் - அலபமாக நினைககமாட்டார

சிறுசொல் - பழிசசொல

சிறுசோறு - சிறுபிள்ளைகள் விளையாட்டிற்குச சமைக்கும் சோறு; திப்பிச்சோறு

சிறுகுரம்பை - சிறிய குடிசை

சிறுமுறி - சீட்டு

சிறுவிரல் - சுண்டுவிரல

சிறுதாம்பு - ஒரு சுற்றுக்குப்போராத குறுகின கயிறு

சிறுத்தேவி - இளையமனைவி

சிறுதகையோன - கதை-அளவு; அளவிலி; அலபஜ்ஞன

சிறுதறுகண்கரி - சிறுத்து கோபமெலலாம தோற்றுமபடி இருக்கிற கணணை உடைய யானை

சிறுதூதை - சிறிய பானை

சிறுநாணெறிவு - சிறுநாணினுடைய தழுமபு

சிறுநுதல் - நுதல்-நெறறி. அது சிறுததிருக்கும பெணகளுககு அளவுபட்டது. இல்லையாகில ஆணமுகமாகும.

சிறுப்பத்திரம் - கைக்கீடான விளையாடும் கத்தி

சிறுபீலி - சிறிதான மயில இறகு

சிறுபுறம்பேசிச - சிறுமை-புனமை. அதைப புறம

சிரிபபர் - பேசிசசிரிப்பர. அதாவது மறைவில பேசுகை

சிறுபேர - பட்டப்பெயர். கோவிநதன் என்பது பட்டபபெயர். நாராயணன சிறுபேராயிறறு.

சிறுபேர் பட்டபபேர - நாராயணனாகிய சிறுபேர் செல்வப்பேராயிற்று. அதற்கு எதிரிடை கோவிநதன எனபது பட்டபபெயர.

சிறுமா மனிசர் - வடிவிலே சிறுதது பெருமையில் கனததிருப்பவரகள.

சிறுமாமேனி - கண்ணுலே முகநது அநுபவிககலாம்படி சிறுதது, வைலக்ஷணயத்துககு எல்லையின்றிக்கே இருககிற திருமேனி.

சிறுமுறி - சீட்டு; துணடு

சிறுவிரல் - சுணடுவிரல

சிறுவீடு - பனிப்புல மேய்க்க விடுமிட்ம

சிறைக்கூட்டன - சிறைததோழுன

சிறையன - சிறைததணடனைபபட்டவன்

சிறைவைத்தல - போகாவாட்டாமல தடுததல்

சினமொழி - வாய்விட்டுச சொலலமாட்டாதவள. சொல்லிற்றுச செயயாதவள; சினன மொழியையுடையவள

சினனம - பொன; அடையாளம்; ரூபம்

சினஙகொளாகம - குரோதம வடிவில் தோற்றிருக்கிறபடி - சினம மிக்கவடிவு

சினஞ்செய் மாலவிடை - சீறறத்தையும பெரிய வடிவையுமுடைய எருது

சினதத கழுது - சீறறமுடைய பூதனை

சினனபபூ - புஷப விசேஷம; விடுபூ.

சினையாடுபடுதல் - பெருக்குககு முன்பே ஆறறில் நீர் பொசிதல

சிஷ்ஷுக் கொளளுதல - சீடரகளைச சேரதது ஆசாரய வேடம் போடுவது தவிர அறிவு விஞசியிராதிருததல

பொய்கை ஆழ்வாரின் புத்தமுது

புலவர் கே. கலியபெருமாள் - இடையூர்

திருமாலை வழிபட்டு வைணவ சமயத்திற்குப் புத்தமுது தந்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். இவ்வாழ்வார் பன்னிருவரும் வைணவ உலகிற்குப் புத்துணர்ச்சி அளித்தும், அதை நன்கு வளர்த்தும் பேரன்பு செலுத்திய பேருள்ளங்கள் அவர்கள் பகவத் கல்யாண குணங்களாகிய அமுத வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து அனுபவித்தவர்கள். ஆதலால் இத்துணை உள்ளங்களும் ஆழ்வார்கள் எனப்பெயர் பெற்றன. தவம் செய்த முனிவர்களைப் போல தம் முயற்சி பெரிது என்று எண்ணாமல் எம்பெருமான் கண்ணபெருமானே கதி என எண்ணி, அவரால் ஞான பக்தி வைராக்கியம் அருளப் பெற்ற இவ்வாழ்வார்கள் வடமொழியில் உள்ள வேதார்த்தங்களையும், கீதையின் சாராம்சத்தையும் தங்களின் அனுபவத்தையும் பற்பலரும் அறியும்படி தேனினும் இனிய செந்தமிழில், பக்திப்பரவசமுடன் பாடியருளிய பாசுரங்களின் தொகுதியே நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தம்.

அவதார மகிமை

பொய்கை ஆழ்வார் பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் முதலாழ்வார் ஆவர். பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரும் முதல் ஆழ்வார்கள் எனப்படுபவர். இம்மூவரும் ஏனைய ஆழ்வார்பெருமக்களினும் காலத்தால் முற்பட்டவர்கள். இக்கட்டுரையில் பொய்கையாழ்வாரின் வைபவத்தைக் காண்போம். இவர் கல்லுயர்ந்த நெடுமதில் சூழ்ந்த காஞ்சியம்பதியில் கால் நிலம் தோய, வானவர் தொழும் வெஃகாவில் பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் பொற்றாமரையில் ஐப்பசித் திங்கள் விஷ்ணுப்பெருமானின் நட்சத்திரமான திருவோண நட்சத்திரத்தில் திருமாலின் பஞ்சாயுதங்களின் ஒன்றான பாஞ்சசன்யம் என்ற சங்கின் அம்சமாய்த் தோன்றினார். இறைவனுக்கும் இறைவனை ஒத்த அடியவர்கட்கும் உற்றார், பெற்றோர் தெரிய வேண்டிய நியதி தேவை இல்லை அல்லவா? எங்கும் எதிலும் உள்ளதைத்தானே பரம்பொருள் என்கிறோம்.

திருவெஃகா என்பது காஞ்சியம்பதியில் உள்ள பதினெட்டு திருப்பதிகளுள் ஒன்று. இத்திருப்பதி "யதோக்தகாரி" சந்நிதி என வழங்கப்படுகிறது. இது சின்ன காஞ்சிபுரத்தில் உள்ளது. சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள் என்பதே இதன் பொருள். இங்கே சயனத்திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இத்தலத்தின் வடபுறத்தில் உள்ள பொய்கையில் திருத்தாமரையில் திருவவதாரம் செய்த பெரியவரே பொய்கை ஆழ்வார். தாமரை மலரின் கண் தோன்றியதால் இவரைப் பிரமன் போல்வான் என்றும் கூறுவர். இவர்தம் தோளில் இலச்சனை செய்து திருஎட்டு எழுத்தை உபதேசித்து, இறைவனை ஆராதிக்கும் வகையை உபதேசித்தான் சேனையர்கோன்.

வைணவர் தம்தோள்களில் சக்கரப்பொறி, சங்கின் பொறி இவற்றைப் பெறுவர். இதனை திருஇலச்சினைப் பெறுதல் என்பர். அஷ்டாட்சர மந்திரம் தான் திருஎட்டெழுத்து என்பது. இயல்பினால் வந்த ஞானத்தோடு பக்தியோடும் பொய்கையாழ்வார் இறைவனைத் தொழ பலதிருப்பதிகட்குச் செல்கிறார். ஒருவரை ஒருவர் அறியாமல் பூதத்தாழ்வாரும் பேயாழ்வாரும் பல திருப்பதிகட்குச் சென்றனர். ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் எப்படி இறைவனைப் போற்ற வேண்டும், புகழ வேண்டும், ஆராதிக்க வேண்டும், அடிபணியவேண்டும் என்று நமக்குக் கூறுவார்ப் போன்று நூறு வெண்பாக்கள் மூலம் பாடியருளியதே முதல் திருவந்தாதி ஆகும். முதற்பாடலைப் பார்ப்போம்.

"வையம் தகளியா வார்கடலே
நெய்யாக
வெய்யக் கதிரோன் விளக்காக-
செய்ய
சுடராழியான் அடிக்கே சூட்டினேன்
சொன்மாலை
இடராழி நீங்குகவே யென்று"

பா. எண். 2082

இப்பாடலில் அந்தாதித் தொடையாக அமைந்த சொற்கள் எத்துணை? இதனால் இறைவனை வழிபடும் முறை, அதனால் நாம் பெறும்பேறு போன்ற செய்திகள் இப்பாடலில் எத்துணை அழகா

கக கூறபபடடுள்ளது பாருஙகள. இறைநெறியினைப் பகிரநது கொளளுங்கள்.

ஒருசமயம் மூவரும் திருககோ வலூரில வீற்றிருககும இறை வனைத தரிசிககும பொருட்டுத தனிததனியே செனறனர். வழி யில பெண்ணையாறு குறுக் கிட்டது. சூரியன மறைநதது. எஙகும இருள சூழநதது. விண மீன ஒளி இழநதது. வானம கடலபோல் கறுததது. கருக கொணட மேகம் இறைவன திரு மேனி போல காணபபட்டது. இநதச சூழலில பொயகையார மிருகண்டு முனிவர குடிலில தஙகுவார ஆயினார. இடைக் கழியில் சாயநது கண்ணயரந தார. மழையால் பூததாழவா ரும பேயாழவாரும ஒருவர்பின ஒருவராக அதே குடிலுககு வந தார்கள. பூததாழவார தெருக கதவைத தட்ட அமரலாயினர்.

பேயாழவாரும விரைநது வநது ஒரு ஜாமம தஙக இடம் உணடோ? எனறு தட்ட ஒரு வர படுகக, இருவர இருக்க, மூவர நிறகலாயினர. விடியள வும இறைவனைப பாடிபபணித தனர. இமமூவரிடையே திருக் கோவலூரப பெருமான தம பிராட்டியுடன நிறகககணடதும் ஒருவரை ஒருவர புதுமை யாது? புதுமை யாது? என வினவுவ ராயினர. 'யாமே என' அக கண ணபபெருமான "உமமால நறற மிழும நனனெறியும கடலபோல பரவுக" எனறனர. இததோடு தொடரபு உடைய பாடல ஒன றையும பாருஙகளேன

"அரன்நா ரணனநாமம
ஆள்விடைப்புள் ளூர்தி
உரைநூல் மறையுறையும் கோயில்-
வரைநீர்
கருமம் அழிப்பளிப்புக்
கையதுவேல்நேமி
உருவமெரி கார்மேனி ஒன்று"
(பா.எண. 2086)

பெயர ஒருவனுககு அரன, மறறொருவனுககு நாராயணன; வாகனம ஒருவனுககுக காளை. மறறொருவனுககு வேதம; வசிக கும் இடம ஒருவனுககுக கைலா யம். மற்றொருவனுககுக கடல; தொழில ஒருவனுககு அழிபபு; மற்றொருவனுககு பாதுகாபபு; கை ஆயுதம் ஒருவனுககு வேல, மறறவனுககு . சககரம; உருவம ஒருவனுககுத தீ; மறறொருவ னுககு மேகம். ஆனால சரீ ரம ஒன்றே ஒருவனான ஈசன. விஷ்ணு வடிவததோடும் , சிவன வடிவத்தோடும் விளஙகுகிறான அப்பிரமன் எனபதைப பொய கையார் எஙஙனம வடிககிறார்?

எதிரமறைகள இரணடைக கூறி ஓர உடன்பாட்டுககருததை வருவிப்பது ஓர இலக்கிய உததி. ஙமனஸ பெருககல மைனஸ (-x- = +) பிளஸ அல லவா? நம பொய்கையாழவார இறைவனை வணங்கும புது மையை காணபோம. எனது வாய அந்தத் திருமலையையே வாழததும். எனகரம உல களநத மாயனையே தொழும. என கண கணணனைததான காணும். அவனது புகழைத தான என காது கேட்கும.

வாயவனை அல்லது வாழததாது,
கையுலகம
தாயவனை அலலது தாம்தொழா
பேய்முலை நஞ்சு
ஊணாக உணடான் உருவொரு
பேரல்லால
காணாகண் கேளா செவி"

என்பதே அபபாடல் (2092). "ஒருமூனறு அவிததோன ஓதிய ஞான திருமொழிககலலது என செவியகம திறவா" போனற அடிகளைததானே, சிலம்பும புலம்புகிறது.

திருமாலுககு அரவானது எப படி உள்ளது எனபதைக கீழக் கணட பாடல,

"சென்றால குடையாம இருநதால
சிங்காசனமாம்
நின்றால மரவடியாம நீளகடலுள
எனறும
புணையாம மணிவிளககாம
பூம்பட்டாம புலகும்
அணையாம திருமாறகு அரவு" 2034)

எனறு கூறுகிறது. வேறொரு பாடலும் கொடிய நஞ்சுடைய அரவானது,

"குறறமற்ற சிவனுககுக குண்டல
மானாய்
கற்றைக் குழறபாரவதிக்குக
கங்கண மானாய்
கருளதிரு மாலினுககுக்
குடையு மானாய்
கரவாமல் உளங்கனினறு
ஆடு பாமபே"

எனறு திருமாலினுககுக் குடை யுமாய இருககிறாய என்கி றது பெருமானுககு எல்லாவித தொணடுகளையும செயயுஙகள அவன நமக்கு நலலன நலகு வான எனகிறார பொய்கையாழ வார.

7 சிரஞ்சீவிகளில் 2 அவதாரங்கள்

1. அசுவததாமன 2. மஹா பலி 3. வியாசர 4. ஆஞசநேயர 5. விபீஷணன 6. கருபாசாரி யர 7. பரசுராமர. இவறறுள வியாயசரும, பரசுராமரும் அவ தாரஙகள் ஆவர.

ஆர். ராஜலெக்ஷ்மி-திருச்சி.

வைஷ்ணவன் எப்படி இருப்பான்?

ஸ்ரீ பராசரபட்டரின் சீடர் ஒருவர் அனந்தாழ்வானிடம் சென்று வணங்கி, வைஷ்ணவம் எப்படி இருக்கும் என்று வினவினார்.

வைஷ்ணவன் கொக்கைப போலிருப்பான், கோழி போல இருப்பான், உப்பைப போல் இருப்பான, உம்மைப்போல இருபபான என்று ஒரு சூததிரம் போல விடையிறுததார் அனந் தாழ்வான.

கொககு தனக்குத் தாரகமான நீருள்ள இடஙகளில் வசிக்கும். அதேபோன்று வைஷ ணவனும தனககுத் தாரகமான பகவத் பாகவத சநநிதிகளுளள இடங்களில வசிததல் வேணடும்.

கொககு , தனககு இனபமான இடம் தேடிபபோவதறகுச சாதகமான இரு சிறகு கள பெறறிருககும். அதுபோல் வைஷ்ண வன் பேரினப வீடு பெறுவதறகுச சாதகமான ஞானம அனுட்டானம் எனற இரணடையும பெறறிருததல வேணடும

கொககு வெளுததிருப்பது வைஷணவன் உளளும்புறமும சுதத ஸவபாவனாயிருததல் வேணடும எனபதைக காட்டுகினறது

கொக்கு, தன வாயககு அடங்காததை விடடு, அடஙகும் சாரமான இரையைக் கிர கிதது விழுங்கும. அதுபோல் வைஷணவன பெரியோரகள பரகக அருளிச செய்யும் அரத் தங்களில முக்கியமலலாதவற்றைவிட்டு, முக் கியமான சாரமான அரததஙகளைக கிரகிதது உளளே பதியுமபடி வைததல வேணடும என பது கொக்கைபபோல இருபபான எனபதன சாரமான கருதது.

கோழியானது குபபையைச சீயத்துத சீய் துத தனககு இரையலலாதவறறைத தளளி விடடு, சாரமான தானிய மணிகளைக கிரகிக் கும. அதுபோல வைஷணவனும பிறரிடமுளள குறறஙகளைத தள்ளிக குணஙகளை மடடும் கொளளல வேண்டும் என்பது கோழிபோல் இருபபான் என்பதன உடபொருள்.

உபபானது தான உருமாறி அழிநது, பதாரத்தஙகளுக்கு சுவை தரும. வைஷ்ண வன் தனனை அழிய மாறியும, பிறருக்கே பயனபடுபவனாய இருததல்வேண்டும.

'ஒருவருககும் சொல்லறக! சொனனால் நர கம் கிட்டும்' என்று எச்சரித்து உபதேசித்த மநதிரத்தை மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்ப டும் என்பதறகாகக குருவின் ஆணையை மீறி, தமது அறிவைக் கருதாது உலகுக்கு உணர்த் திய இராமாநுசரின் அருட்செயல் உப்பு போல இருப்பான் என்பதற்குத் தகக எடுத்துக் காட்டு ஆகும்.

ஒருநாள வைஷணவம் எப்படி இருக்கும் எனக்கேடட வைஷ்ணவர் விருநது உண்ணும் இடதது எல்லோருக்கும் முதலில் அமர்ந்தப் படடார். முதலிடததில் அமரும் தகுதி தமக்கு இலலை என்னும அடகக உணர்வால் அவர் முகம வாட்டமுற்றது.

அனந்தாழ்வான் உடனே அவரை எழுப்பி நடுவிடததில் அமரத்தினார். நடுவிலிருக்கும தகுதியும தமககு இல்லை எனக் கருதிய வைஷ் ணவர அஙகும அமரக் கூசினார்.

அவரை அங்கு நின்றும் எழுபபி எலலார்க் கும கடைசியில் அமரச்செய்தார். வைஷ்ண வததிரளில் கடைப்படும் பேறே பெரும்பேறு எனக்கருதிய அந்த வைஷ்ணவனின் முகம மலரநதது.

அடியார்ககும் அடியேன், கடையரில் கடை யேன என்ற அகங்காரம அற்ற நிலைககு அவர் எடுததுக்காடடாக விளங்கியமையால் 'வைஷ் ணவன் உம்மைப்போல் இருப்பான' என்று அனநதாழவான கூறினார்.

வைஷ்ணவன் வைஷ்ணவத்திரளில் முற் பாட்டுக்கு நாணிப் பிற்பாட்டைப் பேணியிருத் தல வேண்டும் என்பது 'உம்மைப் போல் இருபபான' என்பதாக விளக்கம்.

–'வைணவத் தத்துவஞான அடிப்படைகள்' எனற நூலிலிருந்து தொகுததவர்:
கமலா மாரியப்பன் - கோவை.

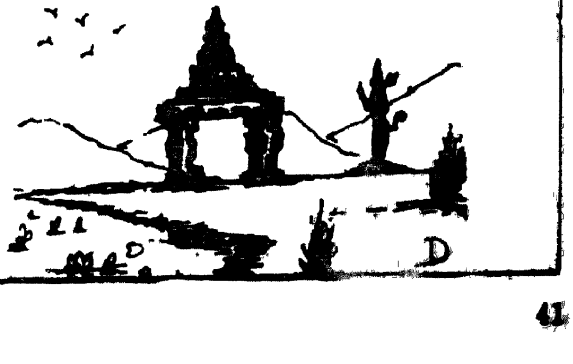

சிரஞ்சீவியின் சீதாராமர் துதி

டாக்டர் வே.இரா. மாதவன் - தஞ்சாவூர்.

அனுமான, அசுவததாமன, கிருபாசாரியன், பரசுராமன, மகாபலி, விபீஷணன், வியா சன ஆகியோர நீடூழிகாலம வாழநதிருகக வரமபெறறவர கள. இவரகளே சிரஞசீவி யர எனறு போறறப பெறும எழுவராவர. இவருள அனு மானாகிய வாயுமைநதன ஈடு இணையில்லாதவர. மகேசு வரனுடைய அருளால அஞச னையின புததிரனாகத தோன றிய அனுமானுககு மரணம என பதே கிடையாது. இவர பிரமாத்திரததாலும தேவாத திரததாலும சாகாவரம பெற றவர். பஞச பூதஙகளா லும் அழியாதவர். மாருதி, ஆஞசநேயன, கேசரிபுததிரன எனப பலவாறு போறறபபெ றும் இவர, குழநதைப பருவத தில் சூரியனைப் பழமெனறு பிடிககத தாவிய காலததில இந திரனது வஜ்ஜிராயுதததால அடிககப்பட்டுச சிதைநத கனன முடையவராதலால அனுமான என அழைககபபெறறூர. இரா மபிரான வனவாசம செயத காலத்து அவரைத தொழுது, தமமுடைய பலம் முழுவதும உணரபபெறறு, இராமபிரானுக குத துணை நிறகும பெருமை யைப பெறறவர இவர.

இலஙகையில இராவணன முதலான அரககரகளை அழிதத பினனர இராமபிரான சீதா பிராட்டியுடன நாடு திருமபும வழியில சேதுககரையில் இறங கினார. இராவணன, கும்பகர்ண முதலானோர பிரமஹ [illegible] த்தில தோன்றியப டியால பிரமமஹததி தோஷம தமமைப பீடிககாதிருகக அஙகே மகேசுவரனை வழிபட விருமபி னார. சிவபூசைககுக காசியிலி ருநது புனித விசுவநாத லிங கததைப பெறறு வருமாறு அனு மானை அனுபபினார. காசியை அடைநத அனுமான விசுவநா தரைப பணிநது வேண டினார. அவரும மகிழ்சசி யுறறு அனுமானிடம புனித லிஙகததைக கொடுததது, தாமும அஙகுவநது தரிசனம தருவ தாகச சொலலி அனுபபினார பிறகு புனித லிஙகததுடன அனுமான சேது திருமபினார. ஆனால அதறகுள பூஜைககான புனித வேளை நெருஙகி விட டதால இராமபிரான சீதையை அழைதது மணலால லிஙகம ஒனறைப பிடிககச செயது அதறகு மலரிட்டு அருசசனை செயது பூசையை நிறைவேறறி விட்டார.

காசியிலிருநது லிஙகததுடன திருமபிய அனுமான தாம வரும முனபே இராபிரான பூசையை முடிததததை அறிநது மிகவும மனம துனபபபட டார இராமபிரான அனு மானுககு உணமையை எடுத துககூறினார. வேணடுமானால மணல லிஙகததை அனுமானே தூககி எறிநது விட்டுத தாம காசியிலிருநது கொணடு வநத லிஙகததை அஙகே பிரதிட்டை செயயலாம் எனறூர உடனே ஆரவம் கொணட அனுமான தம வாலால மணல லிஙகத தைக் கட்டி இழுததார அவர வாலதான அறுநதது, சீதாரா மர பிரதிட்டை செயத அநத மணல லிஙகம அசையவே யிலலை. அனுமான இராமபி ரான திருவருளை நினைநது போறறியதுடன, தனனுடைய அறியாமையை எணணி வருநதி அதறகாக மனனிககவும வேண டினார. பிறகு, அனுமான கொணடு வநத லிஙகததை யும அருகிலேயே பிரதிட்டை செயத இராமபிரான அதறகும சரவ சானனிததியமும உண டாகுமபடி அருளினார. அப போது சிநதைககினிய சீதாரா மரின திருவருள பெருமைகளை உணமையாக உணரநத அனு மான அவவிருவரையும மிக வும புகழநது பாடி, போறறித துதிககினறூர.

நிரமப அழகிய தேசிகர இயற றிய சேது புராணததில இரா மன அருசசனைச சருககததில இவவாறு அனுமான இராமபி ரானையும சீதாபிராட்டியாரை யும தனிததனியே போறறித துதிககும பாடலகள மிக மிக இனிமையாக அமைநதுளளன சிரஞசீவியான அனுமான சீதா ராமரைத துதிககும பினவ ரும பாடலகள அனைவராலும பாடிப பயனபெறத தககவை யாம.

அனுமான் இராமபிரானைத் துதித்தல்

அடலாரஅரி விணடுவெ னும் பெயர
ஆதிதேவே!
மிடலாரகதை ஏநதிய செஙகை
வினோதவென்று
மடலாரநறை மல்கிய புட்ட
பிமானமனறும

கடலார்வன மாசுணப் பள்ளியிற்
கண்படுப்போய்! (1)

வெற்றிச்சிறப்புமிக்க அரி மற்றும் விஷ்ணு ஆகிய திருநாமங்களைக் கொண்ட எப்பொருட்கும் இறைவரே! வலிமை பொருந்திய கதாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியருளும் மகத்துவம் மிக்கவரே! நறுந்தேன் நிறைந்த பூவிதழ்களாலான புட்ப விமானத்தோடு திருப்பாற்கடலில் ஆதிசேடனாகிய பாயலில் பள்ளிகொண்டருளும் பரந்தாமரே!

நாராயண! நான்முக நம்பியை
நாபியின்கண்
வேராயெழு போதில வித்தருள்
மேன்மையானே!
ஓராயிரம வாயசெவி கால்கரம்
உத்தமாங்கம
பேராயிரம் உற்ற பெருந்தகை
யோரபிரானே! (2)

நாராயணரே! எல்லா உயிரினங்களும் தோன்றி வளரும்படியாக உந்திக் கமலத்தில் பிரமனைப் படைத்தருளிய ஊழி முதல்வா! அளவற்ற பாதம் முதலான சகல அங்கங்களுமுடைய விசுவரூபரே!

(இங்கே ஆயிரம் என்பது, அளவில்லாதது என்னும் பொருளது. எம்பெருமான் எல்லாவற்றையும் எப்போதும் எல்லாவிதத்திலும் மேலாக அறிகின்றவருளு செய்கின்றவருமாய இருக்கின்றார் என்பது கருத்து. "கால ஆயிரம், முடி ஆயிரம் ஆயிரம் கை பரப்பி, மேல ஆயிரம தலை நாகம கவிப்ப, விண பூதத கஞசம் போல ஆயிரம கண வளரும பிரான" என்பது திருவரங்கக கலமபகம்-பா 3)

போர்மேல்கொள இராக்கதர ஆருயிர்
போனறவாட்டிப
பார்மேல்கொள் உயிர்க்கருள்
கூர்ந்தருள பான்மையானே!
தார்மேல்அமர் கூந்தலள் சானகி
தன்னவண்ண
வார்மேல்வளர் கொங்கைவ ளங்கவர்
மாலைமார்பா! (3)

கொடிய அரக்கர்களைப் போரிட்டு வதைத்து அழித்து, இவ்வுலகிலுள்ள நல்லுயிர்கள் தழைக்கும்படியாக அருளும் பெருந்தகைமை கொண்டவரே! அழகிய பூமாலையைச் சூடிய சானகியாகிய திருமகளையும் துளவ மாலையையும் எப்பொழுதும் கொண்டிலங்கும் திருமார்புடையோரே!

கனிதாழ்பனை வாழ்கவி சூழ்படைக்
காட்சிநோக்கி
இனிதாதர வெய்திடு மாதவ!
வெற்குமன்பர்
தனிதாழுறு வெம்பிற வித்தளை
சாடியாளும்
புனிதா! வளை யாழிகொள் செங்கர
புண்டரீகா! (4)

பழங்கள் நிறைந்த மரக்கொம்புகளில் வசிக்கின்ற குரங்குக் கூட்டங்களின் உதவியையும் அன்பையும் ஏற்றருளிய மாதவரே! உள்ளன்பு மிக்க அடியவரின் பிறவித்துயரைப்போக்கி வீடுபேறு அருளும் பரிசுத்தமானவரே! அழகிய செந்தாமரை போன்ற திருக்கரங்களிலே சங்கும் சக்கரமும் ஏந்தியருளும் திருமாலே!

நாலாமறை தந்திட வுந்தலை
நாரவேலைச்
சேலாய்வரு காரண! பொன்மலை
திணபுறத்தின்
மேலாகவெ டுத்தருள் கச்சப!
வெள்ளெயிற்றின்
பாலாழ்படி யேந்திய கேழலின
பான்மையானே! (5)

ஆதியில் பிரளய காலத்தில் மறைந்த வேதங்களை மீட்பதற்காக, நீர் நிறைந்த கடலிடத்தே மீன் உருவம் கொண்டு நால்வேதங்களை மீட்டுத் தந்தருளிய மச்சாவதார மூர்த்தியே! திருப்பாற்கடல் கடைகையில் மந்திரமலையசைய அது அசையாதிருக்கும் பொருட்டுத் தேவர் வேண்டுகோளால் கூர்ம வுருக்கொண்டு தாங்கிய கூர்மமூர்த்தியே! பூமியைச் சுருட்டிப் பாதாளத்திலிட்ட இரணியாட்சனை வராக உருக்கொண்டு அழித்துப் பூமியைக் கொம்பில் தாங்கி முன்போல் விரித்த வராக மூர்த்தியே!

வயமாவலி யைச்சிறை வைத்திட
வாமனப்பேர்
நயமாரவ தாரமெ டுக்குமுன்
நாரசிங்கச்
சயமாரவடி வங்கொடு பொன்னனைத்
தாக்கியன்னோன்
பயமாரமக வுக்கருட் பார்வைசெய்
பண்பினானே! (6)

மாவலியின் செருக்கடக்க அவனிடம் குறுகிய உருவாய்ச்சென்று, மூவடிமண் வேண்டி, மூவுலகத்தையும் ஈரடியால் அளந்து, மாவலியின் சிரத்தின்மேல் ஓரடி வைத்து அவனுக்கும் அருளிய திரிவிக்கிரமரே! அதற்கு முன்பாக, இரணிய கசிபுவைக்கொன்று அவன் மைந்தன் பிரகலாதனுக்குக் காட்சி தந்தருளிய நரசிங்க மூர்த்தியே!

வேந்தர்கிடர் செய்மழு வாட்படை
வீரனாகி
ஏந்தற்குலம் உய்ந்திட மீண்டுமி
ராமனென்னும்
சாந்தக்கரு ணைகர மூர்த்தி
தரித்துமண்மேல்
மாந்தர்கிமை யோரினும் ஆண்டகை
வைத்தவன்னால்! (7)

உலக மன்னர்களுக்கெல்லாம் அச்சம் தரும் மழுவாகிய ஆயு

ததைதை ஏநதிய பரசுராமரே! நல்ல அரசர மரபு தழைககுமபடி மறுபடியும் இராமமூரததி என னும திருநாமததுடனே தோன றியவரே! சாநத குணமும தயை யும் அனபும மிககவராய இபபூவுலகில் நலலோரை வாழ வைகக வநதவரே! இராமபிரா னாக மனித உருவில தோன றயதால் மானுடம வெனறது! இவ்வுலகததவர தேவலோகதத வரைவிட மேலானவராகச சிறக கச் செய்த பெருந்தகையீரே!

தாதாரகுமற் கோதமன் இல்லவள
சாபம்நீதத
பாதா!பதி னாயிரம் உமபல
பலத்தினமானு
மாதாடகை ஆருயிர் சிநதிய
மைநத!வாலி
மீதாரகன் மார்பு கிழிததிடு
வீரவீரா! (8)

கௌதமன மனைவியாகிய அகலிகையின் சாபம தீரததரு ளிய திருவடியுடையவரே! பதி னாயிரம ஆணயானைகளின ஒருமிதத பலததைககொணட தாடகையை வதைதது அவள உயிரைப் போககிய வீரரே! வாலியை அமபெயது அழிதத வெறறிச் சிறப்பு மிககவரே!

மாயாமிரு கத்திறன் மாரிசற
செற்ற மாயா!
சேயாயொரு பததிர தன்துயரத
தீயவிதத
நேயா!சுக ரூப! தயாபர!
நிததசுதத!
காயாமலர வண்ண! கடற்கரை
கட்டினானே! (9)

மாயமானாக உருககொணடு வந்து மயக்கிய மாரீசனைக் கொன்றழித்த மாயவரே! தச ரதனுக்குத் திருக்குமாரனாகத தோன்றி அவர் மனத்துன்பம போக்கிய நேயரே! இனப வடி வானவரே! கருணை நிறைந்த வரே! எக்காலததும தூயமையா னவரே! காயா மலரின நிறத் தவரே! சேதுவில் அணையைச செயவிததவரே!

மாறேதுமில இனபஅ கணடித
வாழவுசோர்வார
பேறேபிரி யாதமர பூரணப்
பெற்றியானே!
வேறேயுட னேயிவை யின்றமர்
மிகக விண்ணோர
ஏறே!துணை நீஎனககு உனபொருட்டு
என் வணககம்! (10)

இன்பமனறி மறறொன்றிலலா முழுமையான வாழ்ககையை அடியார் அனைவரும் பெறு மாறு உடனிருநது அருளும முழுமைமிக்க முகுநதா! அடியே னுடைய செயல்கள அனைததிற கும உமமையே துணையாகப பறறினேன. உமமுடைய திரு வருளை வேணடியே அடியேன வணஙகுகிறேன அருளுவீராக

புனலாடுதல ஆசம னதநொடு
போசனத்தின்
நனவொடுக னாநிலை நணணுசு
ழுததியென்னும்
நினைவோடும் அவத்தைகள்
மூன்றினும நின்னையனறி
எனையாள்பவர் வேறிலை
நினபொருட்டு என்வணக்கம்! (11)

சாக்கிரம, சுவபப னம, சுழுததி, துரியம, துரியாதீ தம என ஐவகையாகக கூறப் பெறும் கீழாலவததை, மேலா லவததை, சுததாவததை ஆகிய மூனறு அவததைகளிலும அடி யேனை ஆட்கொளபவர நீர ஒருவரே எனபதை நனகு அறி வேன. உமமுடைய திருவருளை வேணடியே அடியேன வணங குகிறேன. அருளுவீராக.

உனபாலுறு சேர்த்தியை இம்பரில்
உம்பர்தம்மாற்
கொனபான்மதி கொணடுவ
குத்தனர் கூறலாமோ
வனபாலடை வாரவர பாலவர
தம்மிலன்பா!
எனபாலருள கூருதி நினபொருட்டு
எனவணககம்! (12)

தேவரீரிடததுச சேரும் புகழை இவ்வுலகததில அள விடடுச சொலலவும இயலாது. துன்ப வழிகளை அடை யாதவாறு உமமை வணஙகித துதிககும அனபரிடததே மிகக அன்பு கொணடவரே! அடியே னிடம அருளைப் பொழிபவரே! உமமுடைய திருவருளை வேண டியே அடியேன் வணஙகுகி றேன. அருளுவீராக.

(இவ்வாறு இராமபிரானைத துதித்த அனுமான அடுதது, கறபின் செநநிலை உருக கொணடன்ன சீரபயில சீதை யைப் போறறித துதிககினறுர.)

அனுமான் சீதாபிராட்டியைத் துதித்தல்

அமபுயம் அதனிற் தோனறி
அஙகையில அதனை ஏந்தும
தம்பொனின் விளக்கே! மாளாச்
செலவமே! தேவர் மாதர
தம்பணி விரும்பி யாளும தையலே!
செய்ய தணபூங்
கொமபரி னுடஙகி வாடும் குறறிடை
நெடுமென் கோதாய்! (1)

அழகிய சிவநத தாமரை மல ரில தோன்றி, கரங்களிலே அத தாமரை மலரகளை ஏநதி நிற கும தஙக மயமானவளே! அழி யாப பெருநிதியே தேவலோகப பெணகள செயயும பணிகளை ஏறறருளும செலவியே! மென மையான மலரின காமபையும் விட மெலிந்த சிறறிடையாளே!

எதிர்வினை இலம்பா டெனனும
இரண்டிற்கும ஒரும ருநதே!
மிதிலையர் வேந்தன் முன்னோர்
மேதக விருமபி நோற்ற

முதிரதவ முடிவே! திங்கள்
முகத்தினாய்!முதிய வட்ட
மதிநிலை யிடங்கொள மானே!
மறுவிலா வாழ்வின் வாழ்வே! (2)

வருவினை மறறும வறுமை ஆகிய இரண்டிற்கும ஒரே மருந தாக இருபபவளே! மிதி லையை ஆணட சனகர வேண டிப பெற்ற தவச்செலவியே! சந திரன போனற குளிரநத முக முடையாளே! குறறமற்ற வாழக கையின முதலாக இருககும் முதலவியே!

கோசலை நாடன காதற
குரைகடற பிறந்த கோல!
ஆசிலா மதுர இனப அமுதமே!
அழக ணிந்த
மாசிலா மணிப்பொற பூணே!
மண்மகள வரத்தின் வந்த
தேசுடைத் திருவே! அன்பர்
சிந்தையாற் பருகுந் தேறல்! (3)

கோசல நாடடுத தலைவ ரான இராமபிரான மனதிறகி னிய திருபபாறகடலில் தோன றியவளே! குறறமொனறிலலா இனிய அமுத மயமானவளே! அழுகுககும அழகான உயரநத மணியும பொனனும நிறைநத ஆபரணமே! நிலமகள வேண டிய வணணம வநது தோன றிய மகதததுவம் பொருநதிய செலவமே! அடியவர உளளததே இனிக்கும தேனே!

தருமத்தின் வடிவே! வானிற
சநதிரனுடன்பி றநத
கருமைததண கயறகண நல்லாய்!
கவுத்துவ மழுங்கக கண்ணன்
மருமததின் மருவு மாதே! மலவிருட்
படலை மாலைக
குருமத்திற கதிரே! நினக னுவமனும
பொருளும ஆவாய்! (4)

அறததின உருவே! ஆகாயத தில சநதிரனுடன தோனறிய அழகிய கண்ணுளே! திருமா லின மார்பணியான கவுததுவம் அழுததுமபடியாக அவர் மாரபில அணைநது நிலை பெறற திருமகளே! அஞ்ஞானமா கிய இருள நிறைநத சூழறசியில ஒளிவிடும விளக்கே! உவமையும உவமிககப்படு பொருளும ஆக இருககும் உத்தமியே!

வானகத் தரிவை மாரை மண்ணக
மடந்தை மாரைத்
தேனகக் கமலப் போதிற் திருவனார்
என்ப தல்லாற
தூநகைக் கொடியே நின்னைச்
சொல்லிடார் அவரபோ லென்றால்
யானகத் துணர்ந்து நின்னை
ஏத்திடும் புகழ்மை யாதோ?(5)

தேவலோகப பெணகளாயி னும் இபபூவுலகப் பெணகளா யினும் அவரகளுககு உவமை கூறுமிடததுத தாமரைச செல் வியாகிய திருமகளைப போல் வாள எனறே கூறுவர. ஆயின, உமககு எதனை இணையாகக கூறமுடியும? அடியேன உள ளததே உமமை எணணிப போற றும புகழ்சசி மொழிகள குறை வல்லவே!

வறகமா ருயிரை யெல்லாம்
வளர்த்திடும் வளங்கொள ஞாலப்
பொறகொடி மகளநீ! காககும
புரவலன தேவி! அனறி
அறகெழு கூந்த லாரோடு ஆடவரககு
இனபம நல்கும்
விற்கழை வேளை ஈனறாய்!
வியப்பினி வேறும உணடோ? (6)

உலகில தோனறி வளரநதி டும உயிர வகுபபுகளையெல லாம் வளமபெறச் செய்யும பொறகொடி நங்கையே! காத் தற கடவுளாகிய திருமாலின அன்புத துணைவியே! நறு மணம பொருந்திய திர வியங்கள புனைந்த பெணக ளோடு ஆணகளுக்குக காதலின பம அளிககின்ற கரும்பு வில்லை யுடைய மனமதனையும் பெற் றாய்! இதற்கு மேலும் வேறு சிறப்பு வேண்டுமோ!

பொருளிட முதல வெல்லாம்
பொலிவுள தாய காலைத்
திருவுள தான தென்பர்
தெருண்டவர் செல்வி நின்பொன்
உருவுறு காட்சி யின்ன தொன்றுடைத்
தென்ப தினறாற்
தருநிலத் தணிக லெல்லாம்
தையல்நின் தனமை யாமே (7)

பொன் முதலான செல்வங்க ளும், வீடுநிலம் முதலான செல் வங்களும் பெருகியுள்ளபொழுது 'திருவுளதானது' என்றே ஆன் றோர் கூறுவர். அவ்வாறே இவ்வுலகத்திலுள்ள பெருமை கள் எலலாவற்றிற்கும் உம்மு டைய பெயரும் தனமையுமே பொருநதுவதாகும.

அலைமலி கடல்சூழ் ஞாலத்
தாருயிர அவைகட் கெல்லாம்
நிலைமலி ஞான வீடு நிறைதிருப்
பேறும் நல்கும்
மலைமகள் பார்வை யென்றால்
மற்றவள் அவய வத்திற்
தலைமைநீ யுண்டோ நின்னைத்
தணந்தொரு செய்கை தானே (8)

நீரால சூழப்பெறற இப்ப ரநத பூமியில் தோன்றிய உயிரி னஙகளுக்கெல்லாம் இம்மையில் எலலா நனமையும மறுமை யில வீடுபேறும் அளிக்கவல லது மலை மகளின் அருடபார் வையே எனினும், அமமலைமக ளின கண்ணுகயிருப்பவள் நீயே யாம! எனவே, உமமை நீக்கி எச் செயலும் நிகழாமையம் உண் மையேயாம.

கணவனோ டுடன்பி றந்தாள்
கவுரிநின் காதல் மைந்தர்
மணமலி மனைவி மாரகள்
வாணியும் இரதி மாதும்
இணையில்சீ ரோர ரகத்தாள்
இந்திரன் தேவி யென்றால்

அணியிழை யணங்கி னேரில்
அயனுனக் கேவ ரன்னாய் (9)

உம்முடைய தலைவரான திருமாலின் உடன்பிறநதவளாகிய கவுரியும், உம்முடைய மைந்தர களாகிய பிரமன மற்றும மனமதனின் மனைவியரான சரசுவதியும் இரதிதேவியும், இநதிரன் மனைவியான இந்திராணியும் உம்முடைய சுற்றததார்களாயினர. இதனினும் மேலான சிறப்பு வேறுணடோ?

ஆயிழாய்! அடிய னேனை
ஆண்டருள்! என்றிவ் வாற்றுற
சேயவன் சனகி யோடு திண்சிலை
இராமன் தன்னை
வாயினாற் புகழ்ந்து கணணீர்
வார்ந்திட இறைஞ்சி நின்றான்
நேயெனப் படருங் காற்றின
நிறையவன் ஈனற செம்மல(10)

திருவருட செல்வியே! அடியேனைக் காத்தருள்வாயாக! என இவ்வாறு வாயுமைந்தனான அனுமான திருமகளாகிய சீதாபிராட்டியையும் திருமாலாகிய இராமபிரானையும் போற்றித துதித்து வணஙகி நிறகினறார.

தருவமர் விலஙகின் மேலோன
தையலா டவனென் றேதும்
இருவரபோன் றொருவ ராகும்
இராகவன் சீதை யென்னும
பொருவிலார் தமமை ஏததும
புகழினைப் புகழ வலலார்
கருதிய வெல்லாஞ் சேர்வார
காரிருள் நிரயஞ் சேரார். (11)

உருவினில் இருவர் ஆயினும் உண்மையில ஒருவரான இராமபிரானும சீதையுமாகிய இவர்தம் பெருமையை அனுமான புகழ்ந்தவாறே போறறித துதிப்பவர்கள தாம எணணியவெல்லாம் எய்துவர. அததுடன, அவரகள கொடியநரகத்தை அடையமாடடாரகள.

செந்நெனீர் நாடும்மாதர சேயினோர்
சேதா வாழ்நாள
முன்னைநூற் கல்வி யின்பம்
முழுவதூஉம் அடைவர வேதம்
பனனுசீர அநத ணூர பழிமுதற
பாவம் நீங்கி
மின்னுறழ் தொள்ளை யாககை
விடுநிலை வீடு சேரவார். (12)

இததுதிபபாடலகளைப பாடி உள்ளனபோடு துதிப்பவர, நீர்வளம பொருநதிய நிலவளமும், மனைசசிறபபும், மக்கட்சிறபபும, நோயற்ற வாழவும், கல்விச சிறப்பும் பிறவும கிடைக்கப் பெறுவர. அததுடன, பெரியோரை நிநதிததது முதலான பாவஙகள அகனறு, பிறப்பிறபபு நீஙகி, நிலையான பரம பதம் பெறறுயவர.

திருமால் கிருஷ்ணுவதாரம செய்த காலதது, ருகமிணியோடிருநத கண்ணபிரானைச சீதா ராமராகவே தரிசிதது மகிழும பேறு பெறறனர அனுமான. திருமால, சீதாராமராக இருககும காடசியைத தாம விரும்பிய போதெல்லாம காணும பேறுபெறற அனுமான சேதுக கரையில அனுதினமும் ஸ்ரீராம ஜெபததில ஈடுபடடு வருபவர. சிரஞ்சீவித்தனமை பெற்ற இவர இநதக கலபம முடியுமவரை பூலோகத்தில தஙகியிருப்பவர் எனபர ஆனறோர்.

இவவாறு சீதாராமரிடம அளவறற பக்திகொணடு, இராமநாமம ஒலிககும் இடஙகளிலெல்லாம் ஆனநதப பரவசத்துடன தோனறும அனுமான, இராமபிரானுடைய பகதரகளுககு உறுதுணையாக இருநது காத்து வரும அனபராவர. இததகைய சொலலின் செல்வராகிய சிரஞ்சீவியாம அனுமான திருவாய மலரநதருளிய இததுதிபபாடல்களை அனைவரும் பாடித்துதிததுப் பயனபெறுவோமாக.

விதுர நீதி

1. ஆதமாவைப பறறிய அறிவுளளவனும,
2. நறகாரியங்கள செயய ஊககமுடையவனும,
3. பொறுமையுடன இருபபவனும,
4. அறநெறிவழுவாமல இருபபவனும,
5. கடவுள ஒருவன உளன எனனும எணணுடையவனும்,
6. சிரததையுடன காரியஙகளைச செயபவனும,
7. துயரம வநதபோது துனபபபடாமல் அபபோது கடவுளைச சிறந்த பகதியுடன நினைபபவனும,
8. புகழ்வநதபோது மிகக மகிழசசி கொளளாமல் இருபபவனும,
9. கறற கலவிககேறப ஒழுகுபவனும,
10. முனனோர காட்டிய வழியை பினபறறியவனும பணடிதன ஆவான.

தொகுபபு வி. சக்திவேல் - தென்புத்தூர்.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீ சந்திரசேகர ஸ்வாமிகள் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளின் அறவுரைகளை இசைமணி ஸ்ரீ பி.கே. மூர்த்தி அவர்கள் நூல் வடிவில் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். இது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்று.

ஸ்ரீபரமாச்சார்யாள் அருளமுதம்

ஆசிரியர்: பி.கே. மூர்த்தி, Dip. Music

வெளியீடு: மூர்த்தி பிரசுராலயம், 19, ஸ்ரீமான் சீனுவாசய்யங்கார் சாலை, ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை-18.

பக்கங்கள்: 4 + 94 = 98; விலை: ரூ. 7-50

இவ்வுலகில் தோன்றிய ஞானிகள் பலரும் மக்கள் பாவங்களினின்று உய்தற்பொருட்டுச் சிறு சிறு அறிவுரைகள் சிறிய கதைகள் வழி, வாழ்க்கை நெறி முறைகள் முதலியனவற்றைக் கூறி அவர்களைத் துன்பக் கடலினின்று கரையேறப் பக்குவப் படுத்தினர். பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் கூறிய அறிவுரைகளைத் தொகுத்து அவர் சீடர் வெளியிட்டார். அது போன்று ஸ்ரீகாஞ்சி சந்திரசேகர சுவாமிகள் கூறிய முத்தான 19 கருத்துச் சொற்பொழிவுகளைத் திரு. மூர்த்தி அவர்கள் நூல்வடிவில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

இந்நூல் வழி, ஆதி சங்கரர் அன்னையை 'சௌந்தர்ய லஹரி' எனும் நூல்வழி எவ்வாறு வழிபடுகின்றார் என அறியமுடிகின்றது "கருணையுள்ள தாய் உலகத்திலுள்ள அவ்வளவு பேரையும், ஜந்துக்களையும், செடி கொடிகளையும் தனது அருட்பார்வையால் உயிரூட்டி வளர்க்கும் பொழுது அவர்களில் ஒன்றாக தீனனாக ஒதுங்கி நிற்கும் தன்னையும் அவள் கருணை முகம் கடைக்கண் பார்த்தால் அவள் அமுத சுரபியான தன்னருள் குறைந்து விடுமா" என வேண்டுகின்றார்.

அடுத்து இறைவன் ஒருவனே. அவனை வெவ்வேறு உருவங்களில் மக்கள் வழிபடுகின்றனர் அவனை முழு மனதுடன் வணங்கினால் அவ்வணக்கம் பரம்பொருளான மூலக் கடவுளையே சாரும் என்கிறார் பரமாசார்யார்.

இந்நூலில் ஆங்காங்கே சில அரிய தொன்மக் கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. சான்றாக, பதஞ்சலி முனி மேற்பாகம் மனித உருவமும் கீழ்ப்பாகம் பாம்பு உருவமும் கொண்டவர். வியாக்ரபாதர் மேல், முனிபாகத்துடனும், கீழ் புலிக்கால்களுடனும் இருப்பவர். இவையெல்லாம் இறைவன் மனிதன் மற்றும் விலங்குகளிடம் வியாபித்திருத்தலைக் குறிக்கின்றன. ஒருமுறை பதஞ்சலி முனி சிவனை நோக்கி ஈசுவர தாண்டவத்தில் இலயித்துத் தவம் புரிந்தார். பிற முனிவர்கள் அவரைப் பார்த்துக் காலும் கொம்பும் இலாதவர் என ஏளனம் புரிந்தனர். உடனே பதஞ்சலி ஈசுவரன் மீது குற்றெழுத்துக்களாலான ஒரு சுலோகம் பாடி காலையும் கொம்பையும் பெற்றார் என இறைவனின் மகிமையை எடுத்துரைக்கின்றார்.

மேலும், மிகச் சிறந்த தத்துவார்த்தக் கருத்துக்கள் ஆங்காங்கே காணக்கிடக்கின்றன. காட்டாக, "இடையூறுகள் நேரிடலாம். கடவுள் சோதனைகள் கொடுப்பார், பூகம்பங்கள் வெள்ளங்கள், வியாதிகள் வரலாம். ஆனால் கடவுளிடம் நம்பிக்கை போகக்கூடாது" என்பதாம்.

மனிதனுக்குக் கர்வம் இருத்தல் கூடாது. இதை விளக்'கேனோபநிஷ'த்திலிருந்து ஓர் உண்மையை எடுத்துரைக்கின்றார் பரமாசாரியாள். தேவர்கள் அசுரர்களை வென்ற கர்வத்தால் தம்மால்தான் அனைத்தும் நடந்தது, நடக்கின்றது எனக் கர்வம் கொண்டனர். பரமாத்ம ஸ்வரூபம் சோதிப்பிழம்பு போல் நின்றது. அப்போது அக்கினி முன்வந்து தான் எதையும் பொசுக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன் எனப் பெருமை அடித்துக் கொண்டான். உடனே பரமாத்ம சிறுபுல்லை அழிக்குமாறு கேட்டார். எவ்வளவு முயன்றும் அக்கினியால் அப்புல்லை அழிக்கவியலவில்லை. வாயுதேவனும் அதேபோல் தோற்றுப் போனான். பின்னர் அச்சோதி பெண்ணாக மாறியது. அவளே ஹேமாவதி எனப்பட்டாள். அவளுடைய அறிவுரையைக் கேட்டுத் தேவர்கள் கர்வம் அடங்கினர்.

பயிற்சிகள் இருவகைப்படும். ஒன்று மனப்பயிற்சி. மற்றொன்று உடற்பயிற்சி. தாமரை இலையில் தண்ணீர் ஒட்டாதது போல வேத நெறிகளில் கூறியவாறு கடும்பயிற்சி மேற்கொண்டால் அதனை மன யோகப்பயிற்சி என்பர். உடல் - யோகப் பயிற்சியைப் பெற்றால் அதனை உடல் யோகப் பயிற்சி என்பர். இரண்டனுள் முன்னது மிகச் சிறந்ததாகும். இதனை கீதாசாரியன்,

'யமலப்த்வா சாபரம் லாபம
மன்யதே நாதிகம் தத:

யஸமின்ஸதிதோ ந துக்கேன
குருணாபி விசாலயதே

எனகிறுன.

மேலும மககளாகிய பிறந தவரகள அனைவரும தரமம செயதலைத தலையாயக கடனாகக கொளளல வேணடும. அதுவே இறுதிவரை துணை நிறகும. காகுததன காட்டிற குச சென்றபோது 'உனககுத தரமமதான துணையாய் நிற கும ரக்ஷா தாயதது' என்று கோசலை கூறுகினறுள. ஏனெனில தரமம நாய போன்றது. நாய தன தலைவனை விட்டு எவவாறு நீங்காதோ அவவாறே ஒவவொருவரும செய்யும தரமமும அவரகளை விட்டு நீங காது.

இநநூலின இறுதியில விநாயகன, சுபபிரமணியர, சிவலிங காஷடகம, பரமசிவன, காசி விசுவநாதர, நடராஜர அமமாள, மீனாடசி, அன்னபூர்ணு தேவி, ஸ்ரீராஜராஜேஸவரி ஆகியோர தியான ஸலோகஙகளும, தக்ஷிணுமூரததி, ராம, கோவிந தாஷடகம, மஹாலக்ஷமி ஆகிய ஸதோததிரஙகளும இடம பெற றுளளன.

இவவாறு பல அரிய சமயக கருததுககள நிறைநத இந் நூலை சமய, தததுவ சிந தனை நிறைநத அனைவரும பெறறுப பயனபெறலாம

டாகடர் கோவி. நரசிமமன்
அனநதப்பூர்.

பாலாஜி அர்ச்சனை திட்டம்

நனகொடை ரூ. 6000/-. 5 ஆணடுகளுககு வருடததில ஒரு முறை, நனகொடையாளர பெயரில இறைவனுககு அரசசனை நடததபபடும். அரசசனைககான நாளினை நனகொடையாளர அறிவிததல வேணடும எநத ஆணடாயினும, கேடடுககொளளபபடும நாள வெளளிககிழமையாக அமைநதால அதறகு அடுததநாள இசசேவை நடததபபடும

வசதிகள :-

(1) அரசசனனை நடைபெறும நாளனறு நனகொடையாளரககு இலவச தஙகுவசதி அளிககபபடும.

(2) இவஅரசசனை சேவைககு 3 நபரகள அனுமதிககபபடுவர.

(3) சுப்ரபாத சேவைககும் சிறப்பு நுழைவு தரிசனததிறகும மூனறு நபரகள அனுமதிககபபடுவர.

அனபளிபபு: மேல உததரீயம, இரவிககததுணடு, ஒரு சிறிய லடடு, ஒருவடை.

ஆர்ஜித சேவை விவரங்கள்

தினசரி சேவைகள்

சேவை	கடடணத தொகை ரூ.	அனுமதிக்கப படும நபரகள எண்ணிக்கை	அனுமதிக்கப படும நேரம (மாறக்கூடியது)
1. சுபரபாத தரிசனம	100/-	1	காலை 2-30 மணி
2. தோமால சேவை	200/-	1	காலை 3-30 மணி
3. அரசசனை	200/-	1	காலை 4-30 மணி
4. தோமால சேவை மறறும அரசசனை (வெளளிககிழமைகளில)	400/-	1	காலை 6-30 மணி
5. அமநதரஞேதஸவம			
வெளளிககிழமைகளில	600/-	1	காலை 6-30 மணி
மறறைய நாடகளில	600/-	1	காலை 3-30 மணி
6. நிஜபாத தரிசனம (வெளளிககிழமைதோறும)	100/-	1	காலை 5-30 மணி
7. சிறபபு நுழைவு சீட்டு	30/-	1	சரவ தரிசன அனுமதியின போது
8 ஏகாநத சேவை	100/-	1	இரவு 10-30 மணிககுபபிறகு

குறிப்பு.-

1) வரிசை எண 1 முதல 6 வரை உளள சேவைகளுககு 90 நாடகளுககு முன்பேயே முனபதிவு செயதுகொளளலாம.

2) சிறபபு நுழைவு மறறும ஏகாநத சேவை சீடடுகளுககு முனபதிவு கிடையாது.

3) ஏகாநத சேவைகளுககான சீடடுகள ஸரவ தரிசனததிறகுப பிறகு இரவு 10-30 மணிககுமேல ஒதுககப்படும சீடடுகளைப் பொறுதது விறகபபடும்.

Published on behalf of T.T Devasthanams by N. S. Ramamurthy, M.A., Editor and
Printed at T.T.D. Press by P. Mohan Rao, Manager, T.T.D. Press, Tirupati - 517 507

Regd. No H/TRP/12